

प्रवेश सं०

४५६२

विषयः

अहमदनगर

क्रम सं०

३

व्यं

आभिलषित गृहस्थ व्याख्या.

प्रत्यक्ष

जयन्त (साम)

पत्र सं०

४-३४
३६-२०

प्रसंग सं०

अक्षर सं० (पंक्त)

३५

वर्ण सं० (पंक्ते)

४

आधार

१०४ ४४४४

विधि: देना.

आधार:

का. अ. ज.

वि० विवरणम्

001894

वी० सं० गृ० पा०—३३ गम० सो० ई०—१९५१—५० ०००

आ. ४५६२

वञ्जरिति प्रत्ययद्विगुणानिराध्यापउपसृशेत् तत इदमहमिति ते धेवदक्षिणोत्तरेणोपास्तेन सम
 स्तपाण्येष्टुष्टयविशेत् ततो हृहस्पतिर्वहेति एतं मंचमउजपति अत्रैवोपविशेदाहोमपरिस
 माप्तेः॥ अत्रापि वायिसर्गजयमिच्छति अथ वाधन्वंतरियज्ञं श्रलगवं च सुक्कानोपविशति अ
 थाऽप्रच्छिन्नायावन्तर्गभौहोक्कशोपविचार्येन उष्टृह्लाति ततश्चोयुगपत्पादेशेन परिमिताव
 नरवेन क्वित्वा हिः प्रज्ञाल्पाऽपरेणाग्निं कंसमये पात्रे च मसवानिधाय तत्पात्रमर्द्धं परयित्वा
 ताभ्यां तूष्णीं उत्पुनाति ततो नासिकासममुद्धृत्योत्तरतो मेर्द्धं पुसादयित्वा दर्मं प्रच्छादयति
 ॥ ब्रह्मणोभावे पर्युह्य शर्णापात्रं निदधाति अथ लाजादवशु कर्मशुलाजादीन् कस्मिंश्चि
 त्पात्रेष्टुहीत्वा हिः प्रोक्ष्यामिसमीपे निधाय शर्णापात्रं पवित्रेष्टुहीत्वा ज्यष्ठा ल्या प्रागये निधा

ज.
४

याज्यमासिद्योत्रेणाग्निं तस्मिन् सहितानं गगनपोष्यते अविश्रित्य ज्वलद्भिर्मेस्तदवज्वलनेन कृ-
त्वा देवर्षीषे प्रज्ञात्वा पाश्या पुनश्च नैव ज्वलनेन कृत्वा लाजादिभिः सह पर्याग्निकरणं करोति अ-
थ याज्यं यैव पर्याग्निकरणं भवति। अथ याज्यं संकुर्वन्नुदगुह्ये अथ तत्सत्तानं गगनं यते पवित्रे
एथ कृत्वा यत्कृतयोरेवांतयोरेगुह्ये पकनिष्ठाभ्यां एहीत्वा सविउस्वित्यनेन मंत्रेण सकृत् वस्त्रमेव
प्राउत्पुनाति। ततो द्विः स्त्री ततः पवित्रे अहिः प्रोह्यामै प्रहरति। अथ याज्यं स्याद्विश्रयणं सं-
ग्राहकं क्रिया कलापं न करोति मंत्रेण त्ववनमात्रमेव करोति। अथ पिपाजादीनां सामान्य-
विहितं संस्कारं करोति। ये पात्रासादनं मुक्तिं तेषामप्यंशयोगः कमः॥ परित्तरणकाल एवाग्रं रु-
त्तरतः प्रागग्रान्दर्भा नास्तीर्य पर्युत्तणानंतरं तेषु हं हं च्यविपात्राणि सादयति। कथमिति चेत्

राम
४

प्रोक्षणपात्रं सुवंच सादयति। ततः प्रणीतापात्रं च ततः तदध्वा बर्हिषीश्चालीपाकवस्तु कर्मसंख्या लिचरो-
ः प्रोक्षणपात्रं चासादयति। ततो नुहसुदोः शेषं सर्वं वत्। सवीणि पात्राणि उदगपवर्गीणि आसाद्य प-
वित्रे एहीत्वा प्रोक्षणपात्रे निधाय अथ याज्यं तस्मात्सोत्रानानि पात्राणि कृत्वा विसृज्य भ-
विः। सवीणि प्रोह्यामै रं कर्म करोति। अग्निं शमीपात्राय मता उसारेणो वं मया लिखितां तथा च-
तथैव मे पात्रासादनं प्रयोगप्रतिपादनं परैर्लोकैः पद्यते। प्रोक्षणपात्रं च मथ सुवच्युक्तं पात्रं म-
पीषणया यद्विशिष्टं। भाजनं माज्यं हविर्हणार्थं मिधुशरं वरसादयदमात्रं। चालीचरोः प्रो-
क्षणभाजनं च दवीसुवौ सादयद्विहोमे। पात्रं प्रणीतार्थं मथ याज्यपात्रं मिधुशरं वरसादयदमात्रं। कर्मविक्रं शो-
भः। एतावान्हाय न्यमीः॥ अथ होष्यन्मं स्य चालीपाकं च सर्वं संबोधोस्ति। कथमिति चेत्। य-

अ.
५

वक्तव्यहोष्यस्यात्पाकयज्ञानामेतत्तन्मिति वचनात् अत उतौ समञ्चिते देवोत्तरचापस्ताञ्जसंवर्षी
तइति कृत्वा ह्यलीपाकतत्त्वमेव सर्वं निरूपयामः ॥ विवाहादनेतरं यापौर्णमासीतस्यामश्वकर्मण
प्रथमः शरं मः ॥ तत्र परिहृतीतसर्वसाधनश्च कर्मण्यधिकार इति कृत्वा र्थप्राप्तानामुत्तरं लभ्यते
लादीनां सर्वमेव परिग्रहः कर्त्तव्यः ॥ अथ पौर्णमास्यां शतरेपासने कृत्वा कर्मणां गतेनावमनं कृत्वा
न्यायायेक्षा बहिषोः संनहनं करोति तत्र मुख्यः स्वदिरमयः पलाशमयो वक्षो भवति तयोरसंभवे
शमी वृत्तं वरिवेकं कतमया दयोयासाः ॥ ऊशमयं बर्हिर्भूवति अस्या संभवे मुंजो ग्रीराश्च वा
लोदयोयासाश्च जापि विश्वामित्रदण्डं वधानं तत्रेक्षया यामतो हि प्रादेशो भवति परिमाणो केचि
चिद्विंशतिपत्तिः ॥ एकविंशतिदारुकाः केचो वित्पंचदशदारुक इति येषामेकविंशतिदारुक इम

राम
५

स्तेषामभिप्रायैरनिरूप्यते ॥ इक्ष्वा बर्हिषोः संनहनं दर्शपूर्णमासाख्ये व्याख्याते तत्रेक्षमशो विंशि
ष्टसमित्कलापामिधायी ॥ बर्हिः शोषेपि हविरासादनादिविनिर्गमार्थं यद्विंशतिपृष्ठपाण्डुरभिधा
यासंनहनं बंधनं प्रजो भयोः ॥ संनहनं नाम संस्कारविशेषो दर्शपूर्णमासाध्यामनिदिश्यते दर्श
पूर्णमासप्रकरणे एतथासंनहनं दृष्टं तयासंनहोदिनिग्रथे क्षदारुणां रवादिस्त्वपान्तश्रत्वादि
विशेषो रवादि विंशतिपृष्ठविनिर्गमत्वे हाश्रीयते एवमेकविंशतिसंख्यायाश्च यत एवेतरथा
हिकर्तुरयथाकारित्वं प्रसज्येत कर्मणाश्च वैगुण्यं तदेतत्तथासंनहनं त्रैसंख्याश्रूयते एक
विंशतिधा संभरामीति ॥ अतो मंत्रलिङ्गाद्युपपद्येक्ष्मादृष्ट्वा एकविंशतित्वमभ्युपगम्य
ते विधा एकवाक्ये त्रैसंख्याश्रूयते एकविंशतिरिद्धा दृष्ट्वा भवन्तीति ग्रन्थपरीक्षिते विधा

ज०
६

तिरहसामपहत्याइत्यर्थवादश्रवणाक्रियमाणसकर्मणोरहोहननार्थवावशं परिधयः प
रिधातयाः ॥ न विष्ममभिद्यार्थेयवाध्याधानश्रुतिबोदितस्यपंचदशीदारुकस्यैवेभक
लापस्यश्रवणमितरेषां विनियोगाश्रवणारसन्नहनमंत्रस्योहाकर्त्तव्यइति चेन्न प्रकृत
वृद्धो विद्यातइति मंत्राहानुपपत्तैरवश्यमिभदासूत्राणामेकविंशतितमभ्युपान्तशंयद्यवे
धग्रहणोत्तरपरिधयोपि गृह्यंतेशमीमयमिधंशमीमयावरणीपरिधीश्वेत्यवापीमग्रहणे
नैकविंशतिदारुकस्यैभकलापस्यशमीमयवैसिद्धंयतोऽसत्पुनःपरिधीश्वेतिवचनं
नियमार्थश्चैभकलापस्यपरिधीनावनानावृत्तज्ञापनार्थमिति।येषांपंचदशदारु
कदभ्रमेष्वेववदंतिइत्यावर्हिषोश्चसन्नहननित्यवपंचदशीदारुकस्यैवेभकलापस्यग्रह

राम

लोकशंविज्ञायतइतिचेताश्रवावार्थेज्ञापयतिपदमावर्त्यःशमीमयमिधंशमीमया
वरणीपरिधीश्वेतिपरिधीविदधति।ततःपुनःपरिधिविधानादिभाग्रहणेनपरिधीनाग्रह
णेनभवतीति।एवंस्मृतेउभयोःपहृषोर्बलाबलेश्चैवधारणीयं।तत्रबाह्मात्राःसर्वे
परिधयोभवन्ति।इदानीं सन्नहनस्यैतिकर्त्तव्यतावहातेपूर्वमेवतणीनीभदासूत्रावा
नीयसंस्क्रोति।तताकतिपयैभ्रणैस्मिधंविद्वत्तारुं करोतिरुक्करणेपूर्वस्यःपा
णिरुत्तरोभवतिपश्चाद्विज्ञाः॥तस्याःअविक्षेपणार्थमग्रतोर्ग्रथिमेकं करोति।अथत
णानग्रतःप्रादेशमात्रंजिह्वापुष्टिमात्रंगृह्णादिततस्मिन्ननुमात्मनःपुरज्जाडुतराणिधा
यतस्योतांहरणपुष्टिपागशनिधाग्रतःगारज्यावर्हिर्दिसुवेष्टरकुम्भलंतस्याएवावश्यं

नप्र०

७

पेणवेद्यतदयं पूर्वविदितायाश्चाश्रयप्रसादानीत्याशंयंकरोतिपरिसरणाद्यर्थमेतस्मि
 नैवकालेत्तानासंग्रहः कर्तव्यः ॥ अर्थतोतणमुचिषुपरिनिदधाति। पुनरयमेवमेवर
 ङ्कुरुतापूर्ववदिधमिधाप्रतशरज्वासरुदेवपरि। यवंप्रनंकुलोपरिनिदधाति। यो
 र्त्तमास्यामयपववाकरोतिसन्नहनं ॥ अत्रपर्वण्युपवासश्चोदितः तेनोपवासशब्देनश
 चोत्तरदृष्टावाहवोविधयः परिगृहीतैसंर्धिर्मिश्रदमिश्रमद्वारमलवणमपिशितम
 शितकमित्येवमादयस्यशसंमममुष्मातया ॥ अत्रपौर्णमास्याममावास्याशब्देदे
 देवतेभवतः कामसंयोगेनबद्धोपिभवति ॥ अथपरस्मिन्नहानिप्रातरोपासनं
 ताकर्म्मिणामायमनेकृतापूर्वसंघावेदारद्वयद्वयैकतानस्यसकालोनावागतश्चरत

राम
७

न०

८

द्वाराभिपश्यन्निवनभवतः ॥ यदातायायाणादयसंवेणान्तिर्यतेतदापूर्वशक तानानिस्
 प्यपश्चाद्वेकृतानां पशुमेवनिर्विपादिकशक्ति। अथवहननेकृतानानि कृत्वाविः फलीक
 रोति। पश्चात्त्रिः प्रत्तालितासुडुलान्पशुकरोति। अथपशुसहेववाश्रपांभवतीतिके
 विस्मयेतेनपशुकश्रपणपतैतदुल्लविभज्याभिमर्शनेकुंर्यात्। इदमप्येददमप्रीच
 माभ्यानिति। अथपिश्रितेद्विषिपृथीतेनाज्यसंस्कारकृत्वावर्हिशदायतस्यसन्नह
 नरङ्गुविस्मयात्मनः परिसरणाद्वर्हिस्यवमये प्रागशानिधाप्रतस्यउपरिवर्हिशमी
 र्यकृतसंस्कारमाज्यपुरसाद्वर्हिषिन्दधाति। अथश्रुतेसुवेणस्यगृहीतामिद्यार्थादय
 द्वामयति। अत्रकेविशुवचुक्रोः समाजंयवहेति। यथेवमिहेतितेषामनयोः समाजं

राम
८

शंभिकृष्टकाले प्रातरारमेरा तव प्रवर्धमेव कर्मणा पुण्यगिनी इत्याणा मुत्तुरवल्लभसनादी
 नीधुयुक्तादीनां वयशां श्रेयोवृत्ताभ्युपगमनां सन्निधानेनानिकरोति। अथ दहोचनधर्मप
 रिमृदनादिप्रणीपावनिधानां संकृताष्टपगृह्यति। ततस्संस्थापरिप्रागप्येव विवेचिनेष
 यमुक्ते तांनुष्ठेनिर्वपामीति मंत्रेणैकैकस्यैव तपयैवीहियवयेरन्यतरस्य वपुरश्च उ
 रोचुष्टीनिर्वपति। न तंदुलानां। अथ हतानिति निश्चयान्। एकमेव परिगृहीतानां देवता
 नां सर्वानां निर्वपिकरोति। अमुष्मादयश्च वृष्ट्या विभक्त्या देवतापदं दृष्ट्वा। आमाये
 अग्नीषोमाभ्यामित्यादि। ततोऽष्टमे तांनुष्ठेयौ जामी। निष्प्रोक्ता मपि तथैव करोति। अथ
 वमो ववर्णिकीनां देवतानां निर्वपप्रोक्तोत्पत्ती करोति। तंदुलविभागोपि नास्ति। यु

यतो दक्षिणहसेनो मे गृहीत्वा सद्यो वक्तुं शिद्धिर्नादाय सहैवाग्नौ निष्ठुया नु हं निधाय द
 क्षिणो न पाणिना सुवस्य विलंबमग्निः प्रागृक्षिणमारत्य प्रागपवर्गाग्निः संमुत्पाद्य सादश
 ग्रेवत्या तंत्रैः संमार्ष्टि ततो दक्षिणोऽग्निः लेभे तदुत्साध सादृष्टि लपृष्ठादवमारत्य प्रावदुपरि
 प्राद्विलेभिः संमार्ष्टि अथाग्निः प्रोत्थो भयं निष्ठु निधायान्वा मृत्वा उदकतेरेव दमेर्धु
 क्तं यैव मे वमं मर्ष्टि ततो दक्षिणोऽग्निः प्रोत्थो मावमुप्रहरति। अथ तत्र समावेव पुनरग्निमि
 र्थाग्निमान्त्रं योतरेणाह विरानीयाद्यस्य दक्षिणतो वर्हिषि सादशतिष्ठत्तु अथापतै
 आग्नेयं पूर्वसादशतिष्ठत्तु तस्य आदि तत्त्वत्। अस्मिन्काले पूर्वविहितानां ज्ञादीनपि तस्मि
 न्नास्मिन्नाकयज्ञे अग्निमिथार्थे दिग्द्वयापुनरग्निमिथार्थं सुालीपाकवर आद्याह क्षिण

नाथं

9

योनाविद्वत्तदग्रं पूर्वविधितारज्याश्रमस्नानीताश्रायं करोति। परिस्तरणाद्यर्थमेतस्मि
 नैव काले तृणानां संग्रहः कर्तव्यः॥ अर्घ्यं तां तृणमुद्विष्य परिनिदधाति। पुनरग्नौ वमेवर
 ऊं कृत्वा पूर्ववद्विधं निधाय तथारज्याश्रमं देवपरिग्रायं वनं कृत्वा परिनिदधाति। यो
 र्नामास्यां संग्रहं वा करोति सन्नहनं॥ अत्र पूर्वण्युपवासश्चोदितः तेनोपवासशब्देन श
 र्वांतरदृष्टावाहवैविध्यः परिगृह्यते संधिर्मिश्रं मिश्रमह्वारमलवणमपिशितम
 शितमिति दत्तादयश्चैव शसं मनुष्ठा तया॥ तत्र पौर्णमास्याममास्यां च द्वे द्वे
 देवते भवतः कामं शोभनं वक्ष्ये पिबन्ति॥ अथ परस्मिन्नहनि प्रातरोपासनं ह
 ताः कर्मणि मात्रमेनं कृत्वा पूर्वसंध्यावेतारज्याश्रमं तृणिकृत्वा तस्य सकलानां वागतश्चेत

राम

9

[illegible]

न०
८

तोवर्हिष्ठेनासादयति० लाजांश्चश्रुपेपत्रिणनिदधातिअथसहश्रुतेन्यदधिपात्र
मात्रहविर्मध्येनिधायसुष्टयाभिमृशेत्ततःपरिधीनिध्मातोनिष्कृष्टमर्वधंस्तुविष्ट
पूर्वमग्निःपश्चात्परिदधातिनस्योपरिमधमंदक्षिणतःपरिधाति॥ ततःमस्थाधस्त्रा
उत्तरतःशिष्टंपरिदधाति॥ केविद्विद्विरुद्धासनकालतःपूर्वपरिदधाति॥ ॥ अथ
मिग्निधंपुष्टोरत्नंरुत्यदक्षिणोत्तरहस्तेनैभमादायसद्योहस्तेगृहीत्वाअभिधायार्पयंत
इभमशान्तेत्यनेनमंत्रेणग्रावाधायसुवेणान्यगृहीत्वाउत्तरपरिधिसंधोसंस्पृश्यसु
वमंतर्हीयाविष्टेदेनदक्षिणपूर्वदिशंप्रत्याघारयेत्॥ एवमेवदक्षिणपश्चिमतराराम
भोत्तरपूर्वदिशंप्रत्याघारयेत्॥ अथप्रदीपेद्वध्मैश्वर्येष्टाहेतिअग्नेरुत्तरपार्श्वंमुहो

तिसोमायसाहेतिदक्षिणोपार्श्वमहश्रपाणापापक्षैःस्मिक्कालेहविषोर्वसुद्वयपूर्वनिहि
तेपात्रेकृत्वापूर्ववदभिमर्शनंकरेति० ततोदक्षिणोत्तरहस्तेनचुहमादायसद्योपाणोनिधा
यसुवेणान्यगृहीत्वातस्याधुपक्ष्णान्तिताहविषोमथादेशादंगुष्ठेनांगुलीभ्यामसंहताभ्या
मंगुष्ठपर्वमात्रमोदनमवरवद्यज्ञंक्रोधाक्षिपतिपुनरपिपूर्ववदेवहविषःपूर्वाद्गृहीत्वा
त्वीगुष्ठपर्वमात्रमेवकुक्ष्यपक्षिप्रत्यधगृहीत्वावदानस्यहविषःप्रत्यभिधाराणंक्रत्वानु
ह्रातस्यावत्तस्याभिधाराणंकरेति॥ ततोमयेष्टाहेत्याज्यभागयोर्मथीप्रत्यत्तरवादेश
मुक्ताःपार्श्वेणापिदधदिवसुह्मतातमथापरस्माद्विषःपूर्ववदेवगृहीत्वाग्रीषोमाभ्यां
साहेतिपूर्वस्याग्राहणेति॥ पुनस्तुहोतिउत्तरतोवा॥ एवमेवासावास्यामग्रेष्टा

न०

१०

हेतीजामिभ्यः स्याहेति जुहोति। यदीष्टमानः पंथावतीभवतिततोहविषोमथात्पूर्वा
 द्वात्रिंशद्दीक्षापश्चाद्दीत्रिंशद्दीक्षातिहविषउत्तराद्दीक्ष्यर्वस्मासकृदेवावदायेतरस्माद
 पितथैवावद्यति। अथशिष्टस्याभिधारणंनकरोति। अथतस्यद्विरभिधारणंकरो
 ति। पंथावतीउहविषउत्तराद्दीक्षद्दीक्षातस्यैवपुरसाद्वितीर्थेगृह्णाति। अथात्पूर्वेण
 समानांयदास्यकर्मणाइत्यनेनाह्यभागायोरुत्तरएवदेशेजुहोतिततोपउपस्यथभृ
 त्पुत्राः। अहोत्येकामाहुतिंहुत्वापुर्वपरिधिसमावनुप्रहृत्यशिष्टौपरिधीआनुप्रह
 रेत्। इमंजनहमरुंविस्मयाभावमुग्रहरति। अथबलौद्यायतथैवागत्यागोः। एत
 त्पुद्गासीनाः सर्वप्रयश्चित्तानिहुत्वामेईक्षितएवासे। तत्रप्राप्तपावमानीय १०

वर्हिषिनिधायप्रतिदिशमपउसिचोर्ध्वमथपउसिचशिष्टाअपस्तस्मिन्नेववर्हिषि
 नितयतिप्राक्केष्टातमनुस्मरन्। अथोनितयनमात्रमेवकुर्वति। अथनिवीताभिर
 द्विरत्रकर्तृब्रह्मायाभुक्षणांकुरुतः। पुंसवनादोपश्चादयोषभुक्षंनिततः। पुनरा
 गत्यागोः। एत्युदकमृत्तावह्नासंस्त्राजपेनोपसृण्वथाथागतंस्त्रुमंशति। उवम
 इत्यनेनततः। परिसमूहमपर्युक्षणेकरोति। यदिप्रज्ञाप्रसादेनक्रियमाणस्यमंत्र
 हीनातिरक्तविपर्यसादिभिर्वैगुण्यकर्मणोभवति। तस्यकर्मवैगुण्यस्यामंत्रैतदेव
 प्रायश्चित्तैकर्तव्यंकुतोनेतरंदोषायाश्चित्तमिति। नह्यनिर्णीतेदोषेप्रवृत्तिरुत

रस्याग्नीतिवचनात्तादोषज्ञानानंतरमेव भवति किमेतत्प्रायश्चित्तमिति चेत्तस्मात्
 भुवः स्वः स्वाहोत्येकावुक्ताणां ह्येतास्याभावे स्वयमेव कर्त्ता नुहोति इत्येव वाह
 निर्गृह्यस्य कर्मणो वैगुण्यप्रायश्चित्तमन्यहपिविशिष्टं स्यात् तत्ताह विघ्नो विघ्न
 दनेदिष्टवतानां होमः ॥ अज्य संस्कारात्प्रायश्चित्तस्य दोषस्याज्य संस्कारानंतरं प्रा
 यश्चित्तं तद्दुस्तीतरं कर्म करोति एतदिभावर्हिः सन्नहनादिप्रायश्चित्तनिर्णयनांत
 सर्वेषु प्रायश्चित्तेषु भवति अत्र यद्दुतमवशिष्टं हविस्सहतितांश्चिदीयते कर्त्तव्यं यदत्र राम
 मणभ्यधिकं लिखितं किंचित्समसंशये न्येष्टास्तोत्रदृष्टाविधयोऽविरोधिनः संपा ११

मपीहेच्छातः क्रियेत्यस्य भाष्यकारवचनस्यैवार्थप्रपञ्चः ॥ ॥ इति स्मृतीपाकप्रयो
 गः सन्नाप्तः ॥ ॥ अथ गुरोर्नम्रानुज्ञास्य विवाहो धिको विवाहस्य यजुर्मार्गधीनता
 तनहवृत्तनदीनाम्नामिद्येवमदिप्रतिषेधवर्जिता कुलबुद्धिस्त्वपशीललह
 तादिभिः संपन्ना कथा पूर्वमवेष्ट्या तत्राभ्यंतराणां लह्याणां तदुर्ज्यत्वात्तस्य
 विज्ञानार्थं हेतुद्विभ्यः पिंडानां हरति पुरीषादिनिषेधपट्टनेकमपि वेदेऽपि दुं
 यत्वा तिततः पिंडानां हत्योपलिखेदेत्येवं संज्ञायाश्चोपिंडानि धारणं धनुष्यैरभ्यर्थ
 यत्तमयत्यनेन पिंडानभिर्न अमुमारीव्यादेष्टा मेकं गृह्णाति पिंडेषु स्यात्
 एतदोषो यथाशास्त्रं ज्ञायेत तत्तादपत्यानामपि गुणदोषो ज्ञानी यात एवंपरी

त्राविष्टायाः शकुननिभितादिनाष्ट्रतांपरी द्यवाह्यादिविवाहानामष्ट्रानां
 प्रत्येकधर्मज्ञेनप्राप्तायाः कथाया उपनयनविधिर्विद्वते सर्वेषु विवाहेषु कथा
 धिकारात् अथकः पुनरस्य कालः॥ उदगयनश्राव्यमाणपदैककथाणेन तत्र
 त्रइति तत्रमकरादिमिश्रुतांत उदगयनकालः॥ अस्मिकाले पूर्वपदे पुण्ये
 न हवेदिवाकर्तव्यः॥ यौनकर्मोपनयनगोदानसमावर्तनोपयमानि द्विष्ट्रानां
 महानां आदीनां वायमेव कालः॥ विवाहे रात्रावपि केचि कुर्वन्ति तत्र तु क
 राणां न विद्यो वयं॥ अथ जनपदधर्मीणामधर्मीः कुलधर्मीश्च कर्तुं भवन्तीति तत्रैव राम
 जनपदभेदेन बहु प्रकारमवेति यथा मध्यदेशे वक्ष्यते॥ कौमुभावेरपरिधा १२

नां यौलाविषये यत्र कविद्वर्मा स्वयामप्रदक्षिणीकरणं॥ तथा केरलविषये यत्र क
 वितवहीभिर्दक्षिणैरुक्तानिर्देवतायतनं गङ्गाप्रहताश्वैर्मगायनमित्येवमादि
 अथ सर्वे एते धर्मी एके मवरेण ससुहृत्तान कियन्ते॥ किंतु यो यस्मिन् जनपदे याते वा
 नगरे वा वसति तस्मिन् जनपदे याः प्रसिद्धे धर्माः सोऽप्यपरणो वरस्यायमेन रोरे वा यः प्र
 सिद्धः चुरकर्मसंगलमानयाना रोहणादयस्य वा कुंले प्रतिविशिष्टा ते सर्वे ससुवि
 त्यैकोन क्रियन्ते॥ तत्र केचन विवाहात् पूर्वक्रियन्ते केचन प्रशक्तौ पयमनस्य सा तथा
 ग्रामांतरं मनोदाय होतरा मनोदाये पूर्वकालभाविना भ्रातृभ्यां दत्तसमूहैः पुण्यस्त्री
 निष्पदिश्यामानां सौख्ये वरंति॥ एवं पुरमुदयश्राद्धं करोति अथास्य वत्सतैव वपुः

गोविन्दमया कतुः सुखावदोऽर्थविवाहापुदिपुर्मखात्तयादिवर्जितादिप्रा
 सुतादिभिः सामक्षिताः॥ नो जनीयामवेपुमेदृदिष्टोदिष्टुदिष्टैः॥ मावादिभिः स्मृतो
 यक्षनिघ्नः पार्वणादिषु। ससर्वो भवती हेतिवदेत्यागमभूषणाः॥ यज्ञोपवीतिनः। स
 दमेतत्कर्म भवेदिह। आर्द्रावपुगमत्तमुदवारः। षड्विण्। तिलकर्मणि सर्वस्मिन्
 वाङ्मूर्त्यादिवहणः॥ इष्टते शस्त्रुखलवकतुरपकल्पनोऽष्टविर्भूतः। गृहं गता मोक्ष
 नाम गान्धर्वाः। मृष्टमेवाश्वानुर्गदन्त्यसैषां निमंत्रणाः। दो निमंत्रयते विप्रविश्वेदेवा
 र्यमादितः॥ पितृभ्यां कृपया शक्तिषु। मातुषवतो हि ज्ञानः। यथापरपुत्राणीवाहन्। राम
 गां कृतिमंत्रिताः। ज्ञानद्वयोः। रुतस्मान्न कीर्तयेत्पृथक्कायाः। शुद्धपादाद्विराजः ३३

तासु खानुपवेशयेत्। आसनेषु पुरुषेषु विवर्णयितव्यं। कृमात्ताम्रपृष्ठं मुमुक्षुर्दमी
 वै विपुलार्थददात्यशः। उदगाशाश्रुतकार्यसर्वे विवासने विहा। अपोददाति सर्वं न्यः। पु
 नरेभ्यो यथाक्रमेण। अर्घ्यपात्रं पृथक्कृत्वा देवानां स्मृतिशामृतः॥ विश्वेदेवा इदं वो
 र्द्यदिति दाने समादिशेत्॥ अथादमींस्तु संस्मर्य प्राणाग्नौ विवहताः॥ उक्तानि त्री
 णि पात्राणि तेषां दध्या समाहितः॥ अतर्ह्यवदमीं वै तेषु सिवे जलं ततः॥ सकृदेवा
 नुमंत्र्या पायवानां स पृथक् पृथक्। मंत्रमुक्त्वा देवत्रयो मीत्यहमादितः॥ क्रिया
 पात्राः स्रग्वाः। प्रांसं स्मृष्टे निनिश्चयः॥ रत्नविधाय पात्राणां पितृभ्यो र्घ्यं प्रयत्न
 ति। गृहीत्वा सकृदर्थस्य दानं प्रत्येकमेव नु। पित्राद्यपह्नायाः। स्यान्निवेदनमिति।

न०

१४

मिति। सन्निवद्यानुपात्रम्। स्वधार्म्यं इत्यापः क्रमात्। अन्नाश्रपो निषेक्त्याः। पि
त्रर्थात्तद्विजन्मना। पक्षादिनागृहीताश्च पितृपात्रगताश्चः सद्यः सगृहीतेन द
क्षिणो ननु पण्डितानां अत्र देवेन तीर्थेन हानमंत्रं प्रतिद्विजं। उक्तापितरिदं तीर्थमिति
वित्रैर्धर्मान्मन्येत्। प्रदानमंत्रं एव स्यादप्युक्त्यैः समाहितः। यादिद्यात्तिमंत्रेण प्रत्येक
मनुमंत्रयेत्। एवमेवार्थदाने तु कुर्यात्। इतरयोर्द्वयोः। अविस्मरक्रियाः सदा। क्रमा
दानाश्चाश्माः। अपदिद्वौ निमुक्तौ वेत्तयोरैवार्थकल्यणानां स्यात्। अणान्प्रयाशाः।
अमिति न्यायविदो मताः। आसिद्या प्रथमे पात्रे यावद्विष्टा द्विपात्रगाः। अन्त्यान्मुखं राम
वकामक्तामिरिदं र्थाविधि। अपिधानमिहाचार्यः। प्रथमस्य वदंति तु। पिधानंत १४

अगृह्यतैः। स्वतीर्णेनेतिकथ्यते। एतत्पात्रमवात्यं स्यात्। आवक्तुर्न समाप्यते। अस्मि
न्काले पुंसां धर्मोर्विषाणोऽत्रमेवैतः। भोजनार्थमिहानीता दानादाय सर्पिषा।
आभ्यक्तं सधुपात्रे तु सर्वमेव विवक्ष्णः। अत्र दानं गृहीताश्च मे ह्येतेन विपश्चि
तः। पितृभ्यानां तु सर्वेषां पाणो होममुपैति हि। होममंत्रे विशेषोऽत्र सूधाश्राद्धादि
वर्जनोऽनयोः पदयोः। अनेन ह्यहंकारेण ज्ञेयं। आम्नादिना तु मंत्रेण पूर्व
होममुपैति हि। विग्रहेण तु कर्तव्यमिति गृह्यविदो मताः। भुक्तवश्चुक्तं तेषु गृह्ये
ष्टे भोजयेत्ततः। पश्चतमत्रदेये स्याद्यो जनादीनि निश्चितं। ज्ञाता तु आचरेत्तत्र।
सर्वमधुमतीश्वरः। अत्र त्रितीयं गृह्यं आम्नाया वितापामृत्तितया ब्रह्मोद्या अगृ

न०
१५

शाशांशं शशासुः पितृपुत्रोः संपन्नामिति एषा सैव युः संपन्नामित्यशाशिष्टम
 नैनिवेद्याशसर्वीनायामयेदुधः। तौ पितृहंति द्युर्वातस्मादयविपश्चिताः॥ नो ह्यस
 येदश्वत्थेषामुत्तिष्ठान्यादिन ह्यथाप्येतैश्च प्रकर्णय पात्रं विवृणुशत्यनुः॥ ए
 शसनमुपासीना सर्ववृत्तापयेत्ततः॥ अर्घ्यं दत्त्वा ह्येतादृशैः पितृपृथ्वीं विमर्जये
 त्। उकारेण शसं धाय यौ जार्थं क्रिमुधो यतां। इत्युक्त्वा विमृज्यैव तेषां प्रात्युक्ति
 र्गेषु धाप्रोयतामित्यर्थः शद्वौ विश्वे देवाः। पुरसरावायः कर्त्तविधिज्ञेन विप्रर्ष
 सेन तावपि। एवमिहंति पृथ्वेः। सर्वभूदयः कर्मसु। नां दीश्वरमिहाचार्याश्च
 स्मृतिनिबन्धना यथा परद्युः समाचारतो ब्राह्मणभोजमातिकं कृत्वा सा तौ हतव

राम
१५

स्वाः सितकुसुमानुलेपनः सितयस्त्रोपवीतः सितान्तपत्रः मुकुटिरलंकृतैः संबंधिभि
 र्बोधवैश्रासुगम्यमानौ यथाविभवमपदाति सर्वभूय हंगलावधूस्तातिभिर्मधुपर्क
 णाभ्यर्थितो ब्राह्मणास्वस्थयनं वाययिता अज्यासंस्कारोत्तं कर्म कुर्वन्नपि ह
 णातः फलकाप्तीभार्यसुपवेश्योत्तरतः पतिउपविशति। श्राञ्जोत्तरदर्शनादत्र विरो
 धाभावादयमथोर्वगुणविशिष्टाशसन उपविश्या उपलेपनाद्यान्निष्ठिप्रापनात्
 कृत्वा श्रमैः पश्चिमे देशे दशषट्सप्तवक्त्रं यनिधायोत्तरपुरसाडुदकुंभं यथातिष्ठाय प
 तित्किं वित्यर्पुं जगो कृतेश्च तिष्ठापने भवतीति मन्थते श्राज्यसंस्कारोत्तं कृतपरि
 हितधोतनवावासेषु लामायां नाम संकृतामभिहितं स्रिवचनां कुमारीमग्निसमी

३४
१६

प्रमानश्रुति। ततो वरोष्णत्वाय प्राश्रुत्वा श्रुतो दकष्टं कन्यां प्रतिगृह्यतस्मिन्नेवास
न उपविशति। तां वा तैरुत्तरं वनीत्वा वरनीत्वा वरस्य बहिः श्रुपाद्यतस्मिन्नेवासने
दक्षिणत उपवेशयति। किंचिदस्याऋतं गतं वर्णयति॥ ॥ अथ वा पूर्वमेवोदकपृथ्वीक
न्यां प्रतिगृह्यतामात्मनः समीपे कृत्वा दक्षिणत उपवेश्योपलेपनादिप्रक्रमते। अथ पारि
धिपरिधानांतं कृत्वा गांधापुष्पैरभिंतामात्मानं बालं कृत्य तस्या दक्षिणेन पाणिना समन्वा
रबद्धाभ्याधानादिकरोति। अथ स्मिन्वाले समाचारतो मुग्धा ब्रह्मलो विद्या हा नुवादि
नो मे वाच्यं इति॥ ॥ ततः प्रधानकुटीरं ह्येति अत्र प्रधानहवनैव तारः पद्मार्धं तिष्ठत्यम
त्रां विषयसद्व्यवसायानि निरेको यो हतिः निरेकोऽप्याभ्यासमुच्चिताभ्यामेको नैको १६

चनेति यास्मिन्नपि पक्षेऽनादेशाकुतश्चेष्टवंति। तत्र पूर्वमेव यनुषु पक्षे केषां
गीकृत्य हीमर्कश्चः। सर्वेषु तमर्गमेतेषां यनुशी भवति विवोहे। प्रथमं हती यथोः
पक्षयोः प्रज्ञापतेन तदिति पश्यमी॥ ॥ बालकर्मोपनयनगोदान समावर्तन विवा
हेषु उपनयनादिदिषेयवर्षवृत्तादेशेषु प्रववनीयहोमे वाङ्मनागोपक्षेणापि
न द्याः॥ एतेषु प्रववनीयवर्षपरिसरणविकल्पोपि स्मर्तव्यः॥ अथैतेषां मन्यत
मेन पक्षेणाहोमं कृत्वा प्रायश्चाः पुरस्तात्पुनश्च स्वस्तिष्ठते। अहिसालङ्काराः प्रसु
पूर्वमयनतपुखी स्यात्ततो स्मिन्कोले यन्नेनोन्नतमुखी कर्तव्या। अथैवं भूतायाः
प्राश्रुत्वा आसीनायाश्च भूताभितयनेन मंत्रेणाश्वेष्टह्यति। मंत्रोत्तेन कर्मसीनिपा

३०
१७

तोयथाभवतितथासंपादयितव्यं। हस्माग्रहणस्यायमपि विशेषः। उत्तानेन पा
णिनो ज्ञानं पाणिंसांगुष्ठं गृहीयता। अर्द्धादीनेन पाणिनो ज्ञानं पाणिं गृहीय
दिति शास्त्रांतरवचनां अथ हस्मंगृहीतापरिणीय होमं कुर्यात्। होमं कृत्वा परि
णयनं प्राबुध्येण कुर्वतो दृश्यते ततः पूर्वमेव होमो भवति। अथ वधो जलिं प्रहा
न्यमुवेणाज्यंगृहीत्वा जलाबुध्दणति। ततः शृष्यगता नृलाजा स्यात्। आतां
पौखन्निष्ठया म्रैनां जलि नोपहृत्योपहृत्य द्विरावर्ति। पति। एवं सति दक्षिणांगका
रिता विहिं नृतदतिवेरा उदयुख। प्रत्यशुखो वावपेदत्रपुक्तं ज्ञात्वा कुर्यात्। राम
वरो ज्ञामदयशो विरावपति। अथ मथात्पृष्टीर्द्धिति देशनिर्णयमो ना। स्यात् १७

वरः शृष्यगता नृलाजानमिद्यार्थं जलिगतां श्रुमिद्यार्थं अर्घ्यमां वदेवमिति मंत्रं पठ
ति। ततः श्विष्ठं त्वेव वष्टुः श्रुमं जलिमविस्त्रित्येव सुवेवाग्नौ जुहोति। अयं तु विशेषो व
रेण संपादयितव्यः। अथाश्मानं बहिः कृत्वा पदक्षिणपुदकुं भसहितमग्निं परि
णयति। अमोहमस्मीत्येनं मंत्रं जपन्नेव परिणीयेममश्मानमित्यनेन मंत्रेण वा
धृष्टं पदमारोहयति। सा प्रायुखी उभाभ्यां पादाभ्यां मंत्रं जपते आरोहति। पुनरप्यंज
लाबुध्दृष्टीर्येवमादिकृत्वा वरुणां नुदेवमित्यनेन पूर्ववदेव कृत्वा परिणीया।
श्मानमारोणपृष्ठां नुदेवमित्यनेन पूर्ववदेव कृत्वा परिणीया। अश्मानमारोणपृष्ठां
अथ सा शृष्यंगृहीत्वा तस्य कोणेन शिष्टं लुप्तं ज्ञानम्यात्ममप्रोक्षति। वरः प्रज्ञाप

५०

१८

तयेष्टाहेत्येवंमंत्रमनुस्मरेत्। अथ शिखावेधनपक्षेपक्षामुंनामीति द्वाभ्यां च
 शिखे विधुं वति० अथोत्तरतश्चाभ्युपराजितायां दिशितो सप्तपदानिव द्या।
 माहौर्मत्रैरभुक्ता मयेत्। इषा एकपदी भवेत्यनेन दक्षिणां पादं पूर्वमभुक्ता मय
 ति। संख्योपश्चादनुगच्छति। एवमेवोत्तरेर्मत्रैर्मवति सर्वत्रां सुषज्यते। पदमभुक्ता
 मणंकारयित्वा तत्र च घृण्वोदकुं भस्ममुदकमादाय तनसुस्याश्च शिरसी समेति
 धाएते नोदकैर्नावसिंघं स्नाततः। पूर्ववदासन उपविश्य घृष्टकृदादि होमशेषं
 समापयति। वस्त्रा होमादपरम्याधुवादि दर्शना द्वाग्न्यमनं भवति। यस्मिन्कालेषु वा राम
 दयोदृश्यते तस्मिन्काले तादृश्या जीवपत्नी प्रजाविदेत्येति वाचिसंगं कुर्यात्। अथो १८

मयोः क्षारत्वात्तवर्जितं नो ज्ञानं भवति। अथः शयने ब्रह्मवर्षे वा अस्यावपिरुत्त
 रञ्च वक्ष्यते॥ ॥ यस्मिन्नेव काले प्राप्तां तं दर्शयित्वा गम्यते ततः प्रयाण उपप
 द्यमान इत्येवमादि भवति। तत्रान्तरो वा सो ब्रह्मणा जीवपत्न्या जीवत्यजाया
 अगारे स्थातरयो केना द्वाग्न्यमः प्राप्यते तत्रैव वसतो वा अर्थादिदं प्रतिश्रवणं न
 वति। अथ प्राण उपपद्यमान इत्येवमादि आर्थाद्यानुरेव भवति। इतरेतरार्थं लुप्तं
 ॥ ॥ तत्रान्नमास्तस्य दहान्भ्यते तदा एषा खेतो नष्टं लिख्यन्प्रायानमारोह्य
 ति कृष्टं शिविकाया रोहणीः यं मंत्रो नदी भवति। अत्र नदी नो मती भवति तत्राश्च
 वीतीत्यनेनार्द्धं न तामारोहयति। उत्तरेणार्द्धं न तामुत्तरयति। अथामत्र

ज०
१६

पणासकृदेवशानरोहणंमंजोभवति। नद्यां पुनर्नीवावतार्याग्रमनर्वाग्र्य
स्यामपि पूर्ववदारोहणावतरणोभवतः। सावंधुविशेषाद्यदिरोहितोत्तरेजीवन्
दंतीतिज्ञप्रति। गृहत्रिगमनकालेवधृवर्योरग्यतोविवाहप्रिमनुषशतं
नयति। कल्याणोदेशः प्रशस्तोवृत्तः। शोभनश्चतुष्टयश्चतुसंभवति तत्रदे
शादिषुगंधर्वापरसोनिस्वसंतोवधृवर्येवाधतेतस्यजिराकरणाश्रमाविद
न्यरिपेशिनदतिजतपति। वासेवासदतिवचनाद्वर्येयामेउपदवासेभवति
यत्रप्रशमंदासंतिवतनियमउक्तः। वधृवर्यद्वयस्यागतासासुमालीरित्येन
नेहैताएवमेवाग्रमशपणादासेवासईहाहोभवति। पयिकेनभवति। अथे १६

हप्रियमिति वधृग्रहंप्रवेशयेत्। अपवरकादावपि गृहशब्देवर्तते। ॥ अथो
पलेपनाद्यप्रतिष्ठापनांतं कृतमग्रेः पश्चाद्वानुहंयमाहृणाति तस्याग्री
वापाकवति। उपरिष्ठाब्जोमानिभवति। आन्यसंस्कारांतं कृत्वा ततस्तस्मि
श्रुमणिवधृमुपवेश्येपरिधीनारिषाद्यमिमलेकृत्यतया समचारब्रह्माभ्या
धानादिकुर्यात्। ततः शानः प्रजामिति वतमृभिर्गमिर्गमंतेस्त्राहाकरं यत्नं
होति। अथदधिप्राप्तातिसमंजसित्वनयासुग्रेषां शपावशिष्टं तस्यैवाशनाश्रय
ति प्रयच्छति। द्विवचनं संयुक्ततां श्रावः सकृदेवभवति। अथवा आन्यशेषेणान
किं कृदये। पूर्वमात्मनो कृदयमभ्यन्यतास्याहृदये अभ्यनक्ति। ततः शिष्टं कृदादि

३०

२९

होमशेषं समापयति अथ पूर्वोक्तं व्रतमस्मात्कर्माणाञ्चिराचं द्वादशरात्रं संवस्यंश्च
भवति॥ ॥ ततः प्रश्नो ह निरात्रौ शुभिवाने कृत्वा कल्याणेषु हर्तैर्विवाहकाले
यत्र या परिहितं वसुंतदेवा मित्रा लोपरि धाय संप्रपुंको यथा पूर्वमनमिदं तपुः
षसं योगायाः तत्काला व्रीडमभवति तथा पूर्वमेव मृदु निर्विशिष्टैः संस्पर्शनसंभा
षणांतां मृदु जलदानीदिभिसंस्तालये ये सस्याः साधसमवच्छिंयात् ॥ ॥ अथापरमुत्त
नशरात्रौ परिहितं यद्वसुंतमृष्याविददेवा ब्राह्मणान्भोजयति ततश्चैः शुभिवाने
वावयीता पूर्वोक्तनैवक्रमेण मृत्सीति वृष्टुः ॥ केचिद्वृषवृषदानमुपगमनात् राम
वर्मेव कुर्वति ॥ इति विवाहप्रयोगः ॥ अथ यस्मिन्नहनि विवाहः कृतः ॥ २०

तस्याद्देशं सार्धं तदारभ्य विवाहमेः परिवराणां कुर्यात् ॥ यदि पाडुकरणवेलायां क
र्तुमासावधिरुत्यं नाश्रयसत्यपरेषु साधमारभते तस्य पुत्रपरिवराणां स्य संप्रपुंख्यः
कर्ता आत्मा संभवे पञ्चादेयो भवेति ॥ अथोपयमनममिमनममनुपहंतं कृतं संस्का
रे देशे निधाय वाधाधानपरिसमूहं नपरिसरापयुक्तानि कृत्वाः शिमलं कृत्य
तथा प्रभृतीनां पंचानां ड्याणां मन्थमेन यथाविहितं होमं करोति ॥ तत्रौदनं हस्तेन
कुहेति ॥ अन्यानि शुक्ला ॥ तेषां ड्याणां मसं भवे व्रीडादीनां मन्थमेन तथा मांसव
र्जितानां दशानां मन्थमेन कुहेति ॥ मित्रवा मिहो वस्य सांश्रां तदं दशड्याण्यभिहित
निपयो हविषवा गृह्य सपिण्डमंतं दुलः ॥ सोमो मो संतथा तैलमापश्चैतान्यकामतइति ॥

३०

२१

पुनरपिपरिसमृद्धनर्पुत्राणोक्तोत्थमेवप्रातर्मेववदयेत् ॥ यथाविहितमिति
मयाव्याख्यायते। सुविरपिकर्मणावसनेकत्वापाशुखउपविष्टः प्राणाशमंरुता
क्रतुसंकल्प्यवाचाधानाद्यन्तकारोत्तरुतादतिताञ्जुनिपात्यद्विसंनिधा।
एषादेशिकोपात्ताशंखादिशीवातयोर्लभेऽन्यावाचाहाकरेणप्राग्गयाश्रुद
गर्ग्यावाभिषागपदीप्रीद्युत्तमने श्रद्धाजयाकुनिमादधन्यनद्रतिप्रतिज्ञा।
त्रयैरेषाहेतियुक्तामाकुनिमाद्युहेतिद्वितीयंभृयसीमसंसृष्टंज्ञापतयइतिम
नसाधात्वाचाहाकरेणोत्तरतोबुहेतिपुनःप्रादेशिकदत्तापरिसमृद्धनपुत्रा
णोक्तोक्तिरितिहोमपरिहरणोक्त्यागमावाहपुनःपुनरुपयुज्येतइतिस

रम

२१

भगवताशेषापयेत्। प्रातःपूर्वमाकुतिंरूपयथाहेतिबुहोत्यन्यश्यामानं। स
नित्यहेतुकेविदेकल्पिकमन्त्रेतेभद्रतिशायानां। अथयादिकाष्टादीनामसंभवे
नासावभिर्धिनष्टेभन्ति। ततोभस्मप्रपनीयश्रापतनं गोमयेनोपलिप्पोल्लिख्याश्र
यतनेप्रतिष्ठापयस्मिन्कालिमिविनष्टत्वात्तादारभ्यापरस्माद्धोमकालात्यन्त
पवासंदाहृषितायथापूर्वबुहेति। यथनाप्राश्यादिनिःकारणोरुपवासेनक्रिय
तेततःसमृद्धमङ्गिकत्वापरिसमृष्टपरिशीर्षपुत्र्यानेरुत्तरतः। काश्चिद्वर्षीनाञ्जीर्यतेषा
प्रोक्षणापात्रंमुवेवप्रथममासाद्याज्यसालीसंमार्गतांयासादयति। ततःपवित्रेदीता
तयोर्मथतोर्गंधंकरोतिअथप्रोक्षणापात्रमादायतस्मिन्पूर्ववदेवमपउत्स्यसुवाज्यस्रा

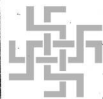

ल्योबुत्तानेरुत्तातामिरिः प्रोत्पाज्यमाल्यां प्रवदेवाज्यमासियासि श्रयां कृताः
 मिद्योतनादिकरीतितात उद्वास्पत्स्नीमेव पुनराज्यं त्रिरुप्यविप्रमपवित्रे श्रिः
 प्रोत्पाभावावुप्रदत्यत्स्नीमेव सकृदेव संतात्यरिषियालंकृत्य सुवेणाज्यं गृहीत्वा
 याश्रयेरितनये कामाकृतिं कृता यथा प्रवमोपासन होमं करोति ॥ अथवा गेह्य
 दर्शनेनास्मच्छुक्रै न विधिना ज्यसंस्कारं कृताया श्रामद्वयनये कामाकृतिं कृता
 यथा प्रववुहोति अथ द्वादशरात्रे विनष्टादि भवेत्ततस्तत्पुत्रमुपपातकप्रापश्चि
 त्रं कृत्वा यथा लाभमाधान इत्यादि निधाय तेनैव मार्ग एवाग्निपरिग्रहं कुर्यात्ता यद्य
 संभवात्सकाले न हृयते तदा ऋतुः शाखोक्तवदेवाज्यं स्मृत्य मनोज्योतिरित्यनयेका

राम

१२

माकृतिं कृताति कांत होमं करोति अथ ताप हि आसाय माकृति कालात्प्रातरं
 कृतिकालो नात्येतीति वदंति होमाति कमत्वे स्मच्छुक्रै विहित संस्कार संस्मृतेना
 ज्येन वतुर्गृहीतं गृहीत्वामनमृतीं कृताति कांत होमां करोति। प्रतिहोम मन्वाधाने प
 रिसमूहनाद्या वर्तते मूलीपाकातिक्रमे उपश्रवाग्नेये पश्चिक्तुते निर्वपं कृतायति
 कांतं यमूलीपाकं करोति ॥ द्विविधा हि प्रापश्चित्तां नो गतिरुप समाधानं दोषनि
 र्हावेति। तत्रोप समाधानि मित्य हे श्रुति कांतस्यापि होमो भवति ॥ अथ वैश्वदे
 वं वक्ष्यते ॥ कर्मगमाय मनं कृत्वा औपासनं वृहोते चं शाला औपा विज्ञानता ॥
 विकल्पः श्रेष्ठो कार्यो नाऽस्येवावश्यवश्चिति ॥ अत्र स्य यमनश्चैव संस्कारार्थमिहे

एतोवर्जयिस्वविशेषां श्रुतिद्वेनहविषाभूशं वै श्रुदेवं गृहस्य प्रातरारंभांभ
 वेराभ्रातकेनापिकर्तव्यं पृथक्को गृह्यदि। नामधेयैः सहोतया अग्निहोत्रस्य दे
 वताभ्यागमादंतराभिश्च संबंधादयवान्नेरापज्ञापतेरहंभ्यामविधिमेवाज्ञमा
 नसंवायैवववनेतस्य इत्याहु रिरहंभ्यादिकाः समंतादृन्नेकताततः पयुं तांभ
 वेराविधिः कृतांतथैकैकमाद्यवनेयकर्मणाः श्रुतिश्चित्यकृताततः हविर्वक्त्रे
 षो ह्याद्वासनं भवेत्। गंधयुष्टयदत्ताथ बहिरंतश्चर्मविराण्णिनातनुहोत
 यं हृदिसंनिधाय वा। तर्प्यादिभ्यो दशभ्यश्च नुक्रयात्परितरित्यथा। अग्रादि राम
 भ्यो दशभ्यश्च सायं होमो विधीयते। यादृतीभिश्च होतयमेवकारा नु निश्चितं १३

कीर्ति तो देव एतौ यं भूतयज्ञावतो भूतयज्ञेयि मंत्राणां स्मृताकारद्वेष्टते। प
 रिषेकं ततः कृत्वा पवणायां शुबो भवि। अथपंचदशभ्यो त्रस्यर्पादिभ्यो यथाक्रमे
 ण कृत्वा संभ्राभूतयज्ञेस्मिन्वास्वतेभ्यो बलिहंतेराधुक्तांतरालं शयौ उदिशीडा
 दिदृश्यतु बलिहंतं तं तं रा लस्य दक्षिणस्योयमस्य तु। सनरस्य बलिहंता वारुण
 स्य तु पश्चिमो देशं तं रा लस्य तथा सनरस्य बलिहंतेर। उदग्रे होतु सोमस्य सनर
 स्य बलिहंतेर। ब्रह्मादिभ्यश्च तुर्भ्यश्च मथ देशे विनिहिषेत्। रत्नौ भ्यद्वयं तरा
 ला सोमावो ततो हरेत्। परिषेकं ततः कृत्वा पितृयज्ञो भवेदथा प्रीतीनावीति।
 सा कार्यं प्रवेत्येतेन दक्षिणातीर्थेन पितृकेण यजिनये क्षेपमित्यथ। परिषेकं

ततः कृत्वा वैश्वदेवं समापयेत्। देवयज्ञो मृतपूजाः पितृयज्ञ इति त्रीणि कर्माणि
 परस्परं सर्वधीनिवृत्तयश्च। तेषामाहवन्ते वभवन्ति। देवयज्ञादीनामत्र संस्का
 रत्वारम्भो कुर्यात्। गतस्यान्नभोजनप्रतिषेधे स्मरणं कृत्वा विवाहस्योभ
 योः कर्मणोरैकस्मिन्नहविष्कर्म्यमाणत्वात् वैश्वदेवोस्मिन्नवयापुनः॥ अ
 थगार्भधानादयः पुरुषसंस्कारा उच्यन्ते। तत्र गार्भधानं पुंसवनं द्यौर्गौतमा
 द्विभिर्धर्मशान्ध्याणां पूर्णैर्मिरुद्देशेन विधीयते। तत्रैवापि भगवताचार्या
 श्रुत्यानेन सैतिकर्तव्यता कार्काः समंत्रकाग्रप्रायंतौ। कस्यां विदुषनिष्ठदिगर्भं
 लंभनं पुंसवनमनवलोभनं चेति त्रीणि कर्माणि श्रुत्या तानि तानि तथा क

राम
२४

रोति। यस्यामुपनिषद्येता न्यामा तानि तामुपनिषदमतधीतवतो यज्ञाभार्यस्योत्तं
 रं कर्म बध्यते। भवत्यदिनाधीयाद्वतीये गर्भमास इत्येवं वदताचार्येण केवलोपासन
 नैव गर्भलंभनं प्रतिपादितमिति वर्द्धति। अन्नेषु संस्कारातः पातितान् गर्भलंभनस्य त
 सिद्धये स तु मया गमनवेत्तायां गंधपुष्टपदीपादिभिरलंकृते गेहे स्नाता मलं कृतं
 स्रवमथ लंकृतः। शयनमारोप्याश्रमं धामृत्लंघयेत्। पितृशुद्धवर्जातः क्षितामुदीर्घेत्य
 न एव द्विणास्यानासिकायां निषीद्य तस्यारसमासि वेति। एवं कृतोपासनैरुत्त
 र्भलंभनं कृतं भवति। तृतीये गर्भमासे द्यौत्रयाणां एरण्वत्तृतीयः। गर्भसहितो मा
 सो गर्भमासः। यस्मिन्नहनि साश्रुमती संजाता तदहरास्त्रिंशद्वा दर्वी गौको मा

ज०
२५

सदतिपरिग्रहते। श्रीगणपतं प्रसिद्धो मासश्च उग्रहीतगर्भापाद्वो मासावतीत्यत
तीये मासि तिष्ठेत्। शनैश्च राहो घमनवेद्यपुंसवनं नाम कर्म कर्तव्यं। एतावता का
लेन पूर्वमागृहीतगर्भापाकस्याश्निद्विभिर्यत्किर्न जायते तस्याश्च उग्रमासि भ
वति। विज्ञाते गार्भे तिष्ठेत्। पुंसवनं हतीये मासि अन्यत्र गृहे रिनिपरेषां वयनम।
स्त्रि। गृष्टिरिति प्रथमगर्भाद्यते गार्भस्य वसर्वां प्रणिष्ठति। प्रवसे मासि भवति। इ
ति कर्तव्यता वक्ष्यते। तत्र पूर्वमेव मंडलागारं कर्तव्यं। तस्मिन् नगर एतत्कर्तुं कुर्या
त्। तस्याः पूर्वस्मिन् हनिहारे लवाणवर्जितं भोजनं वैद्यशास्त्राविरोधेन सक्तुं इव
ति। अशुद्धयश्चाद्वयं भवति। दधि लाघवाणां वपरिग्रहोत्तरोति। अग्रे पुनस्तः।

राम
२५

केराणीयां हर्षमा नीयतामपि म्नातापरिहितयौतवपु। कृतमंगलहसिवाचनं मंड
लागारे संनिधाय सदुपलेपनादि पूर्णया त्रिधानां तं कृत्वा प्रजायतये निर्वप
प्रोक्तो करोति। तत इध्माभ्याधानं कालेतामंतर्वनीमभिमात्मानं यांतरेण गम
यित्वा आत्मनो दहिता उपवेश्ये ध्माभ्याधानाद्यात्यभागांतं करोति। तत प्रस्था
हसं प्रक्षाल्य प्रसृती कृतपाणोदधिप्रसृतं करोति। तस्मिन् स्थनि पुरुषरूपेण केश
वेषनिधाय तस्यां आकरेण द्वौ माघौ निदधाति। एवमेव शास्त्रांतरे दृष्टात्। माघौ
वयवेषु प्रसिं गतेन करोतीति। अथ किंपिबसीति तां विः पृच्छति। तनैव पृष्टुं।
सवतं पुंसवनमिति विः प्रतिवचनं दत्वा माघयवसहितं दधिप्रसृतेनैव प्राशपु

७०
२६

नरयेवैदिः प्राशयेत्। शास्त्रांतरसिद्धं प्रतिपशयन्मावमनंभवति। अथतोहर्षो
नसः करणसमर्थकत्वात्स्यारसेनपूर्ववदुपविश्यादक्षिणास्त्रिंसापुटेष्वा
यंवतस्याः। पृष्ठतस्मिन्नुत्तलीमेवसिंघति। अथारसउदरं प्रतिशतितथासि
वति। अथवा आतेगर्भाग्रोनिमैवमृशिरुपप्रथमोदेवतानामित्याभ्यांमृक्का
भ्यामेवलिगादयंपक्षः। अथान्। केचिदत्रनसः। करणकालएवमंडलागारु
पदेशनमिच्छति। अथतोहर्षोदेवतवेष्यावदानधर्मेणापज्ञापतयेसाहेत्ये
कामाङ्गतिंउहोति। ततोयत्नेषुशाम्भुत्यनेनतस्याहृद्यमालभ्यापउपसृष्ट। राम
श्चष्टिष्कदादिहोमशेषसमापयति। अस्पृष्टकर्मणा। अथमुखः। कर्त्तृतस्यासं २६

मवेस्याः कश्चित्प्रति स्नानीयाकरोति। इदं कर्म प्रतिगर्भमावर्त्त। ववर्त्तगर्भमा
सेसीमंतोत्रएनेनामकर्मकुर्यात्। शास्त्रांतरदर्शनादिहापिपुनतः। पृष्ठापुम
योदीमास्योः। तत्रववर्त्त। सुक्लत्वात्तत्रासंभवेपृष्ठापुमोभ
वतः। एतेषामन्यतमेमासेपूर्वपक्षेयानिपुत्रामनतत्राणितेद्विदं कर्मकुर्यात्।
अथकानिपुनः। पुत्रामनतत्राणिपुत्रामश्रवाणिसिथोहसथैवपुनर्वसुः। अग्नि
नित्योष्ठणाञ्चैवधनुरापातश्राश्वमुक्ताइत्येतानि। एतेषुमहत्त्रेपुकालविद्वि
स्याः। प्राशसमिन्पुक्त्यन्तत्रतस्यमथमास्तुर्वंडमसिकर्मकुर्यात्। तत्रादाव
तेवपंचदशपंचदशनादिका अयाह्यः। अथनीयमथमाग्निशनादिकायहा

५०
२७

तथाः अत्रापिशोभने मुहूर्तकर्तव्यं। अस्याः संस्कारादरेण प्रजायाः संस्कृतत्वा
 त। अथ एवेदं कर्म स कृते वमवति। अत्राविशेषेण वशत्वद्वितितरुणा निपला
 शानीयुक्तं शास्त्रांतरैरतस्मिन्नेव कर्म एतुं बरप्रमृतेरित्युक्तं। इह प्यविशेष।
 इह त्वनेन न्यायेन तरुणा नाना मुतुं बरपलाशानं प्रमानां सवकां। त्रीणि कुशरु
 णानि त्रिः श्वेतां शलं लीहै वीणो अमन दुहं वर्मवानीय प्रवेष्टुं राशुदपिकं आश्वेव
 को रोति। उत्तरत्र बाह्य एषश्च श्रद्धा जीवपत्न्या जीवप्रजायद्यदुपदिशेपुरितिवत्ता
 तेतत्पूर्वककर्तव्यं गतिविदसि वेत्तदपि कृत्वा न्यसंस्कारोत कर्म करोति ततोऽपि
 ह प्रवेशमप्रकरणेन विधानेन वमासीर्यतस्मिन् स्वर्गमिति प्राप्तां कृतमंगलमस्मि २७

वाचनामलंकृता मात्मनीद विणत उपवेश्य तया समन्वारं च द्रव्याधानायाश्च
 भागांतं कृत्वा पाताददां विनिदेशकामहमिति देउक्तामहैत्यवकर्म कर्णर। ल
 त्वाणस्य विद्यमानत्वात्। ने जनेषति निष्ठः प्रजापतेन सह द्वित्येका एताभिर्गमिरा।
 त्पां कुतीर्कं लाडाया नस्या। एतत्सिष्ठं नृत्तं मिश्रुत्वा कर्म करोति मुतुं बरसवका
 शलली कुशतरुणा कानि चैका कृत्यानेन संघातेन तस्या। प्राणा समललाटकेश
 योः संघिमारम्या मुर्द्धदेशा इत्युव। अग्रे मित्यानेन मंत्रेण केशभृशं कर्तुं करोति मर्व
 यै हनेषु मंत्रस्यावृत्तिर्भवति। अथ बाह्येण वीणा वंतो गायनार्थं संशासि। सोमं
 राज्ञानं मित्यानेन प्रेषेण। शिव वीणा वादयमानो सोमो नो राजा वधुमानुषीः प्रजाप

न०
२८

त्येतामृदं यथा लक्षणं गायतः॥ निविष्टवक्रासावित्यत्रासावित्यस्य पदस्य नैयस्यान
द्यासीरिदं पतीव सत संस्थानामसंबुधानिर्दिशति। अथ निविष्टवक्राणां गेति निविष्ट
वक्राकावेरीत्येवमादिप्रेषवचनानंतरं सिष्ट कृदादिहोमशेषं समापयति। जीवपु
तिकामिर्दृष्टमिर्दृष्टाणीमिर्दृष्टपदिर्यतदपिकरोति। अत्रापि सूत्रमेव कर्तृशब्धे
यदद्यात्॥ ॥ अथ कुमारं ज्ञाते ज्ञातकर्म कुर्यात्॥ अथ कर्मण उतरे कालावधिः।
यतेपुरा नैरा लंभादिना तथा शास्त्रातरे कालावधिः कथं तोषाश्रमिर्वदनात्सु सीता
ते कर्म विधीयते। कुमारं ज्ञाते ज्ञातकर्म प्रास्त्रनपानादिव। अत्र प्रसवकालोपमा राम
त्रे प्रयोगज्ञाः कैवर्त्तादिभिः प्रोक्तान्यासां पुत्रजन्मा भिवृद्धि कृतं हलानां संशयशी २८

त्यागिदं कर्म कर्तव्यमित्यर्थः। अथ कर्मण इति कर्तव्यातो यते। प्रासवगृहस्य संमार्ज
नोपलपनादिभिः शुद्धि कृता कुमारस्य वमलप्रहालने कृते मृदं यस्मात् शुद्धः स च
प्रसवगृहं गत्वा प्राशुखो हिरण्यनिकर्षण समर्था यार्पायामधुसर्पिणी परस्परतः सु
समे आस्मिन् हिरण्येन बहुशो वयस्य पथाजीति इत्यादि अग्नौ न्यसे कंग कृत्तितथा
वयस्य तै नै वहिरण्येन प्रतेददामीति मंत्रेण सर्पिरादीनि जीति इत्यादिमातुरुपश्वे
प्राशुखं कुमारं प्राशयेत्। अथ तद्विरण्यं चर्चद्विहो कर्णे निहितं वामे कर्णे निधा
यात्मनो मुखं वतस्य मुखं समीपे निधाय मेधां त इति मंत्रे स कृत्वाति। अश्मा भवे
त्यादिभिर्मंत्रैः कुमारस्यो सोमं त्राते सकृदेव संसृशति। अथ इति मंत्रन बाह्वोर

ब्र०
२६

प्रदेशास्तनबाह्वंतरगतः प्रदेशोऽसदतिष्ठतववनात्। आपरे सकृदेवमंत्रमुक्त्वा
पर्यायेणाभिमुखं तिस्र्येभ्योऽभिवक्ष्यते नदक्षिणामभिमुख्योत्तरामृश्यां सद्यमभि
मुखं शान्तिं प्रोच्य होममिच्छंति तेऽनादेशाकुतीर्कृताः शिष्टकृतः प्रागिदं कर्म कुर्वन्ति
। ततः। शिष्टकृदादि होमशेषं समापयन्ति। पितुरन्योपायः कश्चित्करोति चेत्। सस्त्राव
शिष्टकृदादिसमापयतीति वदन्ति। इदं कर्म मंत्रकं कुमायी अपि भवति॥ ॥ अ
तैव कुमायी इति वचनात्। तत्रायमुक्तः॥ अमंत्रकस्तकार्यो येषु प्राणविधिरश्रो
त इति सामान्यस्य त्यागविशेषस्य त्यागविधानमिति हित्वा तद्विधानं अथ नलसेमू राम
तज्जातकर्मकर्तव्यं यावद्दृशरात्रं तावत्प्रसवगृहस्य प्रयत्नेन रक्षो कुर्वन्ति॥ ॥ अ॥ २६

यन्नामकर्मवक्ष्यते॥ आस्यकर्मणोऽसिंहाद्येकालो नोपदिश्येताः सशास्त्रांतर
द्वेषितश्च। कालः। नामधेयं दशभ्यामुक्त्वा दश्यां वापि कथ्येत। पुण्येति श्रोतुं ह
र्तवानहं वायुणा व्रिते इत्येवमादौ दिव्यतत्त्वात्। तत्र यथोक्तं कालेषु हर्तव्यं तदे
। प्रशंसितायां होरायामिदं नामास्मै कुमाराय विदधेयमिति ब्राह्मणैः सहस्र
चारितं। यो घवहायं तरेतच्छमित्येवमादिलक्षणायुक्तमथवादेशकुललक्षण
मपि वाह्वर्षपुरुषादीनामयुग्मात्तरमथस्मै कुमाराय नामददाति तत्र सुप्ति
शब्दाच्चाकुमारस्य नामयुर्ध्वा विभक्त्या निर्दिशेत्। अस्मै देवदत्ताय सुप्ति
वंतो ब्रुवंति। किं विसहोमकमिदं कर्मं चंति। तत्रानादेशाकुतीर्कृतानामदा

ज्ञ०
३०

नानेतरेष्विष्टकदादिसमापयति। आशयेननामोपनयनेति वादनं करोति
तदपि नामास्मिन्नैवाहनि विदधाति। इदं यनामोपनयनात्प्राप्तपितरावे
वविज्ञानी प्राप्ताश्चियाश्चयेवमनंतरोक्तनामवर्जितमहोसकं नामकर्ममिति
। यज्ञादादयेवमादि। यथप्रकसाहेत्यहस्यद्वारे शिलाग्रहमवेतैतंग्रहामा
विभीतोपवेत्यनेन ताताप्रविशेत्। गृहानंहं सुमनस इत्यनेन प्रविश्य गृहं हि
वंशमभितीमं संसृजुत्काविरजुबीज्यमाणा। प्रपद्येताततः पुत्राणां च।
पुत्रपुत्रीणां च। सर्वतो गृहीतामृद्भूतिविरवद्रायजापतिश्चंगादेगादिति राम
मंत्रं। यथानिष्ठमंतामात्रात्तु कमपि सामान्यसृष्टिप्रोक्तैश्चकालैश्चर्यते ३०

कः पुनस्तस्य कालः। यदुर्थमासिकर्तव्यं शिशोर्निष्कृमाणां गृहात्तरुद्रगार्ग्यदर्श
नेन प्रष्टव्यमासिकर्तव्यं। अथ पूर्वपक्षेण न तत्रैवातमलकृतं कृतं मंगलस्य
सिवावनं गृहीताश्चानिष्कृम्य देवतायतनं गत्वा देवतामभ्यर्च्य शिशोः सुप्ति
वायपितापदहिलीकृत्य सुगृहानानयति। ततोऽस्य मातृपुत्रमायुलादिग्रहं
हातेषां वाशीर्वचनादिभिरभिनेदितीदीर्घाधर्मवति। अथ प्रपुत्रपाशनेम
वति। अस्मिन्नामेव पटलविद्रिः प्रशस्यते। हयत्रसंकेतस्तस्य प्रशस्यते। अस्मिन्ना
गार्ग्येतेषु शोभनमभिहितवसुमातमलकृतं सुल्लेखप्रशासने प्राप्नुवन्नुपवेश्य
दधियुतमधुमिश्रमन्नमकामसंयुक्तमन्नपतइत्यनेन मंत्रेण प्राशयेत्। ततः।

५०
३१

वरुतासुस्त्रीप्राशयेतायाज्ञतौतिरयोक्तु कामसंयुक्तयोः प्राशनेमंत्रयौदने
समुद्धीयते। श्रुतोद नोमंत्र एवा होमपक्षेष्टि एकतथागिदं कर्म कुर्यात्। यत्रेष्टं मेग
लं कुल इत्यनेन नमस्ति वनेन शंखमयैराभरणैः कुमारमलं करोति इत्येव
माघायाः श्रिया श्राये वने वामं वक्रमत्र प्राशनं भवति ॥ अथ तृतीये संवत्सरे
लकर्म कुर्यात् ॥ कुलधर्मे पिष्टिष्टे वा काले केवादि उपनयनेन सह दृडा कर्म स्म
र्यते। पूर्वयुराभुदपिक आदं कृत्वा परेयुः शोभने पुहर्तु उपलेपनाद्यभिप्रतिष्ठा
यनांत कृत्वा मेरुतरतश्च तारिशरावाणि यथाक्रमेण हिय वमाघति तैः पूरित्वा राम
निप्रागपवर्गाणि निदध्यात्। आश्व संस्कारं ते वा। यवानाम संभवतः सदृशैः ॥ ३१

आक्तुर्वर्द्धिणातः कुमारस्य मातामातमं लं कृतं ब्राह्मणोरभिहितं शीर्वादि तनयं वी
नां केन धारयत्यासौ। तस्या एवायतो मेः पश्चादभ्युत्थिष्टमान उहं गोमयेन वैशरा
वेषादिषु निदधानि शनीपानि शिथिलानि च शरावे कृत्वा तथैव निधीयेत्। कुमार
स्य पितामा उर्वर्द्धिणातः एकविंशति कुशपिंज्रलानि गृहीत्वा सैबलणाधार्यमाणे
स योक्तेन क्रमेणोपविश्य धारयेत्। पितुरसंभवे यस्मिन्वा कर्तारि बलधारणपत्र
एवाभ्यासीत् ॥ अस्मिन्नेव काले तुरस्य परिग्रहः कर्तव्यः ॥ तत्र मयं तुरमित्युपदेशः।
आश्वैर्वरुतापरिधिपरिधानांत कृत्वा प्रधानाङ्ग्यं तं करोति। अथ महान सदेश उल्ल
मुदकमानीय कस्मिंश्चिन्नरावे कृतान्यस्मिन्नरावेशीत मुदकं गृह्णाति। ततः कुमा

रस्पपश्चादवस्थापयतेनवायस्मनेनमंत्रेणान्यस्मिंस्त्रावेयुगपडभाभ्यापाणिभ्या
निषिवति। अथनासामपासेकदेशग्रहीत्तानवनातंदधित्वावागृह्णाति। दधित्वा
सोदधिरसइत्युच्यते। ततःश्वाभिरग्निःआदितिःकेशावपक्षितिश्चनेनकुमारस्यवा
मतःकर्णप्रदेशाद्वरस्यप्रदक्षिणेशिरश्चिरमुदति। विरपिमंत्रस्यावृत्तिर्भवति।
ततःकुमारस्पदक्षिणैकेशपक्षेत्रीणित्रीकुशपिंडंजलानितस्याभ्यामाग्राणि
अथैर्द्धदयदेशमालिखन्निवदिधाति। उषधेनायश्चैतमिति आनेनमंत्रेणसर्वा
वपरिभाषास्मर्त्तव्या। ततःतुरंग्रहीत्वासूचितैर्मंहिंसीरित्यनेनमंत्रेणवपुःपरम
उद्येत्वायेनावपदित्यनेनमंत्रेणस्त्रिनति। ततःक्षितिकेशाचकुशतरुणाका ३२

निस्त्रिजानि वैकीकृत्य प्रागग्राह्यत्वाशमीपक्षैः सह कुमारस्य मात्रे प्रयच्छति
। सावपुरतः श्रुते गोमये तां केशायागग्राउदगग्राच्चानिदधाति। पुनरपि दक्षिणे
केशपक्षे दत्वा दिकृत्यायेन धातेत्यनेनमंत्रेण तस्मिन्नेव प्रदेशे क्षित्वा पूर्ववदेव
मात्रे प्रयच्छति। सापि पूर्ववदेव निदधाति। ततो येन मृद्वश्चेति तृतीये पूर्ववद्विज
निपुनरपि सर्वे मंत्रैश्चतुर्थे दक्षिणे तरे केशपक्षेत्रीः क्षित्वा तां केशा सर्वाश्च पूर्वव
निधाया। अथयत्तुरंगेत्यनेन नापितस्य तुरस्य आग्रत आरभ्या मूलदेशाभ्यां
नैरुत्तानापितमनुशासि। शीतोत्तामिदित्यनेन प्रेषेणा। अस्पर्शमश्नेन बोधया
ति। अथ कुमारस्य शिरस उदगार्थं ग्रहीत्वा वशिष्ठायापसंक्षेपप्रयच्छति। नापिती

स्य कुलधने क्तं विशिखाविकल्पं कुर्यात् अथ सातं कुमारं पूर्ववद्वोपवेश
 सिष्टकृदादि होमशेषं समापयतिः क्षिप्राद्यवमेवा होमकमग्निष्ठापनपू
 र्णपाजनिधानादिकृतोदकमानयनादि दुरमार्जनपर्यवसानं सर्वममे
 त्रकं भवति। केचित् कर्मावबोधनार्थं इति कृत्वा शीतोष्णमिरिति प्रौढमिच्छ
 ति॥ अथ यथोक्तकाले कुमारस्योपनयनं कुर्यात् पूर्वमेव वस्त्रमुपवीत
 वा सोमनिर्वामेखलोदंडं वोपकल्पा पूर्ववद्युगमुदधिकं श्राद्धं करोति। अप
 रेणुः स्नातमैकैतममिहितं सृष्टिवायनं मुक्तवंतं वापित शिरसं पुनरपि। रान
 सातं कुमारं तेवमुपनयतः शोभनेषु हर्तुं उपलेखनादित्याज्यसंस्कारं ३३

स्कारं तं करोति। अथ तं कुमारं कवचं परिधाप्य निनेन वस्त्रेण वा क
 तश्रवणं दक्षिणं बाहुमुद्वत्य शिरोवधापयामेति प्रापयतीति वचना
 देवं भूतं प्राशुखमवमृषयज्ञोपवीतं कृत्वा यथाशास्त्रमावापयति। त
 तश्चायं तं कुमारं आत्येयज्ञपात्राणि योत्रेणान्निमात्मानं यात्रेणामपि
 स्वात्मनो दक्षिणत उपवेशयति। अथोपविष्टः तस्मिन् परिधिपरिधानां तं कृ
 त्वा समवारं स्ववति कुमारं इक्ष्वाभ्यामीनादिप्रधानाङ्गं तं करोति। तत उ
 त्तरतो मेः आचार्यः प्राशुखसिष्ठति। ततो ब्रह्मचार्यं षड्वायामेरात्मनो ब्रवा
 यं परिहरन्न मेरुत्तरतो गत्वा चार्यं सपुरसात्यं प्राशुखसिष्ठति। अथ ब्रह्मचा

५०
३४

र्यजलिंकोरोतिततआर्योऽस्यांजलिमदिः पृष्टप्रधित्वात्स्योपरिचयमयं न
 निरुयोति तमाचार्योऽजलिमनोदिः पृष्टयति अथतश्च विदुर्णीतह इत्यनया
 र्त्तेन च नोऽजलिना शिष्यपृष्ठांजलिमवसेवयति । ततो देवस्य ताह सं गृह्णामि
 सावित्यनेन यनुषाब्रुवचारिणो दत्तितां पाणिं सोऽगुष्ठमात्मनो दत्तितां पा
 णिना गृह्णाति । असावित्यस्य पदस्याने ब्रह्मचारिणो नाम संबुध्यानि हिंशेत् ।
 यथाह सं गृह्णामि देवदत्तह सं गृह्णाम्यमेदृति पुनरपि पूर्ववदस्यांजलिमदिः
 पृष्टप्रधित्वात्मात्मनः पृष्टेनोऽजलिना तथैवावधार्य सवितो तेह स मग्रमीदित्यं राम
 नेन मंत्रेण पूर्ववद्ध सं गृह्णाति आस्याय सावित्यस्य स्यानेनो मसंबुध्यानि हि ३४

नामवरु श्रीद्यतोऽस्मिन्नेव ब्राह्मणो जनमपि विदधाति-आतसूदर्श
मप्रत्याख्यापिनं पुरुषं अप्रत्याख्यापिनोऽस्त्रियं वा गृहीतयात्र स श्य काशमा
तामिहोभवात्तदति तिष्ठरुषं यावेतामिहोभवात्तदति तिष्ठियं पश्चाद
न्येपि मुददीयायाः। अथ रभ्यो यज्ञं वेतदहृत्य आचार्यो पखावनामुरुष्ये नि
वेद्य तस्याप्रकाशे निधायाहः शेषं तिष्ठेत्। आश्वसेत्यामुपास्योपनादिष्ट
र्णपात्रनिधानांतं कृत्वाऽहान्या कृत्वा च भैक्ष्येण ब्राह्मणो जनसमर्थो हि
रअप्यपि ति। अस्याशक्तौ अन्योयः कश्चिदेतावत्कर्म करोति तत्र अप्यपि ताचा
चार्यो यनिवेद्यते श्रुतो ब्रह्मोदनाः श्रुतो मुपववनीय इति वा। अथाचार्ये ब्र

न०
३६

तथैवास्मिन्नारिणसमारब्धभाभ्याधानादिकरोति। तत्राद्या सामाभावः।
पूर्वमेवोक्तं। ततो वादानधर्मेण सदस्यस्य तितशविबुर्वरेणमित्याभ्यां
कृताशेषिभ्याः श्राहेति बुहेति। तत्र महाभ्याभ्यादिषु तशविबुरित्यस्य
नेमहनाभीः पश्चादनौ-महाभ्यायश्राहाउपनिषद्वाः श्राहेति एताभ्यां कृ-
तयोपश्रुतमर्थंति। अथष्टिपृष्ठद्विहोमशेषसमाप्यश्राहणाभोज-
यित्वावेदसमाधिबृतेति वदति। ते श्वेदसमाधिरस्तिनिवदति। अथ ब्रह्म-
वार्थीयंतयोः परिसमूहनपर्युक्तोक्तसमिधमाधाय भूह्यमाकृत्य ह्ना-
रत्नवाणावर्जितं त्रिरात्रमध्याति क्रांतं तेषु त्रिष्वेमेधाजननेनामकर्मकरो-

राम
३५

ति। तदुच्यते। तिस्रो दिशो निर्दिताः। आग्नेयी ग्राम्या नैर्ग्रीती वा एतद्वर्जिताः। दि-
शि ऐकमृलंपलाशंगत्वाः। नैकमृलं वा तदभावे कुशासंबं वा तमुदकुंभेन वि-
प्रदक्षिणां विःपरिषिं वंतं ब्रह्मचारिणमाचार्यः। पुश्रवः। पुश्रवः इत्येतं मंत्रं वाच-
यत्यथ ब्रह्मवार्थी तनो यज्ञोपवीतदंडमेखतादितस्मिन्नेवोद्वास्याभ्यानिना-
वानि गृहीत्वा गृहं प्रत्येयात्। यजुर्धेदं वा धीत्यग्रे दमधो ब्रह्मस्य तदेवोपन-
यनमलंकारवर्जं भवति। प्रायश्चित्तं निमित्तं एष्यपुनरुपायनं कुर्यात्। तस्यापे-
विधिरुच्यते। वपानं कृताकृतं भवति। मेधाजननं वरुताकृतं आकरणापहे-
उपवदनीय होमो व्रतवर्ग्यवनमवतिः। कस्य ब्रह्मवार्थी सित्येतदपि नास्ति। उदग-

३० यथादिकालश्चातशविबुर्ववेणमित्येतस्याः श्रुनेतशविबुर्वणीमहइति
 ४० सावित्रीस्यार। अयश्वर्षमुपनयनमलेकारवर्जमवति। ययत्किंयातऊर्ध्वमनु
 के स्यादित्यत्रकिंविद्वत्त्यते। उत्तरवैतेनवापनादिपरिदानांतमितिब्रतादेशा
 नंदव्यतितदुतादेशममधसादेवैद्विद्वैवाहयारिणमित्युक्तं। तदधीनवेदस्य
 परिज्ञानार्थसमात्राध्यापिनः। कर्तव्यं। आश्रयैद्योक्तेवालोऊशलीकृता।
 शिरसमित्यादिकायत्वापरिदादामीत्येतदंतमुपनयनवर। वासोतिगदी
 नामपिग्रहाणं कृत्वाषिष्टकदादिहोमशेषं समापयति। अथसंवश्रणंतमे। राम
 तदुतेवरतिष्ठैतंसंवशरेउदगयनेपूर्वपक्षेगामाहहिर्निष्क्रमदेवकुलारौ ५०

नदीतडागदिलीरेवाविविक्तदेशेष्वालीपाकधर्मेणात्मनोपिभोजनस्या
 ययार्पेष्वालीपाकंअपयति। अत्रापेविशेषः। निर्वाचनोक्तोक्त्यातिलाश्र
 त्तिथ्यप्रयति। अथश्रुतेष्वालीपाकंश्रुतः। श्वालीपाकइत्याचार्ययनिवेद
 ति। भाषताब्रह्मचारिणमित्यदितः। सत्राचार्योव्रतलोपाश्रुति। अथानेन
 प्रभिवनदेतैरुतायामनोहोमकालेशिष्येणाचार्यब्रह्मभ्याधानादिक
 ताश्रवदानधर्मेणाग्निरित्यादि। निर्नवाहुतीकृत्वाषिष्टकतोयदायभूमौनि
 दचा। अथतंब्रह्मचारिणमाह। ऐतंश्वालीपाकंसर्वमशानेतिततोब्रह्म
 चारिभुंक्तैः। भुक्तवंतमपोजलिंष्टुमादित्यमुपस्थापयति। तंव्रतानोव्रतपति

अ०
४१

रसीत्यनेन इमं मेव मुमुक्षु दत्तः उपस्थानानंतरं समीलेन वाग्यमनं व करोति।
ततोऽस्य वारिणामहतेन वामना वामतः शिखापादं शादारभ्यत्रिः प्रदक्षिणं
शिरः समुखं देष्टुं पिता एक रात्र कालमेवं भृजोः सुपनुमदेति त्रिशत्रं कालमे
विभृजोः सुपनुमेवति वाषष्ठ्यारिणोऽप्यनापेक्षो विकल्पः संप्रेषानंतरं
सिष्टकृदादि होमशेषं समापयति॥ ॥ अथ ब्रह्मचार्यवश्वकराणीयादभ्या
स्यनमानभोजनादीश्चाकुर्वन्नाचार्यमेवासे। अथापरं सुश्चावुर्ध्वं गहनिम
हानाश्चाववने कियमाणोऽपराक्षितायां दिश्यामिनिधानादिकृताभ्यः पश्चा
त्पादगग्रेषु ततोऽपुनामेव दिशमीहमाणश्चाचार्य उपविशति। ब्रह्मचार्ये

राम
४१

मुखप्रक्षालनादिकर्म कृत्वा अभिमाचार्यं प्रदक्षिणी कृत्याचार्यपादावुप
संगृह्यतस्यैव पश्चात्तेष्ठे ततोऽपुनैर्शतीदिशामीहमाण उपविशति। अथ मे
नष्टेनाचार्यस्य एष्टं संवायमहानाघ्रीर्न अनुवृहीतिमनसा वृथात्। एता
वा ता कालेनाममिमं प्रेषवदतीति ज्ञात्वा तदहं रुत्यन्नामुनलोपायुर्ब्रति।
आयोत्यत्रेषु ब्रतलोपेषु तन्निमित्तमनुतापं कुर्वते मृग्यवसंमीलेनं कुर्वन्मा
हानाघ्रीर्न यपुरीषपदोः सहवृषधर। अथोलीषमो वनं मृग्यमेव कृत्वा तमा
दित्यमीहयति। मित्रस्य समीह इत्यनेन मेत्रेणादित्यवीहणे कृतमित्रस्य वी
हण इति संभारादिशो वीहते। पुनरपि मित्रस्य नेत्रं तित्यनेनादित्यमीह

३०
४२

ती। अग्नइलेत्यादिभूमुपस्पर्शनेन भूयोर्मन्त्रांते सकृदेव नवति। आथानु
प्रववनीय होमे पूर्ववद्यावनादि भवति॥ अथ पूर्वोक्तकाले महाव्रतस्य देश
नं करोति। इदं व्रतं संवत्सरे करोति। पूर्णो व्रतं संवत्सरे विविक्ते देशे प्राशु खड
पविश्यामहाव्रतं श्रावयति। अथ मणि प्राशु खपवशृणोति। अथानुप्रववने स
माश्रादित्यावे ह्यणादिभूमुपस्पर्शनांतं कृत्वा अनुप्रववनि पंधु होति। पुनरणा
दिष्टं व्रतमुपनिषकुयणाथी। मकं संवत्सरे चरत्यति क्रान्ते तु संवत्सरे पूर्ववत्
पतिष्ठदं श्रावयत्यादित्यावे ह्यणादिभूमुपस्पर्शनांतं कृत्वा अनुप्रववनीय हो
मे करोति॥ अथ षोडशे वर्षे प्राप्ते गोदानं नवमवति। अथ सप्तमहाध्यादीनां वका ४२

लस्पृमिन्नमित्ता सौर्वीर्ष्यनियमो नास्ति। गोदानं वा पूर्वमवतिमहाना
ध्यादीनि वा। अथ व्रतस्य दौलकर्मणातिदिष्टत्वात् सर्वकर्म दौलवद्भवति। अथ
तु विशेषोक्तं। मातुरुष्मण उपवेशनं न भवत्यवालखल इह अशृणावेद
नं भवति। अशृणोति वपति ति उदं नमंत्रः। दक्षिण अशृपत्ते कुशापि वृत्तानि नि
दधाति। तुर निर्मात्रनेऽयं विशेषः। अंधि शिरोमुखं मास्य आपुरिति। अथ एव।
कुशालीकेश अशृलो म नखा मुद संस्नानं कुर्विति। नापित मनुशासि। अथ कु
लधर्मी नुगता निःशिखाभिः सह वपने भवति स माप्ते तु होमे वागपते हः। शो
षेतिष्ठति। अथाप्तमित्तादित्येवरं दत्तामीत्याचार्यस्य समीपे वापि सर्गं कुर्वे

ज०
४३

र। गोमिथुनं वरं ददाति। कथमस्य भैरवाशनस्य गोमिथुनागमनमिति।
वेत्। वस्त्रादिवस्त्रपि तु र्मुखा गृहीत्वा ददाति। अथ तोनिः। गोदायुभशक्तौ वेत्
सोतानिकन्यायेन साधुभ्यो गृहीत्वा ददाति। अथापरं पुर्वतादेशनं करोति।
एतदपि वृत्तं संवत्सरं चरति। सर्वेष्वेतेषु वृत्तेषु केशधारणं प्रसिद्धं। अथ संवत्स
रस्यांते गुरोरर्थदानेन लब्ध्वा भ्यनुज्ञो मणिं कुंडले इत्यादीनि उपाणि आचार्यस्य
त्तार्त्तं श्रीपकल्पपूर्वकैः काले दानं करोति। अत्र प्रसिद्धं मनुदय आह ॥
यस्मिन्नहनि समावर्तनं करोति तस्याः पुत्रः। समिधमाहरिष्यन्नाहो। ॥ ॥
स्वयनं वा यपि ह्यः पराजितापदिशि गच्छति। तस्यादिशि यक्षि यस्तृहस्त ॥ ३

पराजितामेव दिशे प्रतिगतायाः शाखा तस्याः शाखाया आवर्त्ति। या सकामवशे नैका
समिधा हत्यधुमेरुच्यवदधाति। अथ गोदत्ता ब्राह्मणभोजनं च करोति। तत्र तत्र आलुयेव
मादिवर्जं गोदानिकं कर्म करोति। अस्मानि मे वाशं नमयितुं तत्तत्त्वयमेवैदं कर्म करो
ति। अत्र समस्तमाना एते मे अभवेति। षष्ठे त्रायसु मां धृषिते मामाहिंसीः। वपते देमामपुत्रा
न यथासंते नम आशुषेव पाति। सुखं मामपुः प्रमोषीरिति। अन्य सर्वगोदानं च करोति।
मानकाले करं जपं कौशेयैकजीवं भवति। तत्तद्येषु ह्येतेन कल्हेनामानः। शरीरमुन्म
र्यशति। जामिरद्विः। दानं करोति। द्विवचनं लिमसमीपामागत्य पुर्वं वस्त्राणीत्यनयतीति।
हते वाससी आच्छादयति। द्विवचनं लिगतां मंत्रं सकृदेव भवति। पुनरप्यावम्पशमनं चो

सिञ्चोत्यननमंत्रेण पूर्वसद्यामध्यं नीतपश्चादनेनैवमंत्रेण दक्षिणं ततोऽग्नौ नमोऽसि
 ओं मे पाहीत्यनेनैकेन कुंडलेन दक्षिणं श्रवणमलं करोति। सद्यं यमंत्रेणैवापवृत्तपक्
 लितमकुलेपनं तेनात्मानं पाणीपुलिष्टताभ्यामात्मनो मुखमग्रे आक्षिप्य लिंगं प्रतिप
 श्चादितराणि मात्राणि। अनुलिप्या हस्तीप्रक्षाल्य स्रजं गृहीत्वा आनतं स्य नातैर्हं भूया
 समित्यनेन मंत्रेण तं शिरसि निबध्नाति। यदि मालेतिकश्चिद्भद्रं तद्वाक्षणे स्यात्समि
 ति। अग्निमाध्वबध्नाति। देवानां प्रतिष्ठेभ्यः सर्वतोभाषातमिथुपानहावातिष्ठति मंत्र
 सकृदेव तिततो दिवश्च आसीति ब्रह्मं गृहीत्वा वेणुरसीति क्षेणं वंदे गृह्णाति। ततः
 सूत्रे प्रोक्तं मणिकंठे ३ वसुधापुण्यं वर्चस्पतियनेन सृक्तेनास्यते मणिवधात्पहनेन

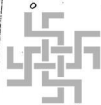
राम

४४

वाससाशिरोवेष्टनं कृत्वा पानसंबुधुञ्जोपरिनिहितां समिधं तिष्ठन्नया वादधाति सृ
 तं येन सृष्टं तं येन तेन मउ मयवृत्तमित्येवमादिना गमदत्यादिना सर्वत्रानुष्ठप्य सर्वतो
 भवसिद्धाहेत्येव संज्ञेण। अथ ममाग्नेर्वर्च इति खिलसहितेन सृक्तेन गतेन हाकारे
 ऊर्ध्वं दृशसमिधं आदधाति। तत उपविश्य भिष्ठं कृत्वा दिहोमशेषं समाप्य ज्ञाति ततो
 यस्मिन् गृहे गतवतं मधुपर्कं प्रदानेनात्मानं पूजयंतीति मन्यते तत्रानंतरं रात्रौ वसे।
 रात्रौ यथोनेन वक्ष्यमाणानिब्रूता निननं कंसायाजं नमः। प्रायश्चित्त्येवमादीन्यानां
 यत्रोद्यानि ॥ इति समावर्तनं ॥ अथ यथोक्तं लक्षणं। आक्षिप्य आत्मानं नीत्याधानादि
 कर्मकरणां कुलवरणादिना पूर्वपरिगृहीतानां संतेकां तावाक्षां कुमुपागतेन

सोमप्रवाकेणसौयज्ञमानस्त्वाहोतारं वृणीत इत्युक्ते तं वृत्तान्तिको यज्ञः कञ्चि
 ज्ञाकादह्निगोति। अथ ते मर्षति वयनेदं ते कल्प्यामः। सहसं प्रयेमाः कर्तव्यः। अथ ध्रुव
 तैनयदर्विज्ञावरणं तदा तत्रोक्तमेव मर्षति वयनेदं तव्यं। यदा स्माकं विधानेन वरणं
 तदा प्रयोग उच्यते। सोमप्रवाकेण हता ब्राह्मणाः स्वग्रही मानीयाः स न दानादिभिः। स
 कृत्योपवेश्य यदुर्वराणां तैर्पूर्वब्रह्मणां वृणीते यदा सर्वेषां वरणं तदा प्रथमं होतारं
 वृणीते कथमिति चेत्। तस्य प्रादयोरुपधीत्यन्याणीन्यस्य हसं वाग्रहीत्वा अग्नि
 र्महोता समे होता होतारं तां वृणा इति अनेन मंत्रेण आशुमित्यस्यापदस्य श्रुतिश्च
 नामाद्वितीययानिर्दिशति तां देवदत्तं वृणीति यथा तथैवानेन प्रार्थितो महर्षे वो

व इति ज्ञापितान्मावनुत्तमाविशावतेन बुद्धिपीयेति यज्ञपितामिदे होता समो होता
 होता हर्तेमानुष इत्यनेन मंत्रेण आशुपगच्छति यज्ञाधानमात्रस्येव वरणं महर्षे वो
 य इत्येतमेव ज्ञापिता प्रतिज्ञानी ते अथ ब्रह्मणमेवेवं ब्रह्ममेव ब्रह्मा समे ब्रह्मा ब्रह्मा
 तां तां वृणा इति अथैवं शर्चितो महर्षो वो व इति ज्ञापिता याज्ञपिष्टं श्रुतमाऽव
 क्षित्येवमपि ज्ञापिता यं ब्रह्ममेव ब्रह्मा स ते ब्रह्मा ब्रह्मा हर्तेमानुष इत्यनेन आशुपगच्छति
 अथाध्रुमादित्यो मे ध्रुवः समे ध्रुवस्तं वृणा इत्यध्रुव वृणीते अथ मपि यथा आपतेन
 पदयं जपिता आदित्यो मे ध्रुवः समे ध्रुवस्तं वृणा इति प्रतिज्ञानीति। अथोक्ता तारं पृ
 न्यो मे वृणा इति तां वृणीते। आग्नेयं पूर्ववज्ज्ञापिता पृजं न्यो मे वृणा इति प्रतिज्ञानी

तोयथद्वितीयाकृमिणोपविष्टाहोत्रकान्वाणीतिआपोमेहोत्रांशसिन्योहोत्रांशसि
नीशान्दृष्ट्वाइतिअमृडत्यस्यपदस्थानेसर्वेषांतामानिसमासंस्कृताद्वितीयाव
कुवचनांतेननिर्दिशति।एतेवजपदयंजपिहोत्रापसेहोत्रांशसिन्योहोत्रांश
शशिन्योवयंतेमानुषाडितिसर्वप्रतिजानेते।रश्मयोमेवमासाधर्यवसेमेवमा
साधर्यवश्मासाधर्यहोमृष्ट्वाइतिसर्वकादशवमसाधर्यवृणीते।अमृडम
जपिसर्वेषांतामानिसमासंस्कृताद्वितीयावकुवचनांतेननिर्दिशति।एतेवजप
दयंजपितारश्मयसेवमसाधर्यवसेतेवमसाधर्यवेवयंतेमानुषाडितिप्रतिजाने।एत
तोआकाशोमेसदस्यःसमेसदस्यःसदस्यंताधुवृणाइतिसदस्यवृणीतेअमृष्टमपि ४६

जपदयंजपितारश्मयसेवमसाधर्यवसेतेवमसाधर्यवेवयंतेमानुषाडितिसदस्यप्रतिजानी
तोअथैतेषांकिममाणस्यकर्मणश्चादावारस्याज्याकृतेःप्राश्नांसमश्रीधुरित्येवमा
दिनिग्रमोभवति।अथाहिताग्निर्माहपत्येवास्याभिप्रणदिकृताहोत्राहोत्रेते
नाग्रयइत्यनयाधुवाकृतिंहुहोति।नैमित्तिकत्वाद्नाहिताग्निरयाज्यसंस्कृत्यइमा
मग्रइत्यनयाहुहोति।एवमितिवचनांतंन्नस्त्रि।आक्रमविधाहोषार्धिन्यंहुवाणोहो
थद्वर्मेणलौकिकेप्रावाज्यसंस्कृत्यैतयवीहुहोति।शवेत्यविकथ्रवणारमतःसर्वे
अनिग्रमाभवति॥अथास्मिन्नेवकालेमधुपर्केणैतानृजपति।वरणाक्रमेणतेषांप्रज
नेस्यात्।आत्रोभयथान्मयाःप्रदर्शितः॥ऊर्ध्वोपवर्गपादार्थानुसमयइति।ऊर्ध्वोपवा

गतिप्रत्येकं क्रियापरिसमाप्तिः। पदार्थावु समयइति सर्वेषां सदैव परिसमा
प्तिः। जमानवशे नैवदान प्रतिग्रहो भवतः। अस्य यजमानकर्तृत्वात् श्रुतिपुराण
वत्त्वं। पूर्वमेव विष्टरादीनि इत्याणुपकल्पयति। अर्थपात्र उदकमानीय अन्न
तां प्रतिनिदधाति। एकस्मिन्नास्य पात्रे दधानीयं तस्मिन्मधुनिधियंति। अस्या
लामे सपिर्वीनिधिया न्येन पात्रेणाऽपि दधाति। अथ प्राञ्चालाणां श्रुत्वा नास
निष्टपवेशयति। तत्र पूर्वविष्टरं निवेदयति। विष्टरो विष्टरो विष्टर इति। अथाति।
ष्टरं गृहीत्वा अहं वक्ष्ये नमस्त्रेणोदगये विष्टर उपविशति पद्मां वा कम्पामे प्रतः राम
पाद्यं पाद्यं पायमिति पादपूजा लनार्थं उदकं निवेदयति। अनेनादकेन पादो प्रहृतः ४९

लयति। पदावाहनाः। ज्ञानपिता तदा पशुमंदहिणां पादेषु ज्ञानयति। यदा शृङ्ग
तदा मयः। ब्राह्मणी शृङ्गायैव मेव। पश्चात् पशुमंदहिणां पादेषु ज्ञानयति। तर्ह्य निवेद
यति। अर्थमर्ह्यमर्थमिति। अयमपि पादप्रज्ञालनानंतरमर्थमंजलिना प्रतिगृ
ह्णाति। अथायमानीयं निवेदयति। अयमनीयमायमनीयमायमनीयमिति।
तस्यायमनीयोदकस्यैकदेशं गृहीत्वा पुरतो पसरणमसीत्यनेन नमस्त्रेण यथाशास्त्र
मायनं करोति। अथाक्रियमाणं मधुपर्कं मित्रस्यैत्यनेन नमस्त्रेणोत्तरे आरुत्य मधुप
र्कमधुपर्कमधुपर्क इति निवेदयति। ततो देवस्यैत्यनेन नमस्त्रेणोत्तरे अलिनां प्रति
गृह्णाति। प्रतिगृह्णाति गृह्णाति जलिनां तमेव मधुपर्कं मधुवातायात्वा यत इति तत्रैव

ज. ०
४८

वलोक्तयति आलोके कस्मिन्पाणौष्ठापयित्वा नाभिकया वांगुष्ठेन वत्रिः प्रद
क्षिणमालोडयति आलोडयसवस्त्वमहदिभिश्चतुर्भिर्भेद्विधैश्चाक्रमं वतश्च
दिहं गुलिगतं तेषां निभाषि। ततो भूतेभ्यः स्वैत्यनेन मेने ज्ञातस्य मध्यतो गृहीत्वा
विस्तृतिप्रति। त्रिरपि मेने वस्या रतिर्भवति। अथ तस्यैकदेशं गृहीत्वा विराजोदोन्नी
तिप्रथमं प्राप्नोति। प्राश्यावम्पुनरपि गृहीत्वा विराजोदोदमसीयेति द्वितीयं प्रा
प्नोति। पुनरप्यावम्पमपि दोहः पायाधै विराज इति तृतीयं प्राप्नोति। शिष्टं स्यात्।
नियोगं करोति। न सर्वं प्राप्नोति। अथावाम्पापूर्ववशिष्टे मावमनीयेनामृतापिषः रम
नमसीत्येनेनावामति। पुनरप्यावम्पसत्यं एषः श्रीरित्यनेन द्वितीयमप्यावामति ४८

अत्र शोवाः श्वकर्मगं वदिरायामति। अथानि वेदयति गौर्गौरिति। ततो माता
रुशणामित्येताम् यजपिताङ्गे उच्यते जनेतामं धेयेष्टते। अथ गामु उच्येत स्मिन्नाले
गंधमात्पवसुभृष्टादिभिर्भयार्थान्नेन मांसेन भोजयति। अन्धानेष्वेव मेवाश्वप
ति। स्नातकादिभ्यो षोडशमधुपर्कदिपः। पदिकारपिष्यभवति हतो मेपापेती मां
मंत्रं जपित्वाङ्गे कुरुतेति वृथा ततो गोरालंभः प्राप्नोति। गोरालंभस्य वलोकडष्टता
तमो। प्रतिनिधित्वेन ब्राह्मणालभ्यते। उच्यते न पतैः पिब्यागएव निवेदनीयः।
अत्र हननपक्षे सति स्तोत्रे दितस्यापशोरालंभनविधिर्वक्ष्यते॥ औपासनं विरुसावा
धापडभावाहं। सन्नहनपरिसमूहप्रपरिसरणापर्युहणानि कृताकरणापहैव स्यात्

ज०
५८

ण
वोपवेशप्रधितुषाश्रुत्वाहृशारवावशाश्रुणादीनिपाशुकानिपात्राणिपा
कृतानिबहुधात्मादीनिवसादपिवापवित्रेगृहीताफेज्ञातापात्रेप्राप्तियता
भासुत्स्येतामानिपात्राणि कृतापूर्ववत्स्येत्प्रणीता। प्रणीतान्यांसेकृत्यप
वित्रयोर्थाविनाशोनभवतितथापात्रेनिष्ठागमुत्तं वहुहं वनिष्ठमसेनृज्यपरि
धीन्यरिधापात्रिमिलेकृत्यइधममिर्द्यार्थांतइधमात्मेत्येतेनाथापाधारवाय
र्पपहेताज्यभोगौकृतामेरुतरतउदीर्घादिशिशाभिजेनामाभिसस्यायतनस्य
नंकरोति। ततः पशुमापः पापधिति। आत्नवनं वकरोति। ततः पशुमभिसमीप। राम
मानीयामेः पुरस्तात्वाद्यादिशिप्रत्यक्षं समवस्थापयति। ततोऽग्निं तद्वर्णाभा ५८

हमग्निमग्निहवीमभिरितिह्वान्मुहोति। यदिपशुहीनोरूपतोवान्वति। ततोऽ
र्जुवःशःशोहोति। प्राश्रितं कृताश्रांतरदृष्टेनवाग्नेयामात्रावैलवीपेत्रीवाप्यां प्रा
जापत्याभिनिज्ज्वातामोवोपाकरोति। एस्यकस्ययिद्याज्ञिगस्यासर्पाशाखपशी
पृष्ठतउपशृणोराहृहस्यतयेतामुष्टं करोमीत्यनेनमंत्रेणाततोव्रीहियवमतीरपः कृ
त्वाताभिसस्यपशोः पुरतः। योजनिहृहस्यतयेतामुष्टमितितासोमपापानंकृत्वापी
तावाशिष्टंवागमभिधिंदति। ततउल्लुकेनपशुमुदिश्यागतानांउवाणांघशोश्चजि
परिमिकरणंभवतिपशोरेववाततउदीर्घादिशिप्रतिनायमानस्यपशोर्युतः। ह्वान
देवोल्लुकमन्योहरति। एवाग्निःशाभिजेनामभवति। तस्मात्पूर्वमेकल्यितेष्टानेएत

३०
५०

ममिंप्रतिष्ठापयति। काश्चर्यमर्थेद्वपाश्रपापौतत्रैकाशाखारहिताश्रपाशाखा
वतीताभ्यायधपाश्रपाणिभ्याश्रस्यकर्मणाकर्त्तापश्रुसृशति। कर्त्तारंयज्ञमानोद
हिणेनपाणिनासृशति। ततःशानित्रस्यामेस्तरतोगत्वातस्यपश्चिमदेशेद्वेद
मौगृहीत्वातयोश्चतयोरेप्रामयामुदगग्रंवानिधायेतस्योपरिप्राकृशिरसंप्रत्यस
शिरसंवापश्रुमुदरूपदेनिपात्यमारयति। पशोःप्रत्यसृशिरस्त्वपहैपिद्विण
तएवासीनानामेरकीकृद्विणंगिकारिताभावर्तयन्नाभ्यावर्तस्यसमीपेपूर्वगृही
तंतणामंतर्द्वपापासृह्यति। शेषोवपाश्रपाणिभ्यागृहीत्वाविशाखयोःप्रवह्या राम
धसादवखंडयति। ततोधुर्युर्वपाप्रहृत्यशानित्रेप्रतापयति। यज्ञमानावाख्य ५०

वयेवेसुहेति तंगत्वाश्रोपासनस्यामैर्जुहोति। अमेणवापांनीत्वातस्यैवद्विणंग
श्रीसीनउदसुखोद्यंतुवेणासिचश्रपयति। अत्रोवासीनोवपासमिधारीप्रपश्र
स्तीर्णैर्बहिर्धिल्लशातशाखानिधायतस्यावपासुद्वस्यामिधारयति। ततोर्ध्वेतरा
न्वापशोरम्योश्चामनोश्चार्चपरिहरत्तौपासनस्यांतरंपश्चिमउपविश्यद्विणंगुपस
र्गहिरण्यशाकलेसुवेणावदायवपांसुवेणैवावदायुनर्हिरण्यशाकलमवदाया
मिधारयति। अथवाद्विरूपस्तीर्थवपामवदायद्विरूपपरिष्ठदमिधारयति। ततोद्वहस्य
तयोश्चाहेति। ततःप्राचीविशाखापतित्रीसशाखावपाश्रपाणिपद्वयेसंघावेणानि
जुहोति। पंचावतिनामण्येवमेवावदानकनः॥ ततोद्वहस्यतयेत्वाहुष्टंनिर्वपामीतिनि

५०

42

र्वापादिकृतौपासनेदंश्रुयति।ततोस्मिन्नेवकालेपशोश्चदानानिग्रहीत्वापूर्वं
 हृदयंग्रहीत्वाश्रुलेउपनिविष्टततोऽङ्गिहृत्कृतं।ततोवत्तापश्चाच्च निममंतसौसव
 दोः।ततउभेपाश्रुउभेश्रोणीयहृदहृदइत्येताभ्येकादशावदानानि।पंचैषांश्रुतिक
 रो नभवति।तथाकरोति।तथावाङ्मऊरुहृदयदेशशिरः।तिषंडंगानिवैकल्पिका
 निग्रह्णातिवामवेत्यर्था।पर्वणिनित्यानिहृदयंश्रुलेप्रतापयत्यन्याभ्युश्वायांजलि
 मासित्याश्रपयति।केवलसमारुह्यरतश्रुतेष्वालीपाकमभिघ्राज्येष्टासयति।उत्तर
 पभिघ्राज्येष्टस्यदक्षिणतैवर्हिषिनिहृदयानि।ततोवदानधर्मेणारुह्यतयेष्टाहेति
 कृतानयेष्टाहेतिष्विष्टकृतंउच्यते।ततोवदानामपिहृदयंपूर्वउष्टास्यपुनरयनि

राम

120

धार्यरुदयमासाद्यजुक्षुपक्षीर्यरुदयंशहृशारवायो निघायततन्नतःसृधौतिनामस्य
 मेमिदिरवादायजुक्षुप्रतिषेधमेवाशिष्टानिदशावदानानिपथाकमदिरवद्यति।न
 उदेशनिघमोनामिाततोमिद्यार्यरुदस्यतयेष्टाहेतिबुहोति।पंथावतीविरवद्यति।
 ततःशिष्टरुदर्थजुक्षुपक्षीर्यरुदयदीन्यवदानानिसकृद्गृहीताजुक्षुप्रतिष्यदि
 रनिद्यार्यरुदस्येत्यनेनबुहोति।पंथावत्यवदानद्वित्वेनाथत्रित्वेनयमेर्यांष्टरयति।अ
 वदानेनसहपदासूलीपाकोहयतेतदपूर्वसूलीपाकस्यावदानमिद्यार्यततोवादाना
 निगृहीतामिद्यार्यबुहोति।शिष्टकदपिपूर्ववत्यरिधीनजंशहरतिततोब्रह्मासर्वश
 यश्चित्तानिबुहोति।ततोद्ददपश्चलंगृहीतास्यपुरसाङ्गत्वापत्यसुखप्राप्तिनउद्दत्ता

न
५२

बोत्वाऽशुक्लस्यार्धस्य वसंज्ञायावावीनार्थद्वयमूलमुपेयमानं तस्मीमवेत्यतस्यो
परिष्ठादप्रउदस्यश्रुतिः ततो न्यमसंस्पृशतो मयेहमाणाः प्रत्यायतः समिधो गृहीत्वा
मिसुप्रसृष्टगृहीताः समिधश्चादधाति ततः पूर्णपात्रनिगूढादिशिष्टं कर्म समाप
यति अथावदानशिष्टं मांसं संस्कृत्य अखिजो भोजयति एवमिव सातकस्यैव श्राप
शुबेधीनेन श्रायार्थं दीनमग्नेयः शिष्टस्य मैत्रावरुणः प्राजापत्योतिथिः ऐवंशाश्रुतर
दर्शनश्च अखिजादीनां मधुपर्कपशुकल्पितः ॥ अहिताग्निरण्योपासने धार्ममाणेत
स्मिन्नेव मादीनिकर्मणि करोति साष्टातर्ग्यं संपादयति यके विप्रकुर्वति अन्ये कुर्व राम
निः अन्ये ब्रह्मोदनं कृत्वा उष्ट्रजतीत्यस्मिन्नेकहै कर्मणि कर्मणेन मेवंपुना संस्कृत्या ५२

हरंतीति ववनादौ पासनाग्निमुत्थाय तस्मिन्पर्वणनिदत्यहोमौ वर्जयित्वा न्यानिक
मीणिकरोति श्रापे याग्निरपठते कर्मणि लौकिको भवति ॥ ॥ अष्टमहाप्रनृस्य जप
तत्राग्निना कृतैः ॥ विजलोदयमालायां प्रथमो ध्यायर्हतिः ॥ ॥ अतर्ह्यहहृष्टास्य नि
त्यानिकर्मणि कानि विदुष्येता पस्मिन्नहनि अवणा कर्म क्रियते तस्मिन्नेवाहनि सर्पव
तिरण तस्य दहन्ये त्राखंडितैर्द्वैवी हिमिर्वासकृन्कारयितातैः सकृमिर्नवं कलशं प्र
रयित्वा नेवेशिको मृगपित्वा देवीं खवलिहरणीतं देवमृगपणतिदवीवैकं कतीमुगा
कृतिः तैरेव धानाः कृत्वा तासामर्द्धमसंस्कृतेनान्येनाभ्यज्यो मेदृणोः पात्राणि कृत्वा हव्ये
वनिदधाति अत्रापरं युरेव पार्वणस्य तत्रमारभते अथासमितश्रादित्ये श्रोपासने क

वाद्याधानादिपुष्पात्रनिधानांतं कृत्वा हृदि निर्वृण्ण काले पुरोडाशस्य निर्वृ
 पशो जगो कृत्वा वहत्यंतं दुता च पृथक् कृत्वा रकेन भागेन संश्रयति अथ परेणा
 गेन पुरोडाशो यथा श्रुतं तथैतस्मिन्नेव काले श्रयति केचिन्पुरोडाशस्य पृथ
 गेव निर्वृपं कुर्वन्ति उद्भासन काले पूर्वहविस्तद्वास्यामिदार्थं बर्हिषि निदधाति ततः
 पुरोडाशं पुरोडाशधानानां संस्कारः पूर्वमुक्तः अथाग्रे पुरोडाशं निजमं करोति प्रका
 शं पृष्ठं वा तत इधा धानाद्याज्यभागांतं कृत्वा अवदानधर्मेणाग्नेन येन यत्तस्य मिर्झति
 प्रत्यंबु होति अथ सद्येन हस्तेन सुवेणाद्यं गृहीत्वा दक्षिणप्राणवासं वति ततस्तेन यम
 वपुरोडाशं निधाया मिद्वारयत्यस्य सर्वकृतत्वाद्विरवदानमर्थं लुप्ता ततोऽबुताय मौ ५३

मायसु हेति उ होति यस्मिन्नग्रे पुरोडाशः संश्चितः तस्यैकदेशं सुवेणा गृहीत्वा मा
 गोथा मेव पृष्ठो मृदायेत्यनेन पुरोडाशस्योपरि उ होति ततः कर्त्री जलं कृत्वा सौ उप
 सरणावदानं प्रत्यनिवारणं च न्यः कारैति शं नो भवेत्तवाजिनो हवेद्वित्यनेन प्र
 आका धाना स्याद्यं जलिना उ होति याग्रनत्ता स्याः पुत्रादिभ्यो ददाति धानावर्धो
 द्विष्टकृते वदाय होमशेषं समापयति ॥ अथाह न्येव सर्पवलिहृणार्थं प्राया
 दक्षिणमुदमवकाशं प्रकल्पयति अथास्मिन्कालेन वाक्कलशात्सकृन् गृहीत्वा तैर्द्वी
 पुरयति अथ तं गृहीत्वा पशुस्वेति कुम्पं पूर्वया कल्पिते देशे गो निनीय तस्मिन्
 देशे सर्पदेवज्ञनेभ्यः हेतिसकृन् वापयति ॥ अतः तं रयेऽर्पणं पार्थिव इत्यनेन

प्रणामं वारिता अथ तं बलिं प्रदत्तं कृत्वा पश्चिमदिशि उपविश्य सर्वोसीत्येतं
 त्रैलोक्यं प्रति अथ पुत्रादीन् श्रेष्ठान् कर्मेणापरिददाति। ध्रुवदेवदत्तं ते परिददाति ध्रुवयज्ञ
 दत्तं ते परिददाति ध्रुवविष्णुमित्रं ते परिददामीति। ततोऽप्रातर्नामं उद्दिष्ट्वा परिदत्तं
 भवति। ततो भार्या एवं सर्वं परिदत्तं आत्मानं मनतः परिददाति ध्रुवमां ते परिददा
 मीति। प्रतिगृहीत्वा एवं तेनामनिर्दिशति। अथ तस्याः कर्मणो बलिमात्मानं व
 अंतरा कोपिनयवायामिति। अथ प्रत्यवरोहणास्पदयोः कालयोरेकं कालमव
 भार्याहरहः सायं प्रातरप्रत्यावरोहणात् बलिं हरतिसर्पदेवजनेभ्यः श्राहेति० राम
 नमस्कारपरिदत्तनायनरनकरोति। अथ वा कालज्ञानविदांसकाशे प्रत्यव

भार्याहरहः सायं प्रातरप्रत्यावरोहणात् बलिं हरतिसर्पदेवजनेभ्यः श्राहेति० नमस्का
 रपरिदत्तनायनरनकरोति॥ अथ वा कालज्ञानविदांसकाशे प्रत्यवरोहणादधीकना
 नामं परिमाणं ज्ञात्वा वा त्वया कुतस्तथावतीराकुतीसदहरेव जुहोति॥ अथाश्वपु
 ष्यं पौर्णमास्यामाश्वपुत्रीकर्म करोति तत्र पूर्वमेव प्रत्यवरोहणप्रकरणेन वि
 धिना गृहस्थालंकारः क्रियते। अथास्यां पौर्णमास्यां पुत्रादयः श्रयं विशेषेण प्रानं कु
 र्वन्ति। अथ वस्त्राश्च भवन्ति। ततः प्रातरोपासनां कृत्वा अन्नाधानादि पूर्णापात्रनिधानोत्तरं
 कृत्वा पश्चिमदिशि तानुष्ठुनिर्वपासीत्येनेन निर्वपणं कुर्यात्करोति। पश्चिमदिशि श्रियते त
 योः पृथक् कर्मिणोऽपि भवन्ति। अथ नमस्कारः पूर्वजन्मकाले पुत्रादयो गृहीतान्

शरमंतोपशुपतपेशिवायेत्यनेनकुलाएषातकमंजलिभाजुहोति। तनः। शिष्टकदादि
 होमशेषं समापयति॥ अथाहितामिरयणशालीपाकं कुर्वन्गार्हपत्येवाधानादिवरुआ
 यणांतं कृतानित्येष्वाहवनीयेवाधानादिकरोति। ततो गार्हपत्यसकात्पूर्वधुस्यवनादी
 भावर्हिषी आहवनीयसमीपं वयति। ततो वर्हिरात्रीर्षात्रहदिरुद्रासनात्पूर्वपरिक्षीप
 रिधानं करोति। पूर्वमेव संसृतेनायेन सुवेणामिद्यर्षोदास्य पुनरपि पर्यात्यहवि
 श्वगृहीत्वा वर्हियासादयति। ततो मिमलं कृत्येवाधानादिकरोति। ततो वदान्वर्मे
 ण सवृत्तं भिरित्यादिभिर्मन्त्रैर्वाशिष्टकदादि होमशेषं समापयति। अथ शाली
 पाकोऽसिगभावेऽष्टयोः संभवे वाऽयस्य॥ आनाहितामिरपि शालीपाकमेण ५५

पूर्वोक्तैर्मन्त्रैर्होमं समाप्य प्राशनं करोति। कुतश्चिष्टादेकदेशं कस्मिंश्चित्प्रायेण
 हीत्वा सद्येपाणो करोति। ततो दहिणेन पाणिना पूजापतयेत्वेत्यनेनाभिर्ग्रीवं कृत्वा
 भद्राक्षरं यमिनः प्राप्नोति। आचम्य तत्रैवासीनोनाभिमांलभेत्। अतो सीत्यनेन पत्नीवन
 वानं वैश्वदेवशेषं प्राप्नोति। सिद्धं सुखं विप्रः सर्वदुःखानि मुक्तं स्वित्ना। पुण्यात्तयोर्धृ
 लं प्रसिद्धं सर्वत्रेव॥ अथ यथोक्तकाले प्रत्यवरोहणं नाम कर्म करोति। तत्र पूर्वमे
 वलेपनादि जिह्वं हृणन् नवी करोति। अह्नयेव कारकं बलादिभ्यः प्रवृत्तिं गृहीत्वा स्यदं शुभं कि
 म्पविषकरणेन विधिना यथाशौचं करोति। पूर्वमेव प्रारब्धं तदसंशितं आदित्यो
 पासं नं कृत्वा शालीपाकमेण यमिसंयुक्तं अपयति। हीरजलपोभिश्चितयोः अपणोश्च

५६

कल्पेवाहविधिपयस्यासिं वति अथ होमकाले पुत्रादिभिरवारव्यप्रापश्चेत्तपदाजही
 येताम्यामृष्यां कृत्वा आनयन्नाप्राजापत्येभ्यो मृपात्रद्वयमिनीक्षमाणो जपित्वा वि
 दो नः सुमना भवेत्येतं मंत्रं ब्रूते ॥ ततो हेमंतशब्दं मनसा ध्यायति ॥ अथात्मशपथं
 तत्रैवानीयसंमरुत्सुयमेव स्वणाति ॥ ततो स्निग्धं न उपविश्य स्थोनापृथीविभवे
 त्येतं मंत्रं जपित्वा प्राकृष्टिगुण्डासुखस्रैव संविशति ॥ अमात्यैः सह तेन यथा वकाश
 संविशति ॥ अथ वायो यो ज्योष्ठाः सावसाधनं तरो भवति ॥ अथास्माद्धयनाड्युष्माः तो
 देवा आर्वण्डन इत्येतान् मंत्रं प्रासुखाश्चिर्जपति ॥ अथातो देवा अर्धं न इति पादं दक्षिणां
 मुरता जपति ॥ यतो विलुर्विवरुम इति प्रत्यसुखा जपति ॥ पृथीयाः सप्तधा मभिरित्युद

सुखाजपंति। संतोषादधिकारिणोऽमं वाञ्छुः॥ अथष्टिष्टकदंजं होमशेषं समापयति।
ततो निर्गत्य यथा पूर्व सर्वशरीरो यथा परे धुरे कत्र संगता उदित आदित्ये सौरीणां निष्ठस्य
नानि जपंति॥ तत्रै सौरीणां निष्ठस्य नो दिव इति सूक्तं। उदत्यं जग्मिषेद सति निमग्नः। विवै
देवानामिति सूक्तं नमो मित्रस्योति सूक्तं सूक्ष्मस्य नानि उ। आनो भद्रा इति सूक्तं। सूक्ष्मो मि
मातिमिति पंथर्वः। परावतो य इति सूक्तं। अथ गृह एवात्र संस्कृत्य ब्राह्मणो जपि ताम्र
स्थपवावधीताय कर्तृसूक्ष्मयनं नृनेत्युक्ता सूक्ष्मयनमिति वर्दनि। अथ वासुमिश्र
द्वेपलक्षितान् प्रणो हं सूक्ष्मर्द्धिमित्येवमादीन् ब्रूवदंति॥ ॥ अथाष्टकाः कर्तव्याः॥ त
त्र पूर्वयुः पितृभ्यो दद्यात्। पित्रपित्रयस्तकल्येन द्रुतेति शायं वहति। स पुनः पिंडपितृ

नं०
५९

यद्वाक्योऽथ प्रकाशप्रकारेषु अद्विष्टपश्यते ॥ ॥ आतसस्य प्रयोगः प्रकरणात्तरागतेषु
सौकर्यार्थमिह ब्रूयते ॥ यस्मिन्नहनि अभावात्स्य विद्यते तस्यान्ते परस्मिन् भोगे पितृ
पितृपुत्रः कर्तव्यः औपासनं विद्याथ प्राद्वृत्तिणा यैर्दमैरभिपरिस्तीर्य अपरिस्माद्वे
कर्मणि सर्वाणि प्राद्वृत्तिणा भिमुखानि भवन्ति ॥ अस्याग्नेः प्रागुदरुपत्यगुदया प्रा
द्वृत्तिणा प्राद्वृत्तीनां सार्यतेषु यरुक्षा ल्यादीनि पात्राणि सादयति ॥ एकैकशो निदधा
तीत्यर्थः ॥ ततश्च रुक्षा लीश्वर्यं यरुही तामिष्टमा रुक्ष्यद्विणा तस्माद्विहिमिः पूरयित्वा
श्वर्ये निगृजेत् ॥ निगृज्य श्वर्यं गता द्वीहीना मिष्ट एव प्रहिपत्य रुक्षा निन उल्लखन्तीनि
पायेष्वालीक्षा द्वीहीन्यवहन्ति ॥ यथा सकृदेव तं उल्लामन्ति ॥ तत्र तेन शुक्लीकृतं सं

उल्ला अज्ञात्वे पासनेन प्रापयेत् ॥ ततः प्रदीप्तमुत्सुकं ये सुप्राणी त्वनेन प्राद्वृत्तिणा प्र
हायति ॥ ततः पूर्ववत्परिष्कार्य स्यात्वीरुस्फोणनैश्वा उल्लिखति ॥ अपहृतं सुरादय
नेन ॥ अथ तं अशुद्धां सकृदा द्विरेव स्याणति ॥ ततोऽन्यस्मिन् प्राद्वृत्त्या न्यमासि यथा
ज्येसर्पिर्नुत्पन्नं भवति ॥ नवनी तं वेत्सु तं तत्तु वा योरुत्वा येर्द्विणा तो निदधाति ॥
अथ पुद्गले तेनाग्नेनाभिधारितं मालीपाकं अयेरुत्तरवत्तदस्याग्नेः पश्चिमदेशे नि
दधाति ॥ ततोऽज्ञानाभ्यंजनं कश्चिष्टपर्वहणानि अग्नेर्द्विणा तो निदधाति ॥ कश्चिष्ट
पर्वहणे पश्चिद्धे ॥ अथ प्राचीना वीती पंचदशं संपुक्तं दध्ममया वाधाया वदान
संपदामेव हृदिना दायते नैव बुद्धोति ॥ सोमं यपित्व मत्तद्व्याभ्यामुक्ती वदानं धमेष्टि

ज०
५८

ह्यते। आहाकारश्चेमेव हणुप्रहरणं तं यत्तोषवीत्येव करोति। अस्मिन् यद्देहि
एवं इदानीं प्राचीना वाति भवति। ते स्वार्थं पिंडं स्थानदेशेषु विष्टुदकं निधिं वति। प
राचीनेन प्राणिनां धर्मं तां पितर इत्येव माहि। मिथि मिर्मत्रैः। तेषु चिन्तिं अतिष्ठताति
पिंडादिभ्यश्चिभ्य एते त्रेऽसावित्यनेनेमंत्रेणासर्वत्रासावित्यस्य परस्मान्ने पिंडादीनां
नामानि संयुक्ता निर्दिश्यति देवादित्यसद्वैति० अथ बहवो दिक ल्योऽत्रापीति
पादिता॥ आचार्यस्याभिप्राये वक्ष्यते। चण्णं प्रेक्षीयति तस्मै निरत्रेणाकालेष्ट
वैकै नमंत्रेणाहाकारो तेन प्राणिनां पिंडं द्रुह्येति। इतराभ्यां निष्ठताति। यादित्रादी यम
नाम न जानाति। तस्या यथासंख्यां तत इमेव मांहीति नामानि सवंति। अथ निष्ठा ५८

तार्चिंशाननुमंत्रयेत्। अत्र पितर इत्यनेन इतरयोस्तु कैन प्रकारेण विनियोगः कर्तव्यः। सा
दिता नो प्राजाणां भव प्राजाणि शिष्टानि तेषां द्वयोर्द्वयोस्तु तर्गो भवति। एकस्म्यहणं द्वि
तीयं भवति। अथ यदीकै काले अष्टकः कर्तव्यः॥ तस्याः एवं सुरनाहितायेः पार्वणवद्व
नि। विधेर्विशेषस्तवक्ष्यते॥ श्रीदेनः प्रासिद्धः। कृसरो नाम तिलमिश्रद्वनो वेद विद्धिः। अतः।
यप्रसिद्धतः पायसः। सोमापि तस्मत्तद्वैतयोः। स्नाने उदीरतामवर उच्यताम इत्यष्टाभिर्हेमः।
कर्तव्यः। अतोऽभ्यसीभिर्कीशवत्पितृलिं गतायत्। अष्टमाः पिष्टमयाः। शरावमिति पुरुषाश्च
नपरिमाणे वर्तते। एतानि इत्यादि यतश्च अष्टकासु पर्यायेण भवति। एतेषां मोदनादीनां पि
डपितृयज्ञवच्च प्राणं भवति। अष्टपानं च श्रीकारित्वा अष्टपानं च हेमवति। ॥ अथाष्टकाः कर्त

याः॥पशुनाशालीपाकेनवापदापशुनाकिपतेतदापशुकल्पेनाज्यभागांतरुत्वाशामि
त्रस्यायतनादिकरोति।ततउपाकरांप्रोहणवर्जयितासंज्ञिपन्तर्कर्मकरोति।त
त्रयादाशालीपाकस्यायतोउहेतितस्यैवपूर्वश्लिष्टकृततदष्टमंजुहोति।ततोवदानानि
।अथावदानैःसहसोमोपिश्लिष्टकृदष्टमोभवति।ततोद्वयश्चलोद्वासनांतरुत्वाका
म्यश्चाद्वयद्वहणाभोजयति।शालीपाकेनक्रियायापाकप्रवर्धमेणशालीपाकोभवति
।मंत्रदेवतानांहंजीचतुरश्राचरोष्ठनिर्वपतिप्रोहणंतथैवाथसहैवावहत्यश्रपयिता
ततएवावदायसमाकृतीर्जुहातिपूर्वोक्तैर्मंत्रैः।ततःश्लिष्टकृदादिहोमशेषं समापयति।अ
थपूर्ववद्वहणाभोजयेत्।ऐशाष्टकाभवत्येतां कर्तुमशक्नोःनउ होयवसमाहरांकृत्

राम
५६

वहनंवाकुर्यादेवामेष्टकेनमिथापरा।अथनद्वयमवष्टुं कं नाम कर्तुमवति।अथपशोः क
रणपक्षैःवदानविष्टुंमंसंशस्त्राणाभोजनार्थं संकुर्वति।दक्षिणाप्रवणोदेशेप्रिधुपसमा
वायपरिश्रियोत्तरतोद्वारं करोति।अथवानपरिश्रयत्पशानादितामिपार्यणावसर्वंभव
ति।तत्रविशेषप्रवक्ष्यते।समृजेनवर्हिषावि।प्रसयमकेपयज्ञोपासनमग्निपरिस्व
णाति।दनरुसरपायसानिश्रपयितादधिमंथान्मधुमं बुथान्ग्रावधिश्रयति।उद्वासन
कालेनातिक्रमेणानिद्यमर्थोदासयति।यधिमिथाःसक्तवोदधिमंथाभवन्ति।मधुमिथा
ःसक्तवोमधुमंथाभवन्ति।उल्लेखनकालेद्वलेखेउल्लिखति।उमिथसकृदा छिनैरास्त्राण
ति।होमकालेग्रादनरुसरपायसदधिमंथेभ्यः।एथरुएथगृहीतानोषुपात्रेषुश्रुतात्

न०
६०

कृत्वा पार्वणावदाउष्ट्रकोणावदायु होति। उपमुक्तादत्रः असर्वभ्यो हविर्भ्यो अगृही
हीतामधुमंथैः सह पित्रा यजदाति। पूर्वस्यां लेखाणां पित्राणां पित्रे निपरिणमयंति। श्री
णां उपश्चिन्मस्यो मृणां उपविशे जीवह्यतां शुभं तां मातरः। शुभं तां पितामह्यां शुभं तां पति
तामह्यः। इत्येवं निनयनं भवति। ऐतत्ते यज्ञदेयाश्च तामत्रा एतत्ते रुद्रदेयाश्च तामत्रा
नु एतत्ते विस्रुदेयाश्च तामत्रा विंति। अथैकस्मिन्निद्रे एदिद्वे भवतः। एतद्वै रुद्रदेया यज्ञदे
याश्च युवामत्रा विंति। प्रदावद्वै भवति एतद्वै यज्ञदेया विस्रुदाः। याश्च युवामत्रा विंति ए
वं दानमत्रा भवति मृणां पित्रं दत्तात् स्मिन्निद्रे सुगमार्थं बोधनिनयेत्। गौडी राम
माधीपिष्टी बहुविधा सुरा एतासां न्यतमा दद्यात्। एता गृहवमा वा ममिति। यज्ञदेया ६०

मं ह्यविस्रुदे अमं ह्येति। यदिद्वे भवतः। यज्ञदा रुद्रदे अमं जादे अमं जाथां यद्वि
द्वै भवति। यज्ञदा रुद्रदा विस्रुदाः। अम्यद्भुः मित्येव ममं जनं ददाति। यज्ञदे अमं ह्य रुद्र
दे अमं ह्यविस्रुदे अमं ह्येति एदिद्वे अं जाथां। यद्विद्वद्भुः मित्येव ममं जनं ददाति। एतद्वै
तरीवा सोमानो तो न्यन्मातरो यद्भुः मिति वा सो ददाति। अमुं मंत्राणि पशुमपवाहाण
न्युमयेषां सकृदेव भवति। शेषं पसिद्धं कशिष्टं पबर्हणोऽभिधीते। अत्र एकं समात्रं
॥ ॥ ऐतत्ते पुत्रिषु कर्म सुब्राह्मणभोजनं उगवा वरा ब्राह्मणं भवति। असंभवे सप्तपं
वत्रयो वेति। सप्तपक्षे एकस्यैकसु पवेशयेत्। द्वयोः स्त्रीभ्यां यत्तद्वै द्वयोरेकैकं एकस्य
त्रीनां पंचदंशं तश्चिरीश्वरुणां निपरपक्षाणामष्टमी घृष्टका भवति। मध्यामाष्टकाया

ज०

६१

मेवामवति एवमाद्याहिताग्नेपासनामवेशालामौनवतिमासेमासेवापर
 पतैर्ऋग्वेदयुग्मैः। कस्यापि तिस्रोऽवष्टकावन्मासि आहं भवंति। अत्रष्टकं च मासि
 मासिकार्थं पार्थिवं वा उभयोरेतस्य पार्थिवस्य च विकल्पः। पार्थिवं पञ्चपिष्टोष्ठपद्या
 अपरापतैरतदेवमवतिनपार्थिवं। एतेन मास्यार्थं प्रोष्ठपद्या अपरपतैर्इति वचनसा
 मर्थ्यम्। इत उत्तरं त्रयाणां वर्णानां रथारोहणं नाम कर्तव्यं तेषामरोढुमिच्छन्त्यदा
 भवति तद्वारययकयोः। पश्चिमदेशे प्राशुखो हंते पूर्वशुक्रादयेनेन संवेतो भाभ्योपा
 म्पादेयके युगापत्सृष्टावामदेयमह्यदयनेन देनाभीद्याभ्योपाणिभ्यां युगपत्सृशति। एत
 ततो वायोस्वावीर्येणोत्पनेन दक्षिणाष्टवीभ्योपादाभ्यामारोहति पूर्वदक्षिणेन पादेना

राम

६१

रोहतीत्यर्थः। तत्राश्वाः केवनरश्चिवाद्याः केवनदंडवाद्या भवंति। ये निर्गृहीता आत्मनः
 श्ववशागच्छंति ते रश्मयः। तान् ब्रह्मणो भवेन्नसायं गृह्णामीत्यनेन सृशति। ये दंडवाद्या
 सान् दंडिनसृशति मंत्रः स एवायदा बोदिता इष्टदेशमभिगच्छंति अश्वाश्चेष्टमिगच्छ
 त्सु सहस्रं वहीतीमं प्रव्रजपिति० वनस्य तदति यज्ञपति। अन्धान्यपि वनस्य तिनिर्मि
 तानिरथ सदृशानि शकटादीन्येव वा सृष्टारोहंति। द्विरोन्मगाव वित्यनया यदा दं
 नस्य विष्णुं रथस्याहं युगादितदंगवदानं सृशति। एतदंतं कर्म रथस्याहरहरारोह
 णो भवति। दिशो तरगामने प्रापेत्सिद्धिं शाश्वतं देवमवति। अर्थप्राप्ते इच्छानभवति।
 यवनावावाह्यानद्यमित्तं यजमानमिदं नयानां वमारोहति० अथ पृथक्तत्परथ

ज०
६२

स्यायंविशेषोऽनुपपत्तौ रथेन गच्छन् पूर्वोक्तोक्तप्रकाशोऽहः। तं गात्रा सर्वदा अवि-
शेषी योऽहः। तं वा पदं तिणीकृत्य याः फलवत्याः। आश्रयं वादीनां शाखा सा गृहं
प्रत्यानयति। अन्यद्वा गृहोपयोगियद्वा तद्गृहीता गृहं प्रत्यागच्छेत्॥ ॥ रथारोह-
णं समाप्ते॥ ॥ इदमन्यत्रैवमिति कमुच्यते। यत्रैकस्मिन् दृष्टोर्ममैवमिति विम-
वाहः। तत्रायं विविक्तयते। यदा संसदीयवहारस्त्वनं प्रतिपद्येत तदा साकं उत्तमं क-
धीत्येतामृवं जपि स्वा आदित्यमीह माणः प्रपद्येत्। यदा व्यवहारस्य उष्टं प्रत्यर्थिनं क-
निकामतिः अमिगच्छत्यभ्यनः। कर्मनिवेदनार्थं तदा अभ्यं प्रतिमृत्तं जपतिः अथ यम-
यदा दित्योऽंगच्छति तदा वयमयं दस्येत्येतमृवं जपत्या व्यवहारपरिसमाप्ते ६२

तीति तदोदिवोऽहितरह इत्येतामृवं जपत्या व्यवहारपरिसमाप्तेः संश्लेषा समाप्तमे-
वेदं॥ ॥ अथ गृहनिमित्ते समृद्धा समृद्धी भवत इति पूर्ववाहैर्लहैर्गृहभूमेः परीक्ष-
यतिष्ठते। यत्र अणोऽना विद्याते भूमा बोध विदमस्यतयो विद्येत कंठ किनः। हीरगाः
संति वेतरतामृलेन सहैभ्या खतस्माद्देशाद्बहिर्न तया। आणमागं दपो पिमूलेन स-
होत्पाद्यवहिरुद्धाः॥ अन्ये वशास्त्रीतरिद एवंप्रकारा साश्च परिसाये ह्यसये-
त्। अथ सर्वाभ्योदिप्राः। आपोऽम्यंगच्छति तथा भूमि कृता गृहं कारयेत्। तत्र प्रा-
दिशि गृहिणाः शयनीयं भवति। तस्यामेव दिशि शयनीयस्योत्तरतो यथाशीघ्रं
योगच्छति तथा निर्गमनार्थं भवति को कुर्वता एतन्नृणां युक्तं वाक् विद्यावृत्तयनध-

न्यादिभिः सर्वाभिर्कभिदिभिः सृष्टं भवति यदासां दिश्यवन्निकाकृता तत्र
 भक्तशरणं महान संकुर्यात् तत्राकृते गोहेव कर्म भवति यत्र हि यैरमाप्तेषु जनेषु
 कभिः सह सा सभा सोदीयां दिशि दक्षिणप्रवणो देशो कार्यः एतस्मिन् देशे कि
 यमाणा पुरवंदिता भवति दोषाश्च संतीति ते दोषाः प्रवृत्तिः एतस्यां दिशि क्रिय
 माणा यो तस्मिन् गृहे युवानः प्रामाण्यका भवेत्तिष्ठियं तद्व्यर्थः ॥ यावत्कामप्रवृत्तिः का
 श्च भवति यत्र सर्वैर्वर्ज्यं होषवद्भूता तत्र सर्वाभ्योदिप्रप्रापो मध्यं गच्छति गृह
 समध्ये सभा कर्तव्या ॥ तत्राकृता सुस्थयनी शुभं करीयं दृष्टा यमवति प्रवृत्तिः
 शोधनं शयनीयादेर्दिगभिधानमाचरन्तः अथ वक्ष्यमाणानि विशिष्टान्योन्यम

राम

६३

६

नंतराणि भवन्त्यतः पूर्वञ्चैतवर्णादि संयुक्तं वाक्कथयथा कर्मपरिष्ठां ह्येतथा ज्ञानुमात्र
 प्रमाणं यदुरखं गतं स्वात्पाणं सुप्रतिपूरणं दिभिः प्रशस्तं परीक्ष्य तदा कृतं शः सुरुष्ट
 कशेति ततः सर्वाभ्युस्मय यदुरखं मध्यतो निम्नं प्राक् प्रवणं स्रष्टुं लेकलापा कप्रतीयोरेवा
 ये तं यदुरखं कलाशमीशाखयोऽंबरशाखयोऽदकं गृहीत्वा प्रायां दिशि प्राप्नुयात् शने
 इंद्राग्नीभवतामित्यनेन ज्ञायते प्रदक्षिणं परिव्रज्य प्रोहति सृक्तस्य प्रोहणस्य च त्रिरा
 वृत्तिं कुर्वन् यथा स्रष्टुं लेक सर्वं प्रोहणेन यायते ततश्चाप्रोहणं तवतः कलशेनोदकं गृहीत्वा
 पोदिष्ठामयोऽथ वदत्यनेना विद्धि मां पुदकधारो प्रदक्षिणं विः पारिधिं यव्यं पिष्टययो
 दकधारो हरणस्य यारुर्निर्भवति एवं प्रोहणे उदकधारया वदशः कृष्टेन ववाक्कनः

संस्कारकृत्वाशयनीयादेष्टृहस्यपावंत्यसृणाभवन्तितावंतोगर्तेश्चतुरस्यानखातातेपुग
 नैविककाशीपालेयावधापयति। एवंरुत्तेमिष्टृहंनदहति-एतासंसृणानांयामथमा
 सृणातस्याऽगर्तेश्चविशेषः। अवनतःशीपालेवनिधापतस्मिन्नागयोदगायनकुशानांस्वप्ना
 नि०वादिपदमभीरपःकृत्वातस्मिन्गर्तेनिधिवति। अयुतायमेमायाःसहैयनेनमंत्रेण
 ततोयदास्मिन्गर्तेवसावसृणास्त्रीयतेतदासृणामनृपदिष्टसामन्त्रमंत्रोत्तरादेवतिष्ठेत्
 भ्यामृणांयदासर्वेसृणासुवंशमाधीयते-तदासंज्ञायमानंवंशमनुमंत्रोत्तरादेवतिष्ठेत्। अतेनसृ
 णादित्यनेनमंत्रेणाद्वितीयमपिवंशमंत्रेणैवावधार्यंवंशोत्तरंद्वितीयकुलजनैर्हृत्वात्। राम
 मक्तशरणदेरपिवेशोद्वापयित्वादर्प्यंवंशोत्तरंउवंशोवहिःकृत्यकुर्यात्कलाशव ६४

कादीकरोतिकेविहंशछानानिकुआदिभिःकुर्यादितिबदन्तिनतोलेपनास्रणादिभिः
 गृहंपरिसमापयति। ततःशोभनेषुहर्तृपूर्वबीजानिस्त्रयशालाबीजवतोगृहाभ्यविशति०
 दृवीदिमिसहपूर्वश्रुपितासुवतसृष्टिशिलासुमणिकंप्रतिष्ठापयति। पृथिव्याआधिसंभ
 क्यनेनमंत्रेणआरंगारोवावदीतित्रेधावद्वीवरक्षायादराभृदपशंसत्यनिरामयवाधतामि
 त्यनेनवा०तोतोस्मिन्मणिकेऽप्यसिचय्येत्। एतज्जावरुणारेवतीभेरित्यनेनमंत्राक
 मदिःपृथिव्यातस्मादपोगृहीत्वाताम्रसुबीहीचयंश्रुपिणहिरण्येनावदधाप्ति। तमिरदिः
 शनइंद्राग्नीभवतामित्यनेनमृत्तेनपदंतिगांविःपरिव्रजन्गृहंपोहति। मृत्कस्यशेकृणस्य
 तारतिर्गति। अविच्छिन्नोदकधारयाविःपर्येति०आपोहिष्मामयोऽवदन्तिदवेनाऽपित्वा

अ०
६५

म्यदोदकधाकरकारणस्यदोदकतिर्भवति। ततोभारमध्योदहान्नश्रवणात्पूर्वमालीणकमेव
श्रवणस्यवनिर्वापयेत्कणोत्पत्तिकरोतिश्रवणधर्मेणवासाद्यतेप्रतिज्ञानीत्यस्मानिति।
यतश्चभिर्जीभिर्जीगतेमोहाकारं प्रउत्तुहोति। ततः। श्लेष्टकृदादिहोमशेषं समापयति। त
तो गृहसिद्धेनोदमेन ब्राह्मणभोजयित्वा ततो भुक्तवन्ते ब्राह्मणाः। शिवे वा मुमवन्तो बुवंसि
त्युक्ता तेव शिवे वा स्थिति विवदन्ति। योपि शास्त्रांतरेण कृतं संस्कारविशीर्णं वा पुनः संस्कृत्य
पविशति। तस्यापि ब्रह्मपुनः पूर्वकं मणिकप्रतिष्ठापनादि शिवे वा स्थिति। एतदंतं भव
त्येव। ॥ पंचमहायज्ञादीनि नित्यानिकर्माणि धान्यबहुलान्तरेण कर्तुं संभवन्ति। तत्रा
भीयं हेतुं कृष्टुमारभमाणः। उत्तरयोष्ठपदोत्तरफालुनीराहिणीनोत्रयाणो नक्षत्राणामात्म

राय
६५

नोवृत्तेन हवे ससाधनः। सत्रैपासनं गृहीत्वा हेतुव्यानुवातं गतोपविश्याभ्युपसमाजाना
याज्यमागोतं कृत्वा ततः। हेतुस्य पतिना ययमित्यनेन सूक्तेन प्रयुज्याज्यं कृत्वा कृष्टुमारभ
ते। ततः। श्लेष्टकृदादि समापयत्यथ वेदं सूक्तं जपित्वा कर्षयेत्। यदा भह्मणार्थसंगमकाले
राण्यगावो गच्छन्ति। तदा प्रतिष्ठा मां ब्रह्माहमानाः। आत्मीयाः। परकीयाः। आत्मीयाः। श्वद्वैदेशी
पविश्याम्यो भर्जी अभिवात्स्यादति सूक्तादौ श्रम्यामनुमेनयेत ततो ईक्षमाणो यदे
तामनुमिति वेत्ता यो ह्योदकैश्च प्रायामं प्रतिपद्य गच्छन्ति तदा गच्छन्तीति प्रायसा मृषय
वर्जितमित्यनेनानुमेयपारखस्य सूक्तस्य हेतुः। श्लेष्टकृदादेवे विहितान्यानुमेनयेत्।
एके आवापी आयती नो गवामनुमेनयेत्। आगावो अमन्ति येन सूक्तमिच्छन्ति। पुरुषा वि

ज०
६६

वर्जितानां परकीयानां प्रवायसंघातात्सावपतिष्ठेता। अतामृप्रशसाद्येत्यनेन श्रितोपश्रान्तक
रोति। परीभाषः प्रपस्यावसानस्य विचारणाभावात्। द्विरुक्तिरप्याश्रितलक्षणः। शोमयिज्ञा
नीधमिति सकृदेव देवता। ॥ आश्रुलायनगृहीत्यस्य जयंतधूमिजः। कृतो विमलोद
यमालयोद्वितीयोऽप्यर्द्धरितः॥ ॥ अथादेवयज्ञादयः पंचमहायज्ञावत्पते। तत्र यज्ञो
यज्ञाः वैश्वदेवे उक्ताः। यज्ञा यज्ञाश्चाप्योद्योतयदतिश्रुतावुक्तः। इहोत्तरत्र वक्ष्यते। मनु
ष्ययज्ञाः स्मृतावुक्तसतोतिथीन् भोजयेदिति। तत्र देवयज्ञो नाम यद्रूपो ह य एते तत्रैव वलि
हरणं भूतयज्ञः। पिह यज्ञस्यैवोक्तः। एते त्रयो यज्ञाः प्रतिस्थादिभोजनार्थात्पाकारक
यते। यस्य नामैतन्किपते रतस्य नामेन दीयते तत्तत्र भोक्तव्यमित्यभोक्तव्यान्विधानादि

रम
६६

त्यनेन यादावुक्तत्वात्तत्रैश्वदेवस्यात्र संस्कारार्थता प्रतिपादिता। एतौ क्तानामेव नित्यार्थमि
ह विधानादात्मसंस्कारार्थताय अर्धविधानेनानिष्टासंसारवयज्ञादीनां प्रपाणां प्रयो
गाद्वर्तमुक्तः। एते यज्ञा अहरहः। कार्यसदकरणे प्रायश्चित्तश्रवणात्सातकवृत्तौ यैस्तैलौ
पेव प्रायश्चित्तमभोजनमिति तानेतान्यज्ञानहरहः। ऊचीतेति वयनारतत्र वृक्षय
जममुष्ययज्ञौ वयनांतरणकदाचित्प्रतिषिद्धौ यदात्माऽसुविषदेऽशुभमत्र दशाहा
निकुलस्यान्नं भुज्यत इति शिष्टाश्रयो यज्ञाः प्राशौवादिष्वधिकर्तव्या इति केविद्व
दंत्यन्ये भोजनार्थात्पाकारक्यमाणास्तद्यदा भोजनानामेव सदा वैश्वदेवस्याप्रकृतिः। अ
प्यान्नापितदर्थपाकमभिनिर्वह्यैश्वदेवं नाम कर्तव्यमित्येतस्मिन्नाख्यायैश्वरः।

सन्बलस्यज्ञं करोत्यातिश्रितो जनेन आशौचादिदिधसेषु सर्वेषामकरणमिति वदन्ति
 ॥ ॥ अथ पूर्वोक्तस्य बलस्य द्वाभ्यां विधिर्वदन्ति ॥ इति कर्तव्यतामात्रस्यैह विधाना
 त्पूर्वोक्तः कर्मो न निघ्नतः आध्याये कुर्वन् न्यामादहिः पायुदीयोः रजस्यं वाग्निदिशि
 तार्यादिशि निष्कृम्य नदीतिर देवखातादिषु नुरतो अथो वगास्य अमुदयार्थं स्नानवि
 धिना वा स्नातानि यमेमास्मिन्काले प्रसीपवीनिभूता आश्रयेति वल्यताश्च त्रिषे
 अथ द्वे पके अपश्चात्तुल्येति स्नानविधिना स्नातेति पृत्रकारेणोक्तं तत्र मया यथाशा
 क्तिमानविधिरुच्यते । वयुर्थेऽङ्गभागे तिलऊशादीन् गृहीत्वा नद्यामुदकं प्राण्य शुचिर्भू
 ता तिलपुष्पऊशादीनि स्नापयित्वा कृत्वा देवशुचिप्रदेशे शान्तिका मादाय तत्रैव स्ना

राम
६९

पद्मिषा कृतान्यतरयाधेङ्गानिषद्वात्यतस्तत्राश्रयेत्तरं मागं सावित्र्यामिन् अथ प्रतिदि
 शे देवताः स्मृताः प्रक्षिप्योर्ध्वं यज्जापतिमुर्दिश्य प्रक्षिपेत्ततो मृदं प्राणिभ्यां गृहीत्वा आ
 दित्यं प्रदृशीयेत् । आहूतिमिः सावित्र्या वा उभाभ्यां वा प्रणव्याहृति सावित्रीभिरुक्तमं
 गानि मृदालेपयेत् । गंधद्वारा भित्तिनया वा ततः । स्मोना पृथिवि मवेलि त्रिभिः अथ वा स
 वैर्मत्रिः सकृदेव मृदं गन्तुलेपनं भवति । ततः हिरण्यं शृङ्गमित्यनेन वरुणातीर्थं प्रार्थ
 यित्वा मृदेवतां यस्मृत्वा भगवंतं वराहं पृष्ठां विष्णुं स्मृत्वा शनैः शनैः प्रविश्य जलं तत्र स्मृ
 पीतं तेन्यामिरित्यनयाः वगाह्य तं तद्वत्मापः प्रवहतेत्यनेन तः सुमित्रान्मापं घषयः
 संतित्यनेने एव विरवगाह्यापो हिष्ठेति तत्रेन पादशः शिरोभुजैश्च । अथ यथातिपादं

न०
६०

एवमकृतं यः। तथा यस्य ह्याय निवृत्तये नोदकं शिरः प्रदक्षिणीकृत्याधः। ह्येते त
त एते विदुमिह न तयेन प्रपृवं शिरः प्रोक्षेत्। ततः स रश्मिदीप्यते न सृक्तेना। आ
द्यात्वांती सृक्तेना। ततो मुखमिस्र्य विप्रदधमर्षणं अथ वैवमेतामिदं शनि
र्जं धिर्मांजनं कृत्वा सकृदधमर्षणं करोति ततः प्राज्ञपतिरुप्यप्रतिवेवमादिमि
स्र्पणं करोति देवतीर्जनं शतार्थं श्रुतीन् र्जं धितीर्जनं सुमंताद्यानायापीनपिद
रपिततीर्जनं प्राचीनावीति। ततः प्राकृ सर्वत्र यज्ञोपवीत्येव एवमप्राप्तुम्य
ज्ञोपवीत्यायम्पसयः प्रज्ञालितेषु लैवाससीपरिधायोत्तरीये वा कृत्तेनेत्यानन यम
सूर्ययोदकां जलिप्रक्षिपेत्। ततः प्रदक्षिणीकृत्या वमनं करोति ततः आपधुनं तिर्द

त्यनेनादकं पीतायथीकमा वमनं करोति ततः आपोहिष्ठेत्यनेन सृक्तेन तयेन य
त्मनो मार्जनं कृत्वा कृत्तेनेत्यनेन सृणीयोद्यतां जलिप्रक्षिपेत्। ततः प्रदक्षि
णीकृत्याभिमुखोददी शिरसि वाकरो जलिकृत्वा उड्यं ज्ञातावेदसमितित्र
योदश-विंशदेवानामिति पट्टतश्चतुरित्येका-अथावा पूर्वसृक्ते ग्रीरायै कैका
मृवं जपेत् ततः विप्रदक्षिणीकृत्य हेमः श्रुविष्ठादित्येतां जपेत्-ततः आपयम्पसा
वित्रीमष्टसहस्रमष्टशतं दशवाजपितायथाविधि ब्रह्मयज्ञं करोति। एतद्व्यप्र
आलुत्य यज्ञोपवित्यायम्पसयः प्रज्ञाजनममिसमीक्ष्य सर्वसिध्यतीति जप
कैरक्तिज्जवासासयः शोषिते ईषत् अक्रवा ससी अक्तिज्जवा ससी ईषदाई वास

सीअगमादन्तरत्यरिधायकर्मगोद्वितीयमायमनेकताश्रुयौदेशेनियमेना
सिकालेप्रागप्रादुर्भासृणातिगततमेष्टुदभेष्टुपेनप्रकारेणोपविष्टस्योपष्टक
रणंभवतिथोपष्टकताप्राशुखउपविशति। ततः प्रागुक्तैषवित्रेगृहीतातद्वे
नोद्विष्टोत्तरौपाणीसंदधानिकेचित्यसारितांगुलीपाणीअन्येअप्रसारितां
गुलीवामपाण्येगुष्ठप्रदेशिन्योरेतरेणवतश्रीगुलीनीलाद्विष्टापाण्येगुष्ठं
वेष्टयत्संदधतिततरेकायमनाअज्ञोवीसंमीलनंकुर्वन्नेनवाप्रकारेणात्मा
नेअन्येन्यमनस्कंमन्यमानः। पूर्वमेवसगादीनामन्यतममध्येष्टास्योत्कमीत्य राम
रिमाणंयामिसंघायप्रणव्याकृतीःसकृदुक्तासावित्रीपञ्चअर्द्धवःशाश्वतव ६६

सांगांयत्रिरुक्ताकर्षवैष्टक्रममुवाकंवायावत्पूर्वामिसंघितंमध्यंवददधीत्यनमोब
क्षणाद्व्येतांयिरुक्ताप्रणवैकुण्ठरन्तुविःप्रणव्याकृत्यादिपरिधामांतंमध्यमः
सूरःप्रेअशक्ततासैप्राणव्याहृतिसावित्रीःपूर्वदंडासावित्रीमेवाधीत्यपरिधा
नेकुर्वति। सावित्रीमध्यधीयतेतिवचनात्-ब्रह्मणानुकरेणवदंडसेकीर्तितंतत्वा
धायसफलमेवेतिमंतव्यं॥ ततउदकसमीपेगताप्राशुखउपविश्यप्राकैष्टता
मनुस्मृत्यैवेनतीर्थनप्रज्ञापतिरुण्यलियेवमादिभिर्मंत्रैःप्राज्ञापत्यायादेवतासूयं
तुडत्येवमेताःप्रतिमंवसुदकं गृहीतामंत्रोतेवसिंवसुर्दधति। एवमेतानितद्वयंलिति
मंत्रः॥ ततआर्घ्यातीर्थनशतर्विनस्य यंलित्वेवमासिदिभिःतुडसूक्तमहासूक्ताड

५०
७०

त्यंतैर्वैर्कधीसर्पयति। अथ प्राचीनावीतीपैतकेणातीर्थममुं मुजैमिनीत्वारभ्यप्रपि
तामंतेतर्पयामीत्येवमंतमुदकेनतर्पयति। तन आ यस्यात्मनो गृहं गत्वा यददात्यति
थिमो जनादितदस्य ब्रह्म यत्तस्य दक्षिण भवति पूर्वोक्तस्य विधेरसंभवे स्त्रिया वा ये
तस्यामनेनोपसराणाय कृत्वा पथेन यमिषु कर्म भवति न येति कर्तव्यता नृनेनाया
यत्तमस्येत्यर्थः॥ यदा मृतकेनात्मनोऽश्रुतिं व्याधिना शाश्वरस्य मलप्रक्षालना
संभवेन वा देशश्चाश्रयिरेवेत्यादिलेपेन तदैवास्यानयापः॥ ॥ पूर्वोक्तस्य ब्रह्म यत्त
स्य नित्यत्वादत ऊर्ध्वमध्यायोपाकरणं नाम कर्म ह्येतत्तद्वर्षा सुदृष्टोर्मिसोः तत्र आरंभ
लेनासिधधयः प्रादुर्भवति येन स्मिन्नासेश्वरणेन तत्रेण कर्तव्यं यदा वर्षस्योक्त १०

र्षो भवति तदा तद्वर्षदेमासि श्रवणेन कर्तव्या श्रावणमासं स्पष्टं यमीति धिर्यदा हस्तेन
मुञ्चते तदा वा एवमध्यायनं प्रारंभे त्रयः काला आनिहिताः तत्र यदा करोति तदौपासनं
विकृत्या ज्येष्ठं स्कारोतं कर्म करोत्यान्याधि श्रयणात् पूर्वदधिमिश्रासकनमिसमीये
निधायान्याधि श्रयणादिकरोत्यध्यापनायैः शिष्टैः समवारबद्धमाधानाद्याज्यमागो
विकल्पेन कृत्वा दयोः कर्मणोरेतादेवता आज्येन मुहोति। सा वित्री ब्रह्मणा इत्येवमाया
मधिभ्या इत्येवमंता आजाऊतीर्कृत्वा यवदानधर्मेणादधिसंयुक्तात्सकूनमुद्रांकृत्वा
प्राकृ संस्मृत्य दत्त्वे स्नाने वेत्येतदविस्मरन्नाग्निमीतल इत्यनयैकामाहुतिर्कृत्वा कुपुं
क इत्यारभ्य यतैराज बृते ह विरित्येवमंतं प्रत्येकं द्वे द्वे अयौ मुहोति गतः शकलवाक्

लघोरेतदेवपृञ्चदयोः संहितायोर्द्वयोः तत्रये समानीव आकृतिरित्यनया संहिताया
 : पारंगच्छिते समानीव आकृतिरित्यनेनैव दुःखाद्विष्टकृतं बुद्धतिप्रतच्छेदो राश्याम
 हृदितिसमाप्तायांते पठितितेनैव दुःखाद्विष्टकृतं बुद्धतिन समानीव आकृतिरिति
 अयमर्थ उभयोरेकैक यहणात् । अत्राप्यशेषात् विष्टकृतेनैव द्यति सावित्र्यादीना
 मंगलात् विष्टकृद्दोमानंतरं दहिसकृत्प्राप्ति । प्राण्यायम्प्राप्तिमीपमेत्यष्टमं
 लिंप्रसिराणानामधः कृत्वा न्येनोदकमासेयति । एवंमार्जनं कृत्वा अग्नेः पश्चाद्वाग
 येष्टुर्भोषुपाविशोदपावेशरावादावुदमासि ब्रह्मा उल्येतर्भूतात् प्रागप्राप्तमी
 कृत्वा जपेति सर्वैर्देवैर्देवैर्देवैर्देवैः करवाहती । सावित्री यति । कर्तव्यत्वात् अग्निमीति इत्याभ्य ७१

संकेतमनुवाकामथा प्रष्टव्यं वा प्रारभते । आध्याप्या नृपया शक्ति वा वयतिततः पूर्णपा
 वनिनयनादि शिष्टं कर्म समापयति । ऐवमुक्तं कृत्या स्मृतिसिद्धान्तमथापदिषसा न्यरिद्ध
 त्याधीतेशिष्याश्चाध्यापयति । यश्चात्पूर्वमधीते स शोभने दिव्ये शिष्याः प्रारम्भनि यमेन
 पामासानधीतेशिष्यान्मासाद्या करन्यैणादी न्येगान्यधीते । योनियमो पूर्वध्यापिनः । स
 एवासमाप्तविद्यस्य समावर्तनं कृत्वा गार्हस्थ्ये वर्तमानस्य पुनरप्यध्यायनं कुर्वत । अथ ह्यवा
 रिणः । प्रतिषिद्धमुष्मासाशनस्त्रीममनखक्काशयनादी न्यकुर्वन् एवाधीते । ब्रह्मचारी ह
 नधीतविद्योहरहः । आद्यायेन कुर्वीतो देवमेखलादीन्धारयन् मित्राशना एवाधीते । के
 विद्वत्काले समाश्रितानां प्रजार्थं भार्यायोगमनमिच्छति । ऐव समावर्तने तैरकालमथ

न०
७२

यनं संवत्सरमात्रमिति कथयंति अतः संवत्सरमात्रमधीत्य गार्हपत्येन वर्तते ततो माघ्यापो
 र्मास्यमात्रमाह हि निर्विकेदेशे म्युपसमाधानादिकृत्वा गृहसिद्धमोदमं कस्मिंश्चित्पा
 त्रगृहीतामिसमीपनिषायाज्याविश्रयणादिकरोति इहाप्याज्यमागौकृत्वा सावित्र्या
 जुहोति ततो वसुधर्मेणाग्निमीलादिभिरुपाकरणप्रतीके न गृहीताभिर्विशतिभिर्ज
 मिरन्ते जुहोति ऊहेति वचनादत्राप्यग्निमेव प्रदेशेष्टि पृक्तं कृत्वा परेण गत्वा वेदयारं
 ममेव करोति ततः पूर्णपात्रानि मनयनादिशिष्टं कर्म समाप्य पोत्रीं गत्वा प्राशुखग्राही
 नः सावित्र्याद्यतिर्षमिवाग्निमील इत्यादिभिर्जगंते उदकमासि व्यासियतर्षपित्वा प्राशनं
 क्षापय्याद्यमर्षयंति संज्ञासंख्यावहारार्थं संज्ञानावफलं एते द्वे वर्मणी अथायैः समा २२

यथा किंविहोविके कुर्वति ॥ अथ का भवत्येताः पूर्वाणिकमाहिताहितामिनाहि
 तामिश्रमवति इह आपुः कामेष्टाभियाभ्यानि हितामाकास्यानाग्निमीलादिवि
 यमानाश्चोवायस्येतमालमेतमृत्तिकामदत्वादीनां पशूनां मृगेष्वपि प्रमाताः प्र
 शंसन्तनाहितामिरेवमवति तानेव कामानाग्रेतीति नियतत्वात् ॥ प्रयोगाः पूर्वाणाम्ब
 णिष्टवर्षहेतुपुण्ड्रिवाहविषानिर्वपणकाले आपुः कामः अग्रप्रयापुभवेत्वा जुष्टे नि
 र्वपामीति निर्वपणकालाप्रोक्षामीति प्रोक्षणाप्यतिथैव करोति प्रवकामग्रप्रयप्रतिष्ठे
 जुष्टे निर्वपामीति अग्रप्रयापुभवेत्वा ॥ अग्रपुत्रिष्ठेष्टाहेति नामः शिष्टरुदादिहोम
 शेधं समापयति पोभृयोभृत्तिकामः पशुमालमतेवायवेत्वा जुष्टमुपाकरोमिवायवेत्वा

ज०
७३

सुष्टुष्टुपाकरेयागवेदाङ्गष्टं प्रोक्तामि। वायवेष्टाहेति वपाश्चालीपाकावदानमंत्रः॥
कम्यप्रसंगेनायमप्यन्याः काम्याप्रकार उच्यते। इह केनचिदर्थे नार्थी। संवितप्रभव
यैकस्यैर्विदेवतायै प्रतिश्रुणोति। यदाभिप्रेतं वक्रलब्धार्हं तदा त्वामननेन यज्ञहृदति
कामसंप्राप्ते सत्यासंतो यज्ञे। प्रतिश्रुतायाश्चितप्रभवत्वात्तद्यागयोर्गद्वयमपि
वितप्रभवमेवेति। इह पिशादीनां हविषं मन्यतमद्रव्यं हविर्भवति। सा देवता शंकरः
पाशुपतिर्विआर्याज्येष्ठावाकाविदात्मबुद्धिपुत्रवा। ऐतासां देवतानां यस्यै देवतायै
पशुपकल्पितः तस्यै उपशुकल्पेन यागे कुर्येति। यदा श्चालीपाकसदापाक इयज्ञ
तंत्रेण समीपस्थानीया देवतायायागविधिके हेति यदा श्चालीपाकसदापाकवत्तत्र

राम
७३

त्रेणा समीपस्थानीया देवतायायागविधिके उच्यते। आयतानंतत्वाः प्राधान्यादि पूर्णपा
त्रानिधानांतं करोति। शंकरमयत्वाद्गुणैर्निर्वापामीत्येवमादिकृताश्चिष्टकृतः। प्राकृतं च पु
ष्टप्रदीपादिभिः। शंकरमभ्यर्च्य पादमस्तं कृतां शेषेण शंकराय नम इति वलिंकृता
पोतिपिब्यश्चिष्टकृतादि होमशेषसमापयति। यत्र भयं न दीवान् द्याते तत्र ब्रह्मवने शेषं
न प्रयच्छति। यत्र धर्मं तत्र। कुबेरश्चैषीभवति। तत्र पूर्ववन्निर्वापादिकृताश्चिष्टकृतः। पा
गर्भे रक्षापञ्चम्ये प्रोहितस्य दर्भीदीनां प्रतिकूलोतीकृत्सर्वयि सा प्रथा संपुरोहिताय न
म इति कृतं शेषेण वलिंकृतापश्चाद्वत्तरये वलिंहरति। ततो होमशेषसमापयति यदा
दूरस्त्रीधनुं तरिर्भवति तत्रापि चिष्टकृतः। स्त्रिपाकपूर्वोदिष्टदेशे पुरोहिताय वलिंकृता

आपश्चाद्वैतरये एव घटने न बलिहरति। ततः शिष्टैकदादिसमापयति॥ काम्यानि क
र्माणि कानि विदुः कानि इहानीने भित्तिका न्युन्यते॥ आधितोऽवशदिपरिगृहीताः॥ आउ
रसत्यगतः अवस्थातरोपेतो यत्नगृहीतः ऐतैः सिमिः पीद्यमानशरीरस्योपशमनोपाय
उच्यते। औपासनं विरुत्यावाधानादि पूर्णपात्रनिधानैरेकं खातृस्त्रीनिवृत्त्युक्तं अपय
ति। ततः परिधिपरिधानादि आश्रयभागांतेकं खातृ न धर्मलाभं यामीत्यनेन प्रुक्ते न
पत्युवंपेयं कृतीर्कं खाद्विष्टुदादि होमशेषं समापयति। यदा सुप्रममनो जमपिपे आ
निष्टं पश्यति तदा परेद्युः स्रावसं योपासनादनंतरमद्यानोदेवसावितरिदैकमेव मृष्टा यम
द्राभ्यां यमगोषुडः स्रम्यमिति पयमिर्कं प्रिरादित्यमुपनिष्पत्तौ योमेराजस्य ज्योवेति वैकयो ७५

पश्चान्नं करोति। बुद्ध्यां मां वरुता अमनो जमनिष्टं वीनत्सं वदस्वापापगंधं विष्ठागं
धमाद्याय आहि स्यदे कार्पायोः शस्त्रे सद्यन्ने एते कोषस्त्वामन्यतमस्मिन्निवेसजाते सुवत्ता
अहमिति मंत्रं जपति। अगमनीयोरजघ्नतां प्रियंगुतां अयाज्ययाजनवराणां प्रकरणिप्रति
षिद्धस्य स्पर्धित्वं कृत्वा अप्रतिग्राह्यं शस्त्रं विषयित्वेवमादिपुत्रप्रतिग्राह्याश्चापुरुषाविति
गृह्यसंनिवयनं सुष्टुपंस्तुस्वा एते कोषवत्सुर्लामन्यतमेकं खातृ अंसे स्तुत्युपनमीनैति दि
यमीमाभ्यामृष्ट्यां ह्युहोति। आद्याहुतिग्रहणान्तरं तं नासि सजिघ्रोषाद्वादधात्यत्राश्रया
धानापरिसमृद्धमपरिसरणापर्वं क्षणानिकरोत्युभयत्राततो होमं करोति। जपपक्षेव
स्नाहकरोनासि॥ सूर्याभ्युदितसूर्यानि निर्धुक्तयोरिदमन्यत्यायश्चित्रमुच्यते। अथाधि

तस्मिन्पतमादित्योयद्यासंगस्तितदावमर्नकृत्वावाप्यतोऽनुपविशन् रात्रिशेषं नयेत् । ततः
 प्रभाते स्नानं कृत्वा येन मृद्वीति पञ्चमिर्जगिषादित्यमुपतिष्ठेत् । तस्याः स्नेहमनवेत्तायं मृदु
 तद्रुद्धं प्रायश्चित्तं भवति । अथापि तस्मिन्पतमादित्योयद्याभ्युदियत् । अत्र कर्मश्रोतमनमि
 दृष्टेण कर्मणा श्रोतं अत्र न मिदृष्टेणानुक्तत्वादपुर्वर्थेन कर्मणार्थात् तस्यानभयत्येतस्य
 यश्चित्तं । इत्यगायनाद्यनमिदृष्टे कर्मतेन कर्मणा श्रोतमपि प्राप्तमादित्योयद्याभ्यु
 दियत् । ततः स्नात्वा वाप्यतोऽनुपविशन् आहः शिषं स्तुतान्यस्मिन्नहनि प्रस्यते श्विश्वा
 भुवना नीत्येतामिश्च तस्मिन्मिर्जगिषु प्रसूतं करोति । आदित्याभ्युदयकाले मृपतद्रुद्धं यम
 प्रायश्चित्तं ॥ ॥ यमाह हि निष्कृम्योदकसमीपं गत्वा यज्ञोपवीति आचम्यापोहिष्ठीया ७५

मिश्रान्नं प्रोह्य । अथामानोदके मंडल्यदित्योदके न सहोदकः । स उसा वित्री जपद्वा
 म्पतः । संध्यामासीनः सायामुत्तरपश्चिमयोरुत्तरालोभायः । प्रतीक्योदिशि षड्भागानतीत्य
 सप्तमं भागं मिश्रुयात् । आदित्या समना स्यात् । आरम्य प्रावन्नक्षत्राणि दृश्यंते तावत् । ऐव
 नेवाद्वा स मिते पुनर्हस्ते पुनरारम्य प्राप्नुयुको वाप्यना । सा वित्री जपे सिद्धेत् । आदित्यस्यामं
 दनदर्शनं तद्रुद्धं नित्यं । इदानीमप्यत्रौ नितिकं कर्मोच्यते । अक्षवर्हः । कणोत्तोरपवा
 सी सोमार्मुपहन्यात् । विशेदेदनुपतेद्वपारसमीपं गच्छेत् । तत्र जप्यमागे तं कृत्वा देवाः
 कपोत इत्यनेन मृकेन प्रात्ययेद्वत्वाश्चिष्टदादि होमशेषं सामापयति । जपति वै
 तल्लोकां पदाधनाथीकविहच्छेत्तदा पाप्यमागे तं कृत्वा यमुत्तापयत्यत इत्यननमृ

न०
१६

केन प्रत्यवेकनैषैकस्त्रिष्टकदाहिसमापयति। जपति वै तस्य कंययानपु स्याथस्यार्थे
 षण्णकवृभिस्त्रेति प्राज्ञावष्टौ वा भवति। अनेन निमित्तद्वयेनात्मभागावबनोत्तरकाले
 संपृषद्विउषेत्यनेन नष्टकेन प्रत्यवेकता होमशेषसमापयति। जपति वै तस्य कंययाम
 हेतमध्वनंगुभिस्त्रेति शाल्येषध्ननियाम्नादिभ्यो यदि भयं भवति तदा संपृषन्नध्वन
 त्यनेन नष्टकेन प्रत्यवेकता होति जपयति वा। अत्राप्यात्मभागां कर्मकृताहु होति। समा
 वर्तनं गोदानं घृतसमययुक्तं तत्र समाप्रविद्य। स समावर्तनोत्तरकालमाश्रमांतरप्रतीति
 पत्यर्थमाचार्येणातिष्ठ। अमापोयमाश्रमं जिगमिषु समित्येतस्य परस्य स्थाने आचार्य एम
 स्थानानुपाश्रयमुक्ताकृष्टदिवदत्तगार्हस्त्यं विवस्था मोनोऽतिवृत्तार। यानाप्रसवेवापि १६

ब्राह्मवाततः प्राणायानयो रामं देरित्येतयाचार्यो जपति ओं प्राकृष्टतीत्यु मोनोऽपि
 ह्यसहित्रीणामवो हित्यनेन नष्टकेनोभाषण्योन्यमनुमं अविमृजेत्तस्यैव इति
 श्रुत्योत्पकर्षणदन्तस्मिन्नपिकाले स्मृतिदर्शनेनोचार्येण सश्रविस्त्राश्रित्युत्पयोर
 विविधसुतोरिदं स्यावोभोऽत्येतद्वर्ण्यं जपि स्वाविवसनं स्यात्। एवं गुरुविष्टुंगं
 तंप्रश्रिपदापत्तिणोऽपि पावावोवदंति तदा कनिजदज्ञानुषमिति सृक्तद्वयं जपि स्वा
 देवीवायमित्येतामृदं जपि। यदा शिवादीनामनोऽनो न हि तो वायं शृणोति तदा क
 हिष्ठतमित्येतामृदं जपति। ततोयस्यादिशोयस्माद्रुषाद्याद्यास्त्रिहाहाविभिमा
 नादिशंयत्तुमयतः। यदीमधुलुकं पत्यस्येत्। त्रिपेदित्यर्थः। तं शंयप्रसयमालोडपि

लोभ्युकेनमहद्विषेदमयमित्रावरुणेत्यनेनोततः संपृष्टमित्यनयोऽलुकस्याधा
 साभ्योर्वकरोति। यदासर्वास्तु दिक्षुभयमुत्पद्यतेनयज्ञायतेआस्मात्पुरुषादन्यतोवे
 तितस्मादज्ञानत्रमयाद्विभ्यत्रलौकिकेभ्योऽप्यसंस्कारंरुक्ताद्यारावाचार्य
 पृथिवीवृतेत्येताभिरुष्टमिर्कृताऽपराजितायांदिशिस्त्रिस्तासृष्टिनामिमीतामिति
 पंचर्येजपि तावत्तंडडभयामहद्विषेदमयमित्रावरुणेत्यनेनोततः पूर्वार्धपात्रनिनादिशि
 हंकर्मसमापयति। परितस्तरणाविकल्पोऽस्मार्तयः॥ पूर्वोक्तानिकर्माणिद्विज्ञातीनांस
 माभ्येनोक्तानि। इदं तु राज्ञ एव यादासं ग्राम उपस्थितो भवति। तदापुरोहितो राजानं सत्रा
 हयति। यद्दार्ष्ट्यं स न हनं करोतीत्यर्थः॥ रथस्थपश्चिमे देवे वृष्ट्या आवाप्यमित्येतस्मृत्कं ७७

अपि तां जीमूतस्येत्यादिना कववादीभ्यश्चति। मज्जर्थ इति कृत्वा संप्रणी गोनातिखि
 तः॥ आश्रुताय नष्टस्य जघंतश्चानिनः कृतो विमलोदयमालाद्यो रतीयो ध्यायई
 रितः॥ आहिताग्निमधिकृत्य दयाहानविधिरुक्तः॥ सकिंकल्योनाहिताग्नेरपि भ
 वतिनाभवतीति संशयः। तत्र न भवतीति केचिदापत्राभावादप्यथाहियत्नं करोति
 यथा एवमनाहिताग्निर्मित्येवमप्यतिता निप्रणीय सुकृयादिति एवमनाहिताग्निर्मित्ये
 दिति तस्मान्न भवति। भवतीत्यपरे। कस्मात्पुकराण सामर्थ्या किं यं यमीशुरसिधुतस्ये
 ति पंचमीग्रहणमपि तदर्थमिति यावद्वृत्ते। यदुक्तमन्यत्र यत्नकरणादिदृष्टानाभा
 वप्रज्ञोतीति। तत्र नारात्रप्राप्त्यर्थमेवातिप्रणीय सुकृयादित्येवमादि विशेषविधाना

अ०
१०

नार्थवाद्दहवसामर्थ्याच्छरीरविनियोगार्थ्ययनादतोपभवत्येवेतिप्रयोगमपि कु
र्वतोदृश्यते। येनेच्छन्ति तेपि पंचमीग्रहणमाहितास्यधिकारएवनिधम्यसंपादय
तिप्रकरणाविधीनंशान्तिकर्मविवक्षयाअस्तिग्रहणवत्। अस्तिग्रहणमहिनाहि
ताग्रे। प्रयोजनाभावात्केवलं तच्छेषएवतस्मात्स्येहविधानमुत्तरवियक्षयेत्युप
पद्यते। अस्मत्तुकेवलत्वालस्यविधानमानाहितामे। पाश्चार्थ्यमेवतस्यादृष्टप्रयोजनत्वा
दविविधानांतत्रापिकेषिदनिच्छंतस्तएवास्त्रिसंयमनादिसामान्यामितिबुवते। त
त्रतुकेज्ञात्वाकर्तव्यांकेविद्येताधिकारेपुनःप्रेतग्रहणंप्रेतसामान्याप्रतिपत्त्यर्थमि
त्युपनीतानामथेनेवेदहमं कुर्वति। अन्धेयथासेभवमितिशास्त्रांतरदृष्टं तत्। १०

॥अत्रप्रयोगः॥ आसन्नमृत्युमुपलक्ष्ययज्ञमानमायतनेंदहिणाशिरसंसंवेशय
ति। तस्मिन्नुतेदहिणापूर्वस्यादहिणापरस्यथादिशिभूमिभागांखानयति। दहिणा
प्रवर्तते। अथकृष्णदण्डादहिणाप्रत्यक्षपदणवाखानयेत्। उद्वाङ्कपुरुषप्रमाणमा
यतंयथाभमात्रेतिर्यक्पयारविमात्रेयामभवति। तावतिर्यक्प्रितस्म्यथाअधःखा
तः। कर्तव्याः द्वादशांगुलंयितस्मिन्त्यतेअभितआकाशमध्येऽवकाशंबहुलौघधि
कंसर्वतोनिम्नमध्यतःकृष्टमेवंगुलएविशिष्टंखननं कर्तव्यं। तत्रकंठक्यादयः। शं
तिवेज्ञानमूलान्यरिखायोदासयेत्। एतस्मिन्नेवकालेआहवनीयापतनश्चोत्तरपुरम
जायुदघ्नांखात्वाऽपआसियावकाशीपालमित्यवबध्नाति। अथकेशाशुलीमनखा

५०
१६

निवापपति। दहनकर्मशरीरावीतिनः। प्राद्वहिणामिमुखाः कुर्वति। तच्च विंश्या
ततः प्रेतस्त्रायपि खानलदेनानुलिपति। नलदमात्रं प्रतिमुचति। नलदमात्रमाह
हीतव्यं। केविदुशीरेवदंति केविमलदस्य प्रतिनिधिजयोः कुर्वति। तदप्यमित्यन्य
आयत्तेरुत्यततोयेनप्रेतनयंति-तस्मिन्नेतेशायस्त्रिधाग्रह तस्यावाससः। पार्श्वे
तः पादमात्रं पालिप्रभृतीनां गुल्फायादवच्छिद्यप्रार्णवनि-प्रसृष्टेशोमाविः पादं वास
सोऽप्यपादतः कर्तव्यमेवं तेषु ग्रंथमवति। अथ सादृश्यन्यद्वासाः कुर्वति लौकिकार
अथ होदे प्रेतस्य पुत्रा आकुर्वति। प्रथमोपयोगार्थं गृह्णीतीत्यर्थः। अथ बंधनाद्यर्थं राम
प्राप्तं स्याज्ज्वलितं कल्पयति। आन्यस्योत्पन्नं तद्वत्ती कुर्वति। अथ पृषदाज्यं १६

कुर्वति। दधिमर्दिता नीयंतं सितं पृषदाज्यं भवति। अथ विहारस्योत्तरतः प्रेतं गृही
त्वा बर्धनं प्रीकुर्यति। ततो यज्ञपात्रेण शय्यया येन नयंति। ततः प्रेतमयुजो वृद्धाः मिथु
नामर्चयंति। केचित्पादौ पूर्वमन्ये शिरः पूर्वमन्वयो मात्याः पक्षोपवीतमधः कृत्वा स्व
परिवामस्तः पुरुषशिरसाः प्रमुक्तेशिखा इत्यर्थः। तेषु प्रथमाः कनिष्ठजघन्याः आ
नुपूर्वगो वनयति। बर्धनं मयं धर्म इत्येतोः तदेतं प्राप्य तत्सर्वमवीगवसूपापि स्वाग
तेऽदकेनायेन शमीशाखया विः प्रसक्तं मायतमं पोहति पंचजनं अर्पेत वीतेत्यनयानं
चित्ते परिब्रजन् प्रोक्षति विरपिमेनावृत्तिः॥ अथ दधिमपू र्वे देशे ग्राहवनीये निदधा
ति अथ दधिनीमर्दं दधिपश्चिमे। आपतनरेवा केविदायतनाद्वहिरिच्छंति। अथ गार्ह

हि ३

ज०

८०

पत्यमुत्तरपश्चिमेतिहावाति। शास्त्रांतरदर्शनादौपासनमणवैबनिदधातिपूर्वद्वरा।
अथदक्षिणपश्चिदक्षिणपश्चिमेशे निदधातिपूर्ववहदेव। अथाहवनीयस्योत्तरत। प
णप्रेति। अथशमशेनमध्येदहनसमार्थमिध्यादिति विनोति। कुशलसदभुध्यत
स्मिन्नहिंसास्त्रीर्यकुलानिर्नयोत्तरलोमास्त्रीर्यगार्हपत्यमुत्तरेणपेतद्वराहवनीयम
मिशिरसंदर्भणि संवेशयति। उत्तरतापस्त्रीय संवेशयति। तामुह्यापयेद संवेशय
नी। अत्रिप्रश्नात्वातो धनुश्चिनिदधाति। तापस्त्रीयुत्तापयेद्देवतापतिश्चायः पतिश्चा
नीयाय। पतिश्चानमर्हति अनेवासी जग्दा सोवा उदीर्घनारीत्यनयायदा जग्दा सुत एम
तापयति तदा कर्त्तमेव बुयात्। धनुर्हसादात्तादान इत्यनेन धनुरुपपति। शुषले पूर्वव ८०

राधनुरधिन्यं कृत्वा भंक्ता संविति मयि ता प्रहरेत्। अथ पात्राणि योजन प्रतित
दक्षिणे हस्ते सुहस्ते गुलिसकाशमग्रं भवति। सद्ये हस्ते उपश्रुत मये वमेव दक्षिणे प
र्श्वे स्पर्शिर। सकाशमग्रं भवति। सद्ये पार्श्वे मिहोत्रहवणी मेव अरसिधुवानेव शिर
सिकपालानि ग्रावाणः संति वेदसु योजयेत्। नारासी कयोः सुवै योजन्ता वा उमी
स्यार्थमग्निहोत्रार्थं यद्वितीयः एकं वेदित्वा योजयेत्। कर्षणोः प्राशिउहर एकं
समीपे ग्रीभवंत्येकं वेदित्वा योजयेत्। उदरे दारुपात्री सिद्धा पात्रं वतिर्यग्यो जयेत्।
समवतृष्टानं यवमास उदरे। उपहृष्टे शन्या पादाभिमुखे भवति। अरुणी देवैरियमे
व उलूखलमुसले जघयोरेवाधौ दमेवापादयोः। अर्पणं वेदित्वा योजयेत्। सर्व

३०

८९

अद्विवचनमध्वर्युप्रयणपेक्षमन्यायप्राप्त्यमाल्यादीनियथावकाशप्रोक्षयेत्।
 न्यायोद्देशोऽकल्प्यः॥ यथापृषदाज्यप्रहाणी उपभृद्विकारकृत्युपभृत् समीपे दृष्ट
 उपलब्धवागृह्णति। लोहाय सेवतदा पुत्रादिष्टं ह्यंशि एवं प्रोक्षयित्वा बिलवन्ति पा
 वाणि पृषदाज्येन पुरयन्ति। अनाहिताग्नेः पात्रवयनाभाषात् पृषदाज्यपुराणमर्थः।
 लुप्तं अथ मम मेवमस्मिन्निप्रणीता प्रणयनमनुमंत्रयेत्। अथ सर्वज्ञावाच्यदहि
 ताज्ञावाच्याङ्गतीर्तुं दुग्धात् अथ गृह्णाहं कामाय स्वाहा लोकाय स्वाहा अनुमातये
 स्वाहेत्यथ प्रतप्तेरसि अस्माद्वै त्वामित्यनेन मुञ्ज्याह। असावित्यत्र प्रेतस्य नाम सं
 बुधा निर्वृतिः। होमिन्याः सुवाः कल्प्यः॥ अन्यप्रकल्पिते न कुर्वन्ति। ऐवं दक्षिणाभ्यमा ८०

वेत्तौ पासने होमः कर्तव्यः॥ अथ परिकर्मिणापेक्षति युगपादग्रीव्यज्वलयतेति। आह
 नन्। अथैवेदमादिना मन्त्रेनाउष्ठितस्य कर्मणः। फलप्राप्त्यमनेन निमित्तेन ज्ञायत इ
 ति क्रियते। अथ तदद्यमानं प्रेतमुमंत्रयते। ऐहि पथि भिरिति प्रयानं त्यतीया मुद्धरेत्। मै न
 मभिविदह इति पट्टपृष्ठात् तदतिवतसः। उपसर्पमातरमिति वतसः। सोमा एकं भ्यदति
 मृत्तः। उद्वासादित्येकाशतामिः कर्ता उमंत्रयति तस्मिन् मे जीवा विमृतै रितिसयाशु।
 तो ब्रह्मैत्यनवेहमाणा। कथिदि मेमंत्रं सर्वेषामिच्छति। अथ दधेश गिरियत्रावह इदं कर्म
 वतितत्याश्रतवशाच्चांतरदृष्टं कुर्वन्तो दृष्टं तत्र स कृत्वा त्वावमदक्षिणा प्रवर्तते।
 लेतणं संतर्ह्यदक्षिणा मुखे। प्राचीना वीतिनमिलमिच्छितमेकमेव जलिमुत्सृजेत्।

ज०
८२

युमा! समाश्रये सर्वं धिन! कस्मिन् देशे युमा अन्त्ये न्यत्र गोत्रमा मबुधतो! यथा काश्य
पदे वदत एतत्ते उदकमिति पश्य सुप्रतिगोत्रमेव कै विज्ञाम प्रथमबद्धंति। देवदत्तका
श्यं पश्येत्ते उदकमिति। पदशासु दर्शनात् तत्तत्तत्तीर्था निवासो सि परिवाय सु
क्तानि सकृदपीशोदयाणि विमृजंति शोषणार्थं तत आनह वदर्शनादासतेर श्चि
वर्जितदित्यमंडलदर्शनादासमपप्रत्या सन इत्यर्थः। के विद्रात्रौ संकुर्वन्ति ते परे
रेधुरादित्यमंडलदर्शनादासतो। ततौ गृहं प्रविशेयुः। कनिष्ठप्रथमाद्येषु जयन्त्या
म्राचुष्यैषां पापग्रहमभ्यानमग्निगोमयमहताक्षैलमापहृते तासु पृथुशेति। नैत रण
स्यां शत्र्यां मत्तपेयु रित्येवमादि नियमो भवति। तत्र दशाहेसायं प्रातः सकुडुके ८२

नितैः। कुर्वन्ति बलिहराणं वदशम्यां पूर्ववदौ वशाच्चांतरे दृष्ट्वा तत्र उदकदा न स्पृश
सृष्टौ प्रथमतः तीर्थपंचमसप्तमनवमेष्टदकक्रियावाससो वत्याग इति तत्साधारणत्वं
तत्राप्नोतीति वदंति। तत्रिंश्यां अथ दशाहेति क्रान्तेः कोटिं घृयथा विहितं करोति समा
चारः। अथ संवत्सं कृत्वा पञ्चज्ञास्यायुजा सुति शिषु एकमासमहं वै एक रतारानहं वै
तत्रामयद्येकस्यैव नहं त्रयमवति तस्मिन्वाकर्तव्यं मूलतः। विधिविते कुंभे प्रमो सं सं
विमुयुः। अलक्षणायां कुंभ्यां स्त्रियं संविमुयुः। अयुजीवद्वाः प्रमो सं स्त्रिय एव वा। कर्त्तव्यं
रोदके मशमी शाखया विः प्रसथमायातने परिव्रज्यो हति। शान्तिकेशीनिकावती
येतयामं क्रान्ते विः परिव्रज्य विरपि मं प्रावृतिः। अथ संविमुयुः पादना प्रभृत्या शिरः

कमेणौ वां गुह्योपकनिष्ठिकाभ्यामेकैकमस्य संक्रादयंतः। ऊं भवदधुः। ततः श्रृपणा
 संश्रृपसु संवितं संवित्ययवार्पाभ्यो न्यात्रापो नाविष्टं देरुतत्राभित आकाशमित्येव
 माहिनतं एतु कैदेशे वदधुः। आदहमस्य विशेषो मध्ये तोष्ठितसामस्य नभवती। त
 नैवंगुणविशिष्टं देशं मर्तेखाता उपसर्गमातरमित्यस्मिन् ऊं भमवाधाय उद्ध्वस्य श्रृषि
 वीत्यनयानि श्रमलानां र्थपां सृजवकिरेत्। तत उतै सभ्रामी त्यनया कपाले मऊं
 मं पिधापपां सुमिः। ऊं भमपिष्टरयति। पश्चात्क ो न भवति तथापि हितं करोति।
 ततः उद्ध्वसमाने त्वां न पतिश्रयानवेहं सर्वं प्रत्यावस्यसात्वा एकीद्विद्वयथाविदि राम
 तं करोति। गृह्याभिमत एतानि कर्माणि तित्यवस्थिते लाघकराभ्यां यप्रमिते सं ८३

शयः कथां अथ यथोक्ते काले शांतिकर्मकर्तव्यं। संवयने कृते यात्रा मावास्या
 आभ्युदयतितस्यामेतत्कर्म भवति। अमावास्या यासु दद्यात्पूर्वपवनाभिसह भस्म
 नासायतनं कृत्वा दमप्रिमित्यर्द्धं नरुत्वा दहिणस्यादिशि यदुष्टं निवर्धयति।
 अन्यस्यादिशि अन्यश्वादेशे निवर्धयति अथ तमग्निं विः प्रसव्यं परिग्रंति सव्येः
 पाणिभिः सव्यामृच्छत् आघ्राणा नः। अथानवेहं प्रत्यावस्यसात्वा केशश्मश्रु
 लोमवस्त्रानि वापयित्वा पुनरपि सात्वोत्तराणि दद्यात्पुष्पकल्पयेत्। चनवा
 भणिका उदकधारणैरुदकमुद्दिष्यते ते ऊं भासा नृपैरायम्याते तत्रायम
 नीयासा नृशमी सुमनसो नाल्पिनी भवेयुः। शमी मय निष्कं शमी मया वरणी

परिधीश्वशमीयेमयानेयोपकल्पयेत्। केचिन्मिगलोनङ्गानवृत्तार्थमु
 णंविशिष्टमनङ्गहंवागोभयस्यैवविशेषणंवाऽनङ्गग्राह्यद्वयेके। यर्मयया
 वयोपुवत्यस्यासामैकैकं कुशपिञ्जले-एतेषां उवाणामर्षप्राप्तोविनियोगः
 कर्तव्यः। केचोयद्वयमभर। अथापराहैद्वैवायमितरुत्पद्द्वैनाग्निमथित्वा
 तंदीपयमानाः। आसतेआशांतराचानर। आपुष्पातां कुलहलानां कथ्य।
 कीर्तयंतदतिहासपुराणानिशोभनान्यन्यानिवाक्यापयमानाः। अथउपरते
 पुशह्वेषुशमरात्रतस्मिन्काले शृङ्गे निवेशनं वासं प्रविष्टेष्ठमात्येष्टदक्षिणदा
 रपत्नादिमुप्यात्। एवं वदन्त आ एतस्मात्कालादृष्टि। स्वाभवंति। ये पुनः संप्रवि

रप

८४

ष्टेष्ठमागृहनिवेशनं द्वेतिशांतरात्रस्यैव विकल्पमन्यतेतेषामतिप्रमत्तासनस्य
 एतस्मिन्काले द्वारस्योदक्षिणः पक्षः। ततः प्रक्रम्याः विष्टिं त्रामुद्वहारां हरेत्।
 आउत्तरस्माद्द्वारपक्षे तं तु तवमित्यनया। अथगोमयेनोपलिप्य होमद्वर्माण
 ग्निमुपसमाधाय प्रश्नादग्नेरानुदहं वमीक्षीर्य प्राग्वावसुतरलोमाथतस्मिन्नमा
 त्यानरोहयेत्। आरोहतापुरित्वनयादृहा कस्मात्पशुपुत्रादिमरणदुपहीयमा
 णः। उरुणा वा अभिशृता ये तेषां मध्ये यो यो छेष्टः स मर्त्यः। सकर्ता इतरे आमात्यास्त
 नारोहयेत्। अन्यसंस्कारां तैरुत्तापरिधानकाले इमं जीवैभ्य इति मध्यमं परिधि
 परिदध्यात्। इतरौ तृतीयात्तर्ह्युदधतां पर्वतेन स्योतावताश्मानमुत्तरतः करोति

ज०

८५

। अथे धाम्ना धीना हि कृता परं मृत्यो अमुपपरे हीत्येवमादि सिञ्चत सृमिर्नामिः
 त्वेवं कृता यथा हान्यनुपूर्वमित्यनयाः मात्यामी हैतः । अथामात्याना मध्ये प्रायुव
 तयसा दर्भत सणा कैर्नयनीतं एहीता आहीण्यं जते अमुपप्रापक निष्ठिकाभ्यां सवे
 न सव्यं दक्षिणेना दक्षिणे ततः कुशाणि स्तनान्यनवेहमाणाः । एष्टता विसृजेयुः एव
 मंज्जीर्षुवती रिमानारी रित्यनया ईहते । यथा अम्वती रित्यनया आनेकं कर्त्तुं यथा मा
 ममि मृशति पश्चादितरे तत्र मंत्रेणेति केचिरा । त्वहीमित्यपरे ततः सिष्टकृदादि
 होमशेषं समाप्या मिमागवानदुहे नवविप्रतिपन्निरुक्ता । आपो हिष्ठामयो भुव इत्य
 नित्येना सिद्धमानयो दक्षधारया वैतैः सह ईदं देवं जतमतश्चामात्ये प्रप्रशान्ति ८५

तायां हि सिद्धिं कृत्वा परीस गामने प्रवेति जयति । एवं गत्वा यो देशो रम्यस्तत्राह तेन व
 ससा प्रह्लादोपविशेति गोमयेनोपलिप्य अग्निमत्र निधातव्यः । आ उद्याद्वृषंतश्च
 सेते यतो सावमिस्मिन्मृहे पवन । तस्मादेतदहर्भोजना भाववर्षयेति कर्मा मु
 एव्वा भोजना भावः । अथोदित आदित्ये सोर्याणि मृत्स्य प्रनानियजयेति रिता
 नियप्रत्यवरोहणा उक्तानि सर्वेषामयं जपो भवति शोत्यर्थं तात् अत्रान्नं संस्कृत्या
 यतनोपलेपनाद्याः प्रमाणांतं कृत्वा यपनः । ओ शुवदिति प्रात्युवमष्टा वाङ्मतीर्क ।
 तां सिष्टकृदादि होमशेषं समापयति । हविषो घे संस्कारसस्मादेवात्रात्र बाह्येण
 भोजयि तां प्रस्ययनं वावयेत् ततः गोः कंसोः हतं वा सद्रुत्येता निद्रव्याणि तेभ्यो वा

ज्ञ०
८६

स्वर्गोददाति॥ अथपर्वणश्राद्धं वक्ष्यामः॥ तदमावास्यायामन्यस्यां वाति ।
द्यौकामसंयोगेन भवति । तत्र पूर्वपूर्व हाणकुतशी लट् न संपन्नाश्च केनावा
युगेन संपन्नानामवपेत्य तेन ह्यपतेत्यवमादी अतिपिष्टावर्जपित्वा आ म
वहादिभोजनादूर्ध्वैकरवं मोक्तुर्भोजयितुश्च ब्रह्मवर्षा भवति । आ कालि
की भयायश्चोभयोर्भवति । अथापरेयुः परिस्त्वयितेश्च यौदहिणप्रवरोदशे
तिलान्यरिकीर्यद्विधाधानानेपि दपि दयत्तकर्मकृतानि मंत्रितान्वाहणान् च यौ
स्नातान्वाहणपञ्चैवान्मोमनां गंधां गंधां वदिरा वांता नुपवेशयेत् । आत्रयविश्वेदे
वार्थद्वौ ब्रह्मणौ प्रसुखावासनयोरुपवेश्यतयोर्द्विहातः पितृश्रीनासनेषु

८६

दसुखानुपवेशयेत् । अपश्चात्तमं सर्वेषां कनिष्ठः पितुर्भवति । एवं मुत्तरयोरेकैक
मेकैकस्थाथवा विश्वेदेशे वार्थमेकमेवोपवेश्यपि त्रयोवेकमेवोपवेशयेत् । इ
माभ्याधानादि प्राचीनावीति स्यात्प्रसव्योपचारः कर्मणः । अमुमेतं यवैश्च देवे
पत्नी पवीती स्यात्प्रदक्षिणमुपचारं कर्मायुग्मत्वं च कर्मणः । अथ वैश्च देवार्थमुप
विश्राम्यामपः प्रदाय अजृच्छर्मानासनार्थं ददाति । तावपुदगग्रेषु उपदिशतः ततः ।
पुरपोददाति - अथ प्राचीनावीतिपितृव्यमुपविष्टेभ्योपः प्रदाय दग्नीष्टियत्तमुग्रान
सनंददाति तेपि दक्षिणग्रेषु प्रविशति । ततः पुनरपोददाति । अथपि अर्थव्रीह्येक
इत्याणि पात्राणि दर्भेषु प्रादक्षिणं संस्थानि निधाय तेषु दर्भानंतर्धायापो नियताः

न०
८७

शत्रोदेवीरित्यातमासकदेवानुमंत्रयेत्वाअथतांभुतिलानावपतितिलोसीत्यने
तिलावपनमंत्रःप्रतिपात्रमावर्ततेप्रयत्रवमदिरितिपाठः॥अथतात्रापिदधानि
पितृभ्यार्घ्यंदत्तानियज्ञौपवीत्येवापित्रर्थमुपविष्टायप्रथमपात्रसूत्रप्रःसुधा
र्घ्यादित्यनेनमंत्रेणनिवेदयति।अथतस्मैअन्याअपःपूर्वदत्त्वादहितेनपाणिना
सखीपगृहीतेनपैतकेणतीर्थनपितरिदंतेर्घ्यमित्यनेनार्घ्यंदादति-प्रसृष्टाया
पोमुमंत्रयेत्।यादिव्याख्यानेनपितामहर्घ्यमुपविष्टोयद्वितीयपात्रसूत्रप्रः
घाघ्यादितिनिवेद्यपूर्ववदेवअपपूर्वपितामहेदंतेर्घ्यमित्यर्घ्यंदादति।ततःपूर्व
वदनुमंत्रणं करोति।अथप्रपितामहार्थमुपविष्टायतृतीयपात्रसूत्रप्रःसूची

यम
८७

र्घ्यादितिनिवेद्यपूर्ववदेवापूर्वप्रपितामहेदंतेर्घ्यमित्यर्घ्यंदादति।ततःपूर्ववदेवानुमंत्र
णं करोति।यदिसर्वेषामेकमुपवेशयति तस्मै एव पुनः पुनरनेनक्रमेणार्घ्यं ददा
ति।एकरोति।यदिसर्वेषां तस्यानेक उपविशंति यत्रेभ्यः सकृदेव निवेद्य प्र
थमुपविष्टायापोदत्तापूर्ववदेवर्घ्यं ददाति।तथानुमंत्रणं।एवमिशतारभ्यादानमंत्रः
प्रतिब्रह्मणमावर्तते।प्रथमेपात्रेउत्तरेद्वेपात्रेअसिथतामिरद्भिःपुत्रकामःसमर्थश्च
मुखमनक्ति।ततस्तस्यात्रामपिदधति।तृतीयेनपात्रेणनीद्वरेदाआदपरिसमाप्तेतस्मै
गंधमात्प्रादीनिविष्टेदेवार्थमुपविष्टाभ्यांदत्वायत्रावीनावीतीपित्रर्थमुपविष्टेभ्यो
ददाति।अथसूत्रीपाकाडुहृत्ययत्ताकंकलापित्रर्थीब्राह्मणाननुज्ञापयति।अथौ

५०
८०

करिष्यदिति ते कियतामिति ब्रूयुः॥ अथामौ उ होति पिंडपितृयज्ञाकल्पेन मे ह
 एममुपहृत्या विश्वे देवार्थं भ्यामन्नं ददाति॥ अथ पित्रर्थं भ्याः एतेषां मे वपात्रेषु
 ऊतशेषं ददाति॥ यथा ब्रह्मणः स्यात्तथा भवेति तथा भोजयेत्॥ अथ यज्ञाज्ञात्तामा
 भुवाता इति तवः उपास्मि गायतेति पंचमं हवनं मंदं तदुत्प्रेका एताः प्रावयेत् य
 संपन्नमिति तां यज्ञं तिते सुसंपन्नमिति ब्रूयुः॥ अथ यद्यदन्नमुपभुंक्तं तत्तस्मालीपा
 केन सह पित्रार्थं सुदूत्यं शेषं निवेदयति इदं शिष्टमिति ते तत्सर्वं प्रतिश्रुत्वा तस्मा
 श्ववाहयुः अथ तेष्वायं ते घनार्वातेषु वीदकमि नयनादिभिः शिष्टं पिंडपितृयज्ञं २०
 संसमापयति॥ अथ तेष्वायं तस्मिन् दिनादि न हव्यान्नो द्वासयेत्॥ ततो नैव कीर्यय ८०

शेषवीति मृत्वा यथा शक्तिरहितानां दत्त्वा न सुधीयतामिति पित्रर्थं अविष्टुजे
 तस्तेपि त्र्यंशं धेति ब्रूयुः॥ अस्मिन् धेति वा विष्टुजे तानेषां सुधेति ब्रूयुः॥ विश्वे देवा
 ः प्रीयेनामिति विश्वे देवार्थं विष्टुजे त्र्यंशं तं विश्वे देवा इति तव पित्र्यार्थां यता
 वदेवाः नादितान् प्रोः पार्वण आह्वे॥ आहिताग्नेर्वक्ष्यते॥ सञ्जोनामौ पिंडपितृयज्ञं स
 माया ब्राह्मणा हिताग्निवत्कृत्वा भोजनार्थां दत्त्वा उद्वेदं त्याज्यं तां कं करोति॥ अथ य
 ज्ञा प्रत्यभ्युज्जेय न भवतः॥ अथा ब्राह्मणं संपन्नं मे हवते नावदायते नैव पित्रर्थं उप
 विष्टुमां सर्वेषां पाणिनिवैकमाहूतिविष्टुह्यं होति॥ सोमाग्रपितृमत इत्यनेन
 पुनरपि पूर्ववदेव विष्टुह्यं होति॥ अथ ये कथं वाहना येत्यनेन ऊतं तेषु भुक्तवत्स्य

न्यदन्तुतरोधेयनोजयेत्। अथमिआवायनाहिताग्रि वत्। पिंडनिर्वपणं न
भवति। एतद्वाहिनामः पर्वणश्राद्धं॥ काम्येयवमेवभवति। आहिताग्रेनाहिताग्रे
श्र-आभुदिके येवमेवभवत्युभयोः॥ तदिहं पुंसवनादिषुभवतीत्युक्तं। अग्राधेय
दिषुयभवति-अस्यवप्रयोगोविवाहेविसरेणोक्ते॥ काम्येवाश्रुदयिकंवापूर्व
तस्मिन्मासिकृतेयेत्युनाः पर्वणिमभवति॥ ऐकोद्विष्टेकोब्राह्मणएकमुदकपा
त्रमेकः पिंडः समंत्रवतीयकिपा॥ नदैवं। नष्टयोनादीदीयेनाग्नौकरणं। नभिश्च
एनितिनवश्राद्धमंत्रकमिति वचनात्। शेषं पर्वणवद्ववति। पुनरपिमंदबुध
नुग्राहार्थं विव्रियतेततो ब्राह्मणंतदहरेवनिर्मंत्रयति। ततस्स्यहुरकर्मभव। ८६

नि। सातं वा ब्राह्मणं समीपं सुकटाकस्मिंश्चि यदंशेति नानवकीर्णं सुबुधवसकृदा
ब्रिह्मेहणोदकमंडलून्वर्षवदासाद्यनेखायुलिख्याभुत्पसकृदा ब्रिह्मेरवक्षीर्ण
बुवायामनुत्तंसर्पिरासिअपिंडनिप्रणदेशाद्विहातो निधायोजनान्मंत्रन
कशिपुप्रवर्हणान्यपिनिदधाति-अथास्मिन्नालिश्राह्मणस्य प्राचीनावीतीपाक्षे प्रह
सनउपवेशपापः प्रदायदमीद्विगुणधुमाना समंददती-अन्यत्रापि सर्वत्रागुप्तमे
वाश्रीयते। ते पुदमो पुदक्षिणाग्रेष्टपविशति-पुनरप्यपः प्रदायार्थं श्रद्धं निहित
पात्रे आसिअवाह्यतासु तिलान्निकीर्यतत्यात्रमपिवायास्मिन्कोले प्रक्षेपवीतिनि
वेद्या-न्याश्रपः पूर्वदत्तार्थं गृहीत्वा दक्षिणेन पाणिमासव्योपगृहीतेन पयैरकेन

३० ५०
 र्थेनदत्तातेनविमृष्टाअपीवीत्यमुखमभ्यस्यतत्यात्रमपिधायास्मिकालेप्रावी
 नावीवीर्यमधमात्यादीनिददातिभोजनार्थादप्राउहृत्यमृताकंकसावदानमपा
 दातेहृष्टेनावदायतेनैवतस्यापातोहृष्टकीमुद्रयात्रापुनरप्येवमेवकृतपातोऊ
 र्त्तपाश्राति।ततस्संभोजयेत्तयेनयथोद्येष्टतस्यभवतिभोजनंततः।हृष्टेबाह्योऽनायो
 तेयद्यादन्नपुपुक्तंततः।तत्कृतसिष्टंनवेपात्रेगृहीत्वातांलेखामुदकेनोपनीय
 तस्यामेकं पिंडं प्रेतस्थात्वा निष्कृणीयात्।अथस्याहृददशुखोभूत्वा यथाशक्त्य
 प्राणिनस्त्रिधाभिपर्यावृत्य पिंडमवेक्ष्य पिंडकृतशेषमवद्रायतेनिरस्य हस्ते प्रह
 ल्य पिंडं फेतिनीयते।तदद्याहंजनं चरणेन दत्त्वा दद्यात्।उपस्थानप्रवाहणे च।

राम
 ६०

करोति पात्रमुत्सर्जयत्यतदाह्णमाश्रमपतिः।ततोऽप्यकीर्यज्ञोपवीतीदक्षिणोद
 तासर्वमिवाश्रमलौकिकेनवेदीयातममुद्रयेत्तुर्बोधवाः।अथतापोधनानाश्रीयन्नना
 शास्त्रेभक्ततोऽप्रेषुप्रकिरति।बाह्योऽपुण्याहवायमंरुत्वाभ्यस्य सर्वलौकिकं करोति।
 अहिताग्नेः पार्वण्येव काम्ये वाभ्युदयिके च एकीद्विष्टे च अष्टका आद्वेयपिंडं निर्वपणं
 केविद्विष्टंति।अपरेष्वालीपाकाभावात्त्रैल्लंतिनिपरणपक्षेऽल्लौखनादिसामानेपा
 र्वाणेन।निपरणमनिष्ठतामुल्लेखानादिनिनयनसंयुक्तेनाग्निरेवमुममथाविप्र
 तिपन्नाः।एकीद्विष्टेऽनुनिपरणमिच्छामः।तदुक्तमेकादश्यामेकीद्विष्टंमाचारतः।रु
 द्वाअश्विसंययनाहर्द्धमसह्यप्रविहितमेकीद्विष्टं करोति।तत्रमासिमासिचिह्नं

न०

८१

मासेषुषण्मासेषुश्चाततःसंवसरेसपिंडीकरणंभवति॥शास्त्रोत्तरदर्शनात्
अस्मच्छासुसपिंडीकरणेएकस्यविधोऽप्रतिषेधात्-स्मृतौवयस्त्रयस्त्वेनश्रीं
प्रथमद्वयरेदितिसपिंडीकरणंविधंतस्यापार्थक्यतोभातिदि।पुत्राहस्यस्य
स्मृतेःसाधारणस्यरयाज्ञवल्क्यदर्शननास्यप्रयोगोवक्ष्यते।निमंत्रणादिपार्थ
णवदारभ्यार्थप्रदानेप्रेतस्यापिपृथक्कार्यनिधायपित्रादीनांत्रीणिपात्राणि
निदधाति।तेषुदत्तानंतर्द्धागंधोदकमासिच्येतपात्रेदल्लीनदीद्वयशत्रोदेवी
रित्यमयाइतराणिअनुमंत्रयेतपात्रेदल्लीतिलान्प्रक्षिप्यतिलोहीत्यनेनपि
हपात्रेषुतिलानवपतिततोत्रेषुफलेषुप्रेतपात्रंप्रसेवयेत्।येसमानाःसुमनसः

रम
८१

पितरोपमाश्रित्येतर्षालोकःश्रद्धानमोयज्ञोदेवेषुकल्याता।येसज्जिताःसुमनसोऽजी
वाजीवेषुभामकाः।तेषांश्रीर्मयिकल्यातासस्मिन्लोकेशानंतसुखाः।इत्येवामामास
यशोवैपार्थणानुकरोति।पिंडदानेनुभिपुरातनामसीकीर्त्यपिंडंदादात्तपुत्रः
प्रपितामहस्यपिंडविहरेदीभवति।सिद्धिप्रयोगमेवामवाततत्रापिपितुःप्रपिता
मह्याः।पिंडतिष्ठेत्तुभवति।अथमथोक्तैकानेश्वरजगत्प्रेतनामकर्मकर्तव्यं।तस्यो
क्तलक्षणपञ्चगृहत्वाऽस्मात्कर्मणः।पूर्वमेववीद्विद्यतततीमिरद्विसंयुंशि
रसप्रारम्भापुच्छदेशादभिषिंयति।रुद्रायमहादेवायकुर्वेद्वैसुत्यनेनमंत्रेण
रेवमभिषिञ्च्यपञ्चसावनिष्ठतिथावदुहताःसेवनसमशीवाभवति।अथतना

न०
८२

यागं करिष्याम्यामुदीच्यां प्रागुदीच्यां वादिशि ग्रामाद्वर्हिर्धवाताग्रामध्वः
पुरुषैर्न प्ररूपतो ग्रामसुत्तानपवीश्याति तत्राहं वाटुर्धुवादि ते वादियेस्तकर्म
कुर्यात्। औपासानं विद्वत्प्राधानादिषु पुत्राणां ते कृताश्च न गवविधिज्ञे पूर्वमे
तकर्म कृतवन्तं ब्रह्माण्डायाशासु पुत्रेण अभागां ते कृता ग्रामि त्रस्यायतनाद्य
मिह तमि ते तदंतं करोति। ततः सप्तर्षिमाईशाखायुपाधर्ममेः पुरसा निखनति।
निखायद्वैवतव्यौ कुशरज्ज्वौ वागृह्णाति। तयो रन्यतरयापुं परिधीय प्रत्यश्रुत्वन
वसूषितस्य पशोः शिरसोर्द्विशिष्टा रज्ज्वावृतया वाऽतथाते पशुं पतत्य रितीनामं राम
वारशनायां निपुनं क्ति। यस्मै नम इत्यनेना॥ ततः सूली पूर्वव्यो ह्यवपाश्रयणादिक ८२

मं करोति। वपाहोमेयं विशेषः। कंसमयी दारुमयी वाफात्रीभवति-तथा पर्त्तेन
वायताशनयेनासाधनो ह्यसस्मार्गकृतेन पूर्ववद्धपामवदाय जुहोति हराये
त्यादिभिर्द्वादशनामधेयैरुग्रायेत्यादिभिर्वीषद्विः रुद्राय स्याहेति यानेन मे त्रेणव
पां जुहोति। स एव यशोरवदानानोयमंत्रः होमसाधनं यतदेव ततः सूली सूली पाक
स्य निर्वापं करोति ततो वदानग्रहणवेनायां कस्मिंश्चित्प्रायेण तं गृह्णाति ततः
मिश्रकृतः प्रमिवैकैकस्यां दिशि देहे कुशमूले निधाय तासु यतमृषु वा ऊतशेषेण
त्रेन मांसशेषेण वयतमृषु वा शेषाणि तमुदके भस्मं सृज्य निनयति। पश्चात्पशुमरणदे

न० शंपत्याञ्जयमृकगोपशुमगाकाभेषशोभमौघयततितकूसिनार्धोधिणी
 ६३ त्यनेननिवेदयति। तत्सर्वहरंतिसर्पस्रतः। श्विष्टकृदादिहृदयशृलोहासनांतं कर्मप
 रिसमायशतरेइमीभवतामितिभृक्तंजपउग्रहंप्रविशति। यत्नकरणात्सकृदु
 त्सर्गोशस्यकर्तव्यः॥ यदात्मनःपशुनांयाधिःसंजातसदागोप्रस्यमथोभुपसमा
 धानादिपूषार्णपात्रनिधानांतंकृत्वाहस्त्रीनिर्वपणादिरुखादादशभिः। घञ्जिरेकेन
 वानाम्माष्ट्रवसेकल्पितेननुहोतिसन्यस्मिन्यावेउपसीयेसर्वसुद्वयाएकस्मिन्यात्रेरु राम
 त्वाभियार्यनुहोतिसर्वदुःतत्वादवदानमर्थलुप्रेस्विष्टकृद्वर्हिगव्यादिश्रुद्वयमवो ६३

न० पशुकंतत्सर्वमप्रौवहिष्यमेनपथाभृमोनिर्गच्छतिततेनैवपथापशुनामयितापूषार्णपा
 ६४ त्रनिनयनादिशेषकर्मपरिसमायशतानीयंजपउग्रपशुनांमध्यगच्छेत्॥ ॥ आश्रुला
 यनगृह्यस्यजयंतमग्निनःकृतौ। विमलोदयमालायांयवुर्योधायईरितः॥ ॥ शु
 भंमस्तु॥ ॥ राम॥ ॥ राम॥ ॥ राम॥ ॥ श्रीगोवींदयः॥ ॥ रामतोहारी॥ ॥ ॥

